SLOVENSKÁ

atletika

CENA | 1,50 €

WWW.ATLETIKA.SK

ČÍSLO 1 | APRÍL 2022

VIKTÓRIA FORSTER:

RAKETA Z HRONCA DOLETELA AŽ DO BELEHRADU

WORLD ATHLETICS
INDOOR CHAMPIONSHIPS
BELGRADE 22

ISSN 1335-4663

UDALOSTI | TÉMY | ROZHOVORY | TALENTY | JUBILANTI | ŠTATISTIKA

PARTNERI SAZ

DODÁVATELIA

PODPOROVATELIA

ČO NÁJDETE V ČÍSLE

4 **HALOVÉ MS 2022 V BELEHRADE**
Postupovú radosť zažila len Viktória
Výprava očami šéftrénera SAZ Martina Pupiša

8 **HALOVÉ MS 2022 V BELEHRADE/ROZHOVOR**
Trénerka Katarína Adlerová: Hladký šprint aj prekážky? Pre Viktóriu žiadny problém!

9 **TALENT**
Rebecca Slezáková: Šikovná Malačanka stavila na všestrannosť

10 **HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SR 2022**
V Eláne žiarila vychádzajúca hviezdička Forster | Viktória Forster: Limity, osobáky a slzy šťastia | Haloví majstri Slovenska, medailová bilancia, najúspešnejší jednotlivci

14 **NÁVRATY**
Juniorské HM-SR: Federič a Malek valcovali súperov | HM-SR dorastu: Prekážkarské parády Dávida a Slezákovej | HM-SR st. žiactva: Rekordy Bendovej a Popovičovej | HM-SR vo viacbojoch: V sedemboji Kadák, v päťboji Haršányová | HM-SR ml. žiactva: Segéňovej supervýkon | Veteránske halové ME: Ďalšie zlato pre Belianského | Míting Elán: Kvalitné šprinty, rýchle prekážkarky | Banskobystrická latka: Na Štiavničkách obaja belehradskí šampióni | EP vo vrhoch: Slováci bez výraznejšieho výsledku | Maťov stĺpček: Pracujme a – spolupracujme! | MS družstiev v chôdzi: Úradník so skalpom strieborného z olympiády | M-SR v chôdzi na 20 km a medzištátne stretnutie: Titul pre Úradníka, mužský tím strieborný

I–XII **ŠTATISTICKÁ PRÍLOHA**
Prehľad majstrov Slovenska v kategóriách mládeže (chlapci – II. časť)

19 **NÁVRATY**
M-SR v polmaratóne: Druhý titul pre Hladíka, premiérový pre Valovú | EP klubov v krose: Osemročnú pauzu ukončila Slávia STU

20 **U NÁS V KLUBE**
BMSC Bratislava: Pomáhajú, aby bežci neboli na všetko sami

22 **VČERA A DNES**
Esá s doktorskými titulmi

26 **EYOF 2022 BANSKÁ BYSTRICA**
Prípravy na udalosť roka vrcholia

27 **DETSKÁ ATLETIKA**
Nová sezóna v Detskej atletike už fičí naplno, hitom je opäť Detská P-T-S

28 **PERSONÁLIE**
Oslavujú | Opustili nás

33 **ROZLÚČKA**
Lúčiaci sa výškar Bubeník: Veril som, že aspoň jeden rekord ukoristím!

34 **ROZHODCOVSKÉ OKIENKO**
S novými štadiónmi pribúdajú aj rozhodcovia

Termín redakčnej uzávierky 20. apríl 2022.

Radosť Viktórie Forster, ktorá na HM-SR splnila limity na 60 m i 60 m prekážok na halové MS v Belehrade, odkiaľ sú snímky vo výrezoch. **Foto: PAVOL UHRIN a SOŇA MALÉTEROVÁ**

SLOVENSKÁ atletika

sa dá kúpiť aj predplatiť

- Časopis SLOVENSKÁ ATLETIKA vydáva Slovenský atletický zväz v spolupráci so spoločnosťou Sport Marketing Company, s. r. o. – vychádza štyrikrát do roka.
- **Najpohodlnejšie** je zabezpečiť si ho formou celoročného predplatného v hodnote 10 € – v tom prípade budete dostávať jednotlivé čísla bezprostredne po vyjdení poštou na adresu, ktorú uviediete.
- Jednotlivé čísla (à 1,50 €) si môžete **zakúpiť** aj osobne na sekretariáte Slovenského atletického zväzu v Bratislave na Junáckej 6 v Dome športu, 7. poschodie.
- V prípade záujmu kontaktujte sekretariát SAZ:
telefón: 02/38 15 55 00
e-mail: office@atletika.sk
- Adresa na zasielanie poštových alebo e-mailových objednávok ročného predplatného:
Slovenský atletický zväz
Dom športu
Junácka 6
832 80 Bratislava
telefón: 02/38 15 55 00
e-mail: office@atletika.sk

EDITORIAL

NEČAKAJÚ NÁS ĽAHKÉ ČASY

Zimná časť atletickej sezóny je už za nami a šampionátmi neuveriteľne nabité leto už klope na dvere. Zosumarizujme si preto malé zimné pozitíva: na halových MS v Belehrade predviedla pekný výkon mužská štafeta na 4 × 400 m, výborne sa v seniorskej premiére prezentovala Viktória Forster a na chodeckých MS družstiev vománskom Maskate sa v dobrom svetle ukázali olympionik Miroslav Úradník aj junior Tomáš Mencel.

Naše výpravy – aj tá na Európskom pohári vo vrhoch v Leirii – nesklamali, ale ani príliš nevynikli. Chýbal nejaký pozitívne „šokujúci" výsledok. Prvú časť atletického roka sme prežili bez veľkých ovácií, ale, a to je najhoršie, aj s jednou veľkou stratou. Deň pred začiatkom belehradského šampionátu nás tragicky navždy opustil náš kolega a kamarát Martin Illéš, šéftréner mládeže.

Ťažko sa mi hľadajú slová, stále nedokážem uveriť, že nie je medzi nami. Ostalo po ňom – prázdno. Nie iba v našich dušiach, ale aj fakticky: na vybavenie jeho atletickej agendy musíme nájsť päť až šesť šikovných ľudí! To hovorí jasnou rečou, o akého pracovitého človeka sme prišli. Žiaľ, Martinovi už môžeme len poslať odkaz do neba: „Ďakujeme za všetko, budeš nám chýbať, kamarát!" Žiaľ, život prináša aj takéto smutné situácie a s tým, čo sa stalo, sa musíme čo najlepšie vyrovnať. Bez Martina to nebude jednoduché…

V lete nás totiž okrem MS v americkom Eugene, ME v Mníchove a Svetovej univerziády v čínskom Čcheng-tu čakajú aj mládežnícke šampionáty – ME do 18 rokov v Jeruzaleme, juniorské MS v Cali a najmä Európsky olympijský festival mládeže (EYOF) na domácej pôde v Banskej Bystrici.

Uvedomujeme si, že pred nami nie sú ľahké časy. Skvelý Matej Tóth ukončil kariéru, kladivár Marcel Lomnický sa nepríjemne zranil, dlhodobo sa s rôznymi zdravotnými problémami trápi Tomáš Veszelka, Mária Katerinka Czaková zvolila materskú pauzu, skončili aj Iveta Putalová, Lucia Vadlejch a Matúš Bubeník.

Šport nás však naučil nevzdávať sa, a preto musíme dúfať, že sa čím skôr presadí nová generácia – vychádzajúce hviezdičky Emma Zapletalová, Viktória Forster, Gabriela Gajanová i ďalší, ktorí majú veľký potenciál. Len ho zúročiť!

Asi ste si u mňa zvykli na viac optimizmu, ako som ponúkol v predchádzajúcich riadkoch, preto stĺpček ukončím pozitívne. Verím, že sa čoskoro definitívne zbavíme odpornej éry korony, že čím skôr sa skončí nezmyselné zabíjanie nevinných ľudí na Ukrajine, atletika sa konečne dostane do normálnych koľají a všetci sa budeme opäť tešiť z peknýchvýkonov najmä našich pretekárov. Želám vám všetkým úspešnú letnú sezónu 2022!

MARTIN PUPIŠ, šéftréner Slovenského atletického zväzu

Vydáva: Slovenský atletický zväz ako občasník
Registračné číslo: MK SR: 2082/99 | ISSN 1335-4663-38
Editori: Gabriel Bogdányi, e-mail: gabriel@sita.sk | Juraj Marcinát, e-mail: jurajmarcinat@gmail.com
Autorský kolektív: Gabriel Bogdányi | Jaroslav Dobrovodský | Ján Dömény | Marián Kalabus | Marián Šimo | Radovan Tomeček | Matej Tóth | Štefan Žilka
Grafická úprava: Peter Lajčák | Tlač: Ultra Print, s.r.o. | Webová stránka SAZ: www. atletika.sk

ČASOPIS O SLOVENSKEJ ATLETIKE
SLOVENSKÁ atletika

NA 18. HALOVÝCH MS V BELEHRADE REKORDNÝCH DEVÄŤ SLOVÁKOV, PRVÝ RAZ V HISTÓRII MUŽSKÁ ŠTAFETA NA 4 × 400 M, FORSTER SENZAČNE DO SEMIFINÁLE

POSTUPOVÚ RADOSŤ ZAŽILA LEN VIKTÓRIA

WORLD ATHLETICS INDOOR CHAMPIONSHIPS BELGRADE 22

„Hlavný cieľ – aspoň jedno umiestenie do 10. miesta – sa nám, žiaľ, nepodarilo splniť. Avšak naše vystúpenie nevidím v čiernych farbách. Fakty sú jasné, konkurencia na šampionáte bola mimoriadne nabitá," komentoval šéftréner SAZ Martin Pupiš vystúpenie slovenskej výpravy na 18. halových MS v Belehrade. Aj vďaka šestici štafetárov na 4 × 400 m malo Slovensko na šampionáte, ktorý sa už konal v klasickom formáte bez väčších „covidových" obmedzení, najpočetnejšiu výpravu histórii. Jej výsledky síce neboli „rekordne" najlepšie, ale semifinálová účasť mladučkej Viktórie Forster na 60 m prekážok, 11. miesto a slovenský rekord štafety na 4 × 400 m a sezónne maximum 6,66 smoliara Jána Volka rozhodne nie sú na zahodenie.

VIKTÓRIA FORSTER:
NEBOJÁCNA SENIORSKÁ PREMIÉRA

Pred začiatkom halovej sezóny sa v súvislosti s účasťou na MS v Belehrade skloňovali najmä mená Volko, Škvarková, Weigertová. Forster? Kdeže! Hoci Viktória vlani zažiarila na juniorských MS v Nairobi dvoma postupmi do finále, belehradské limity 7,30 na hladkej a 8,16 na prekážkovej šesťdesiatke sa pre breznianskú rodáčku zdali byť z ríše snov. Do sezóny totiž vstupovala s osobákmi 7,53 a 8,81…

Lenže už míting Jablonecká hala naznačil, že iba 162-centimetrová „raketa" z Hronca môže byť príjemným prekvapením zimy. Hneď v prvom štarte sa zlepšila na 7,50 a 8,47. „Formu sme ani zďaleka nevylaďovali, preto verím, že Vikine časy pôjdu ešte dolu," skonštatovala trénerka Katarína Adlerová. Nemýlila sa. Forster prekonávala jeden osobák za druhým, na prekážkach aj slovenské rekordy do 23 rokov. No a v posledný februárový víkend predviedla na slovenskom šampionáte v bratislavskom Eláne čosi nevídané. Vo finálových behoch na 60 m (7,28) a 60 m prekážok (8,16) jasne zdolala favoritky Weigertovú a Škvarkovú a v priebehu 24 hodín splnila dva mimoriadne tvrdé limity na halové MS. A to, ako sa neskôr ukázalo, ešte nebolo všetko…

„Záverečná príprava doma v Nitre a v bratislavskej hale Elán dopadla dobre. V Belehrade nemám čo stratiť, šampionát si idem užiť. Chcem predviesť čo najlepšie výkony," načrtla Viktória stručne svoje ambície pred cestou do srbskej metropoly, kde bola jediná spomedzi atlétok, ktorá sa postavila na štart v oboch šesťdesiatkach. Čakal ju podobný „dvojboj" ako vlani v auguste na juniorských MS, kde na stovke skončila senzačne piata a v rovnakej disciplíne s prekážkami ju vo finále po kolízii dodatočne diskvalifikovali.

Veľkú seniorskú premiéru absolvovala Viktória v piatok 18. marca predpoludním. Ak by bola v V. rozbehu na 60 m zopakovala v Štark aréne víťazných 7,28 z finále slovenského šampionátu, mohla bežať vo večernom semifinále. Finišujúc na piatej priečke, dosiahla „len" svoj druhý najlepší čas v kariére 7,35, čo v konečnom účtovaní stačilo na 31. miesto zo 47 šprintérok.

„Štart mi vyšiel prekvapujúco dobre, ale čo sa udialo ďalej – to naozaj neviem. Ostala som v akomsi kŕči, lepšie to už nešlo. Čas je taký, aký je – ideme ďalej," krčila ramenami 19-ročná atlétka ŠK ŠOG Nitra. „Viki mala vynikajúci štart, predviedla maximálnu koncentráciu na svoj výkon. S tým, čo predviedla, som spokojná. Premiéru na dospeláckych MS má úspešne za sebou," poznamenala trénerka Adlerová.

Napätie opadlo a na druhý deň mohla Viktória zakľaknúť do blokov na 60 m prekážok s čistou hlavou. V III. rozbehu sa zvučných mien nezľakla: 6. miesto a čas 8,17, iba o stotinku za jej slovenským rekordom do 23 rokov, znamenali nečakaný postup do semifinálovej dvadsaťštvorky! Treba priznať, že aj so šťastím, keďže tri prekážkarky dosiahli zhodne 8,17 a len dve z nich mohli s časom doplniť semifinálovú zostavu. Forster mala z tohto tria na tisícinky (8,161) najlepší výkon a 22. najlepším časom (celkovo bola 23., keďže s 8,17 postúpila priamo i Švédka Wennerstenová) sa kvalifikovala do večerného semifinále.

„Je neuveriteľné, že som postúpila. S tým, ako som zvládla prekážky, nie som veľmi stotožnená, bolo to akési zaspaté," tvrdila odchovankyňa breznianskej atletiky a trénerky Jany Chrenovej. „Môj čas z rozbehu je vzhľadom na okolnosti výborný, formu mám načasovanú dobre. Ak vychytám chybičky a zlepším zášľapy za prekážkami, verím, že budem ešte rýchlejšia."

Žiaľ, želanie sa jej nesplnilo. V III. semifinále vo svojej štrnástej prekážkarskej šesťdesiatke v sezóne dobehla 8. za 8,22, vyrovnala svoj tretí najlepší čas v kariére a v konečnom účtovaní obsadila 24. miesto zo 43 štartujúcich.

„Lietala som príliš vysoko nad prekážkami a v medzerách som nebežala frekvenčne," skritizovala Viktória svoj beh. „Už len fakt, že som sa dostala do semifinále, znamená pre mňa veľa. Nie, únava sa pod môj výsledok nepodpísala. Doplatila som iba na svoje chyby," tvrdila.

Forster sa ako druhá Slovenka dostala na halových MS do semifinále na 60 m prekážok: v roku 2008 vo Valencii sa to podarilo Miriam Bobkovej,

ktorá skončila vtedy celkovo 14. (rozbeh 8,08, semifinále 8,24 – bežali sa len dva semifinálové behy).

„Vidieť bežať Viktóriu v semifinále majstrovstiev sveta bol pre mňa zážitok. V premiére na seniorskom šampionáte sa vyrovnala so všetkými nováčikovskými nástrahami a predviedla parádny výkon, za čo jej patrí vďaka," pochválila svoju talentovanú zverenku trénerka Katarína Adlerová.

FORSTER A JEJ REKORDY SR DO 23 ROKOV NA 60 M PREKÁŽOK

8,31	Bratislava/Elán míting	30. 1.	(II. séria)
8,25	Ostrava/Czech Indoor Gala	3. 2.	(finále)
8,22	Lodž/Orlen Cup	11. 2.	(rozbeh)
8,16	Bratislava/majstrovstvá SR	27. 2.	(finále)

JÁN VOLKO:
SMOLA! NESTAČILO ANI SEZÓNNE MAXIMUM

Ján Volko od senzačného striebra na halových ME 2017 v Belehrade nechýbal ani v jednom finále na 60 m na vrcholných podujatiach pod strechou. Na MS 2018 v Birminghame finišoval šiesty (najlepší Európan!), o rok neskôr na HME v Glasgowe získal zlato a vlani na kontinentálnom šampionáte v Toruni bronz. Výnimočná séria slovenského šprintérskeho zázraku sa, žiaľ, na HMS v Belehrade skončila.

Hoci si zverenec Nade Bendovej a Róberta Kresťanka o dve stotinky zlepšil sezónne maximum z domáceho šampionátu, rozbehy boli preňho konečná. Hneď v prvom skončil štvrtý za 6,66, čo však – prekvapujúco – na postup do semifinále nestačilo. Priamo išli ďalej len prví traja – svetový rekordér Američan Coleman (6,51), Nemec Aškovič (6,61) a Canet zo Španielska (6,63).

Aj nádej, že sa Volko dostane do trojice, ktorá postúpi na základe času, zhasla bleskovo. Už po treťom zo siedmich rozbehov bolo jasné, že exmajster Európy predčasne končí. V druhom bol totiž od Volka na tisícinky (6,652 – 6,657) lepší Ír Olatunde a v treťom Abosi z Botswany (6,62) a aj Brit Robertson (6,62)…

„Urobil som maximum, ale dnes to bolo málo. S mojím behom môžem byť spokojný, dal som do toho všetko. Viac som nedokázal. Mrzí ma, že to nevyšlo," komentoval stručne 25-ročný Bratislavčan svoje belehradské vystúpenie.

Volko mal smolu, lebo 6,66 nestačilo na postup z rozbehov iba jediný raz v histórii HMS – v roku 1997 v Paríži. Navyše v VI. a VII. rozbehu by bol svojím výkonom skončil v prvej trojke priamo postupujúcich.

„Fakt, že som sa nekvalifikoval ďalej, vnímam čiastočne ako sklamanie, aj keď čas 6,66 ma potešil – veď bol môj najlepší v sezóne. Konkurencia v Belehrade bola zjavne kvalitnejšia ako pred štyrmi rokmi v Birminghame. Mám novú skúsenosť, po predošlých úspešných rokoch muselo raz prísť aj takéto čosi…," vravel Volko s nadhľadom.

V rozbehoch dosiahol celkovo 25. najlepší výkon, ale keďže dvaja šprintéri postúpili priamo aj so slabším časom, celkovo mu patrilo 27. miesto zo 46 štartujúcich. Na postup s časom bolo potrebných až 6,62, ako posledný sa do semifinále prešmykol Carlos Nascimento z Portugalska.

Nad Volkovým účinkovaním v Štark aréne môže kdekto ohŕňať nosom, no v konečnom dôsledku nedopadol zle. Z Európanov bol v rozbehoch desiaty zhodným časom 6,66 ako ôsmy Ír Olatunde. Čiže – znova šprintoval na úrovni európskeho finále.

„Janko bol v tejto sezóne z viacerých objektívnych príčin približne o desatinku pomalší ako v predchádzajúcich. V Belehrade však predviedol svoj najrýchlejší beh v roku, za čo mu patrí uznanie," zdôraznila trénerka Naďa Bendová. „S prehrou a okolnosťami, za akých k nej došlo, sa musíme vyrovnať. Napriek všetkému je však Janko 25. najrýchlejší chlap na tejto planéte!"

Pre lepšiu ilustráciu ešte Volkove časy v rozbehoch na halových šampionátoch – MS 2016 Portland: 6,80, MS 2018 Birmingham: 6,66, MS 2022 Belehrad: 6,66, ME 2015 Praha: 6,86, ME 2017 Belehrad: 6,68, ME 2019 Glasgow: 6,69, ME 2021 Toruň: 6,63.

Volkov tím pred začiatkom prípravy na rok 2022 uvažoval, že najrýchlejší Slovák halovú sezónu vynechá. Od roku 2015 totiž ide bez prestávky: halová sezóna, letná sezóna a takto dokola. Jeho organizmus dostával poriadne zabrať, čo sa v poslednom období premietlo aj do rôznych zdravotných komplikácií. „Riešili sme dilemu, čo s halou, uvažovali sme aj o možnosti, že si dám pauzu," vysvetľoval Volko. „Lenže MS v Belehrade boli jediné, na ktoré som mal v roku 2022 už vopred splnený limit. Navyše som potreboval body do renkingu pre letné ME i MS. Preto padlo rozhodnutie, že halovú sezónu nevynechám."

V zime začal výborne, 8. januára si v Ostrave zlepšili osobáky na 150 m na 15,79 (najlepší slovenský výkon histórie) a tiež na 300 m na 33,69. Vyšlo mu aj sústredenie na Lanzarote a ani dve úvodné šesťdesiatky (6,73) na mítingu Elán za 6,73 neboli najhoršie. Lenže po mítingu v Lodži (11. 2.) musel nútene pauzovať – pre pozitívny test na COVID-19. Aj to bol zrejme jeden z faktorov, prečo sa nedostal na 60 m pod 6,60 ako v predošlých piatich rokoch. Kam zmizli chýbajúce stotinky?

„Ťažko povedať, trénerka by to asi vedela vysvetliť lepšie ako ja. Jeden dôvod bol určite covid, ktorý som prekonal tesne pred svetovým šampionátom. Nešlo ani tak o ochorenie, ale skôr o to, že som v príprave stratil dôležitý týždeň. Druhá vec je, že som súťažil menej ako v minulosti a zrejme som nebol dostatočne vybehaný," tvrdil Ján Volko.

Hoci mu halová sezóna 2022 nevyšla podľa predstáv, neskladá zbrane. V lete je odhodlaný potvrdiť, že patrí k najlepším európskym šprintérom. Na augustových ME v Mníchove by sa rád dostal do finále dvojstovky. Motivácia mu zjavne nechýba…

VOLKO NA 60 METROV V HALE 2022

6,73	Bratislava/Elán míting	30. 1.	(I. séria)
6,73	Bratislava/Elán míting	30. 1.	(II. séria)
6,82	Bratislava/majstrovstvá AZB	6. 2.	(rozbeh)
6,76	Bratislava/majstrovstvá AZB	6. 2.	(finále)
6,86	Lodž/Orlen Cup	11. 2.	(rozbeh)
6,79	Bratislava/majstrovstvá SR	26. 2.	(rozbeh)
6,68	Bratislava/majstrovstvá SR	26. 2.	(finále)
6,79	Belehrad/Belgrade Indoor	7. 3.	(rozbeh)
6,69	Belehrad/Belgrade Indoor	7. 3.	(finále)
6,66	Belehrad/halové MS	19. 3.	(rozbeh)

MONIKA WEIGERTOVÁ: UŽ CHÝBALI SILY

Monika Weigertová je exemplárny prípad športového fanatika. Ak by atletiku, ktorej sa venuje naplno aj v tridsiatke, nemala úprimne rada, už by sme ju vo výsledkových listinách hľadali márne.

Vlani sa jej mimoriadne darilo. V hale sa na 60 m zlepšila na 7,32 a na európskom šampionáte v Toruni sa dostala do semifinále. Vonku si na 100 m posunula osobák na 11,51 (s vetrom dokonca 11,32) a na 200 m na 23,80, v II. lige ME družstiev v Starej Zagore skončila na stovke druhá. Namaškrtená týmito výsledkami si s koučom Eugenom Laczom povedali, že zabojujú o miestenku na 60 m na HMS v Belehrade.

Z minulého roku mala na konte čas 7,32, k limitu jej chýbali dve stotinky. Už prvý štart 8. januára v Ostrave naznačil, že by toto manko mohla zmazať – dosiahla kvalitných 7,34. Hoci sa snažila využiť každú príležitosť zabojovať o limit, unikal jej. Absolvovala sedemnásť šesťdesiatok, až 9-krát sa dostala pod 7,40, ale vytúžený „uletený" čas neprišiel. Najbližšie k nemu bola vo finále majstrovstiev Slovenska (7,33).

Keď sa so šancou získať miestenku do Belehradu už rozlúčila (uzávierka plnenia limitov bola 7. 3.), prišla 10. marca skvelá správa: Svetová atletika zaradila Moniku do štartovky na 60 m, keďže viaceré limitárky účasť na šampionáte nepotvrdili. Rodáčka z Bojníc, ktorá pochádza z dedinky Diviaky nad Nitricou, sa po troch štartoch na halových ME (2015, 2019, 2021) mohla tešiť na svoje prvé MS v kariére.

„Keď mi prišla správa, že ma na šampionát vzali na základe postavenia v renkingu, nesmierne som sa potešila," priznala. „Najskôr som nemohla uveriť, že moja naháňačka za miestenkou dopadla šťastne. Možnosť štartu na MS beriem ako veľký úspech."

Slovensko doposiaľ nikdy v histórii nemalo na halových MS šprintérku na 60 metrov. Do Belehradu napokon cestovali dokonca až dve – Monika Weigertová a Viktória Forster.

„Poteší ma, keď v Belehrade dosiahnem výkon zodpovedajúci kvalifikačnému limitu," vravela Monika o svojom šampionátovom cieli. Lenže po vyčerpávajúcej poľovačke na limit jej už neostali sily. V osemnástej šesťdesiatke v sezóne obsadila v I. rozbehu 7. miesto časom 7,43 a zo 47 šprintérok skončila 40.

„Veľmi som pokazila štart – zaspala som a hneď na začiatku som sa príliš skoro vystrela. Snažila som sa potom stratu dobehnúť, ale šesťdesiatka je príliš krátka na to, aby ste takúto chybu napravili," sypala si popol na hlavu Monika, ktorú do Belehradu prišli podporiť kolegovia z fitnescentra FitNation, kde pracuje. „Výkon 7,43 ma mrzí, nie je dobrý. Najmä ak som v sezóne stabilne behala pod 7,40. Zrejme na mňa už doľahla únava z množstva štartov."

WEIGERTOVEJ TOP ČASY NA 60 METROV

7,32	Bratislava/majstrovstvá SR	20. 2. 2021	(finále)
7,33	Bratislava/majstrovstvá SR	26. 2. 2022	(finále)
7,34	Ostrava/otváracie preteky	8. 1. 2022	(rozbeh)
7,35	Ostrava/Czech Indoor Gala	3. 2. 2022	(finále)
7,36	Ostrava/otváracie preteky	8. 1. 2022	(finále)
7,37	Bratislava/míting SAZ	22. 1. 2022	(II. séria)
7,37	Bratislava/Elán míting	30. 1. 2022	(I. séria)
7,37	Bratislava/Elán míting	30. 1. 2022	(II. séria)
7,37	Düsseldorf/ISTAF Indoor	21. 2. 2022	(rozbeh)
7,38	Bratislava/majstrovstvá SR	20. 2. 2021	(rozbeh)
7,38	Belehrad/Belgrade Indoor	7. 3. 2022	(finále)

ŠTAFETA NA 4 × 400 M: TESNÁ PREHRA S AMERIČANMI

Slovenská mužská štafeta na 4 × 400 m v záverečný deň HMS zabojovala. V II. rozbehu skončila 4. v slovenskom rekorde 3:09,79 za Španielskom (3:06,98), Českom (3:07,25) a Írskom (3:08,63). Slováci v konkurencii 13 štafiet obsadili napokon 11. miesto, keď predstihli Rumunsko a Ekvádor. Od ôsmej priečky USA ich delilo máličko – len 68 stotín…

Naša štvorica nemala v Belehrade prehnané ciele, ale rozhodne necestovala v porazeneckej nálade. „Myslím si, že výkon pod 3:10 nie je nereálny cieľ. Z mojej analýzy výkonnosti členov ostatných štafiet a ich osobákov vyplynulo, že by sme mohli predstihnúť tri štafety – Rumunsko, Ekvádor a možno aj Nigériu, čo by znamenalo 10. miesto," odhadoval tréner Radoslav Ivan, ktorý mal na starosti štafetu spoločne s Adriánom Pavelkom. Jeho tip mu vyšiel takmer dokonale.

Štvorica Šimon Bujna, Patrik Dömötör, Matej Baluch, Miroslav Marček o vyše 6 sekúnd zlepšila doterajšie maximum 3:15,90 min Spartaka Dubnica v zostave Mokráš, P. Hort, Repčík, Žňava z 24. 2. 2008 v Bratislave. „Chalani predviedli výkon na úrovni toho, ako v sezóne behali, možno aj o kúštik lepší. Taktika bola čo najdlhšie udržať kontakt so súpermi a tomu sme prispôsobili rozdelenie úsekov. S časom nemôžem byť nespokojný, veď je to slovenský rekord. Skvele vyznieva i fakt, že sme za ôsmymi Američanmi – hoci v závere ich finišman dobiehal so zranením – zaostali len o 68 stotín," vravel kouč Ivan.

Slovenské kvarteto výborne rozbehol náš najlepší štvorstovkár Šimon Bujna (tréner Radoslav Ivan), ktorý odovzdával kolík Patrikovi Dömötörovi s prehľadom na tretej priečke za Španielskom a Českom a pred Írskom. Zverenec Jozefa Gála túto pozíciu udržal a až takmer do poslednej odovzdávky bežal tretí i Matej Baluch (tréneri Edmund a Igor Kováčovci). Finišman Miroslav Marček (tréner Adrián Pavelka) preberal kolík takmer zarovno s Írmi a hoci tí mali na svojom štvrtom úseku výborného O'Donnella (os. rekord 45,55), príliš naňho nestratil.

Slovensko doposiaľ nikdy nemalo štafetu na HMS a aj na vrcholnom svetovom podujatí štartovali štvrťkári len raz – na OH 2000 v Sydney. Kvarteto Holúbek, Lopuchovský, Vanderka, Š. Balošák skončilo vtedy svoju púť v rozbehoch. Po vyše dvoch dekádach SAZ využil fakt, že Svetová atletika na 4 × 400 m pre šampionát v Belehrade nestanovila účastnícky limit. Zlepšujúci sa Slováci sa ponúknutej šance chopili všetkými desiatimi

a s prehľadom splnili zväzom stanovenú normu – priemer štvorice najlepších pod 48 sekúnd. Z belehradskej zostavy si všetci v sezóne posunuli osobné rekordy: líder tímu Bujna na 47,17, učiteľ telesnej a technickej výchovy zo ZŠ Budatínska v Petržalke Marček na 47,58, prekážkarskí špecialisti na 400 m Dömötör na 47,71 a Baluch na 48,04. Priemer im vyšiel 47,59. V Belehrade boli aj dvaja náhradníci, len 17-ročný Franklin Henry s tohtoročným osobákom 48,46 a víťaz Svetovej univerziády 2013 na 400 m prekážok Martin Kučera, jediný, ktorý sa v sezóne nezlepšil, ale mal len jeden štart (48,70). Cestovali pre prípad, ak by mal niekto pozitívny covidový test alebo sa nebodaj zranil.

„Šanca štartovať na halových MS bola pre nás všetkých dobrá motivácia. Veril som, že by sme mohli skončiť aj deviati, preto som trošku sklamaný. Teší ma však čas pod 3:10, čo bol náš hlavný cieľ. Verím, že ho v budúcnosti ešte stiahneme. Bolo by super, ak by sme sa v tomto roku dostali aj na letné ME do Mníchova," želal si náš najlepší štvorstovkár Šimon Bujna. Túžba to veru nie je nereálna. Najmä ak je v zálohe ešte rýchly študent prestížnej Harvardovej univerzity Oliver Murcko.

MEDZIČASY SLOVÁKOV NA 4 × 400 M

ŠIMON BUJNA	47,77 (47,77)
PATRIK DÖMÖTÖR	47,14 (1:34,91)
MATEJ BALUCH	47,61 (2:22,52)
MIROSLAV MARČEK	47,27 (3:09,79)

VÝPRAVA OČAMI ŠÉFTRÉNERA SAZ MARTINA PUPIŠA

- **O VOLKOVI:** „O sklamaní či zlyhaní určite nemožno hovoriť, hoci je jasné, že sme verili v postup aspoň do semifinále. V kvalitnej konkurencii mal smolu. Belehradských 6,66 mu stačilo na HMS 2018 v Birminghame na víťazstvo v rozbehu a celkovo išlo o 10. najlepší čas, teraz to bolo na semifinále málo a dosiahol napokon až 25. výkon…"
- **O WEIGERTOVEJ:** „O MS bojovala do poslednej možnej chvíle, čo bolo pre ňu príliš vyčerpávajúce. Asi aj ona doplatila na zvláštny prístup Svetovej atletiky ku kvalifikačnému procesu, ktorý núti druhý sled naháňať sa za výkonmi do poslednej chvíle a na šampionát príde atlét už vyšťavený, bez dostatku času na adekvátnu prípravu."
- **O FORSTER:** „Viktóriine výkony ma potešili o to viac, že sa našli i takí, ktorí jej vlaňajšie výsledky spochybňovali. To, čo predvádzala v celej sezóne, je jasná odpoveď všetkým pochybovačom. Postup do semifinále na 60 m prekážok nemôžem hodnotiť – vzhľadom na jej vek a nulové seniorské skúsenosti – inak ako výborný. Aj jej 7,35 na 60 m má vysoký kredit."
- **O ŠTAFETE:** „Úprimne: trošku sme zariskovali aj s vedomím, že sa to môže skončiť ‚nakladačkou'. Výsledkom je našťastie výborný slovenský rekord a viac ako solídne 11. miesto, pričom reálne mohlo byť s trochou šťastia dokonca ôsme. Štafetová vízia má jednoznačne zmysel. Riskovať sa oplatilo."

SLOVÁCI V BELEHRADE

MUŽI 60 m (46 štartujúcich): 27. Ján Volko 6,66 – slovenský výkon roka (4. v I. rozbehu), **4 × 400 m (13 štartujúcich):** 11. Slovensko (Šimon Bujna, Patrik Dömötör, Matej Baluch, Miroslav Marček) 3:09,79 – slovenský rekord (4. v II. rozbehu).

ŽENY 60 m (47 štartujúcich): 31. Viktória Forster 7,35 (5. v V. rozbehu), 40. Monika Weigertová 7,43 (7. v I. rozbehu), **60 m prek. (43 štartujúcich):** 24. Viktória Forster 8,22 (8. v III. semifinále, 6. v III. rozbehu 8,17).

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI | Foto: SOŇA MALÉTEROVÁ (3), SITA/AP (3), JÁN LUKY (1)

Radosť Kataríny Adlerovej a Viktórie Forster na majstrovstvách SR v Bratislave, vo výreze trénerka s Viktóriinou mamou Martou a chodcom Ľubomírom Kubišom. **Foto: PAVOL UHRIN**

TRÉNERKA KATARÍNA ADLEROVÁ: HLADKÝ ŠPRINT AJ PREKÁŽKY? PRE VIKTÓRIU ŽIADNY PROBLÉM!

Najpríjemnejším prekvapením halovej sezóny 2022 bola na domácej scéne Viktória Forster. Zlepšovala si osobáky, prekonávala slovenské rekordy, až v dvoch disciplínach splnila limit na halové MS. Na napredovaní talentu s prezývkou „raketa z Hronca" má veľkú zásluhu trénerka Katarína Adlerová.

Prekvapili vás Viktóriine výkony v halovej sezóne?

„Mňa ani nie. Už decembrové a januárové sústredenia v Španielsku naznačovali, že je a bude veľmi rýchla. S napätím som čakala len na to, či sa to odzrkadlí aj v pretekoch. Chvalabohu, vyšlo to!"

Čo vás prekvapilo najviac?

„Stabilná výkonnosť a fakt, že sa dokázala zlepšovať postupne, z pretekov na preteky. Takisto nesmierne oceňujem jej schopnosť skoncentrovať sa. Vždy, keď to bolo potrebné, nastavila svoju myseľ na výkon a nič ju nerozhádzalo."

Už to môžete prezradiť: aký bol váš cieľ v halovej sezóne 2022?

„Máme zväčša dva druhy cieľov. Na papieri je oficiálny, taký, aby nebol ‚prepísknutý'. Popritom existuje aj druhý, interný. Napríklad pred začiatkom sezóny sme sa zhodli, že je vo Viktóriiných silách, aby atakovala belehradské limity. O tom sme však nahlas nehovorili. Chodili sme z mítingu na míting, Viki si testovala formu a čakali sme, či limit padne alebo nie. Dostať sa na halové MS však nebola naša priorita."

Aké výkony ste od Viktórie očakávali?

„Nestanovila som jej žiadne konkrétne časy, ona si však tajne čosi pre seba napísala. Vždy to tak robí a postupne sa do toho začína celkom triafať…"

To, že sa Viki kvalifikovala na halové MS, bolo príjemné prekvapenie. Navyše až v dvoch disciplínach, čo je naozaj rarita. Akú šancu ste jej dávali, že splní prísne belehradské limity?

„Šanca bola päťdesiat ku päťdesiat. Či ich zabehne v jednej alebo dvoch disciplínach, to sme vôbec neriešili. Vedela som, že 7,30 a 8,16 je v jej silách. V šprintoch však stačí malá chybička a je po všetkom, no a na prekážkach Viki ešte nie je stopercentná – dostáva sa do kontaktu s prekážkami a robí technické chyby. Limit mohla mať už v Lodži, avšak na poslednej zakopla…"

Vaša zverenka sa zlepšila priam neskutočne: na hladkých 60 m zo 7,53 na 7,28 a na prekážkach z 8,81 na 8,16. Čomu to pripisujete?

„Predovšetkým jej psychickej odolnosti – dozrela. Viac si verí a vie, čo môže dosiahnuť. K tréningom i súťažiam pristupuje oveľa zodpovednejšie ako kedysi."

Ktoré preteky z uplynulej halovej sezóny vám zostali najviac v pamäti?

„Majstrovstvá Slovenska, na ktoré išla Viktória s tým, že zabehne limity. Takto sa nastavila. Ľahučko a s chladnou hlavou zvládla rozbehy a to, ako sa potom prepla do finálového ‚módu', ma neskutočne nadchlo."

Na vrcholovej úrovni kombinuje hladký šprint s prekážkovým málokto. V minulosti zvládla tento „dvojboj" veľmi úspešne Američanka Gail Deversová. Viki bola v Belehrade jediná, kto štartoval na šesťdesiatke s prekážkami i bez nich. Nie je to pre ňu priveľké sústo?

„V lete budeme ešte určite kombinovať šprinty s prekážkami. Či sa napokon rozhodneme len pre jednu disciplínu, to ukáže čas. Viktórii zatiaľ nerobí žiadny problém preladiť sa zo šprintov na prekážky a naopak. Je to jej veľká devíza."

V ktorej disciplíne vidíte skôr jej budúcnosť?

„Na prekážkach má veľké rezervy. Ak ich vďaka tréningom odstránime, môžeme u nej očakávať značný progres. Preto v nich vidím o trochu nádejnejšiu budúcnosť ako v hladkých šprintoch."

Ako sa vám s Viki spolupracuje? Odmaká na tréningoch bez reptania všetko, čo jej naordinujete, alebo musíte občas robiť kompromisy?

„Vzájomne sa rešpektujeme, ale nie je typ, ktorý vždy bez slova všetko odtrénuje. Keď je to potrebné, odbehá všetko. Keď sa necíti v pohode, vieme sa dohodnúť na úľave. Spoločne to však zvládame v pohode, s grácioU…" *(smiech)*

Už viackrát ste spomenuli, že Viktória je víťazný typ. Prejavuje sa takto aj v bežnom živote?

„Žije športom, v ňom si stanovila ciele a ide nekompromisne za nimi. Má rada preteky, rôzne výzvy, aby niekoho predbehla či dosiahla vysnívaný čas. Som presvedčená, že táto jej pozitívna vlastnosť sa prejaví aj v mimoatletickom živote."

Aké prekvapenie chystáte atletickým fanúšikom v lete?

„Pôjdeme na to podobne ako v halovej sezóne – od jedných pretekov k druhým. Budeme sa snažiť o čo najlepšie výkony, aby sa zlepšovala. Či to prinesie aj nejaký limit alebo postup na vrcholné podujatie z renkingu, uvidíme. Netlačím ju do ničoho, nemá zmysel silou-mocou usilovať sa o to, aby sa dostala na MS či ME. Pre nás sú dôležité najmä budúcoročné ME do 23 rokov."

GABRIEL BOGDÁNYI

KTO JE KATARÍNA ADLEROVÁ

Nitrianska rodáčka (nar. 12. mája 1972) sa trénerskej práci venuje od roku 2002, keď začala pracovať na Športovom gymnáziu v Nitre. Na UKF vyštudovala kombináciu telesná výchova – geografia. V mladosti sa venovala šprintom, na ZŠ Nábrežie mládeže v Nitre ju trénoval Peter Oravec. Okrem Viktórie Forster pripravuje aj bývalú slovenskú rekordérku na 400 m prekážok Danielu Ledeckú, v minulosti trénovala účastníkov vrcholných podujatí, šprintérku Natáliu Ostrožlíkovú a prekážkara na 400 m Lukáša Koreňa.

ŠIKOVNÁ MALAČANKA STAVILA NA VŠESTRANNOSŤ

„Mám rada výzvy. Je to pre mňa veľká motivácia," vysvetľovala študentka Rebecca Slezáková, kde sa v nej berie odvaha pustiť sa do súboja s oveľa staršími a skúsenejšími bežkyňami. Reč sa totiž točila okolo jej bronzovej medaily, ktorú vlani získala na slovenskom šampionáte v behu na 400 m v kategórii žien! Nemala vtedy ešte ani šestnásť…

„Z bronzu som mala veľkú radosť. Splnil sa mi sen o veľkej medaile," spomínala všestranná a talentovaná atlétka AC Malacky. Ku kráľovnej športov ju pred piatimi rokmi priviedla kamarátka zo školy. Dostala sa do tréningovej skupiny Petra Filipa. „Čo mám na atletike rada? Najmä to, že bojujem sama za seba, hoci obľubujem aj štafetové súťaže. Najradšej však mám viacboje," tvrdila Rebecca.

Práve všestrannosť je jej veľká devíza. Výborne šprintuje, prekáža akoby jej ani nestáli v ceste, skvele skáče do výšky i diaľky, tisícku zabehne pod 3:20 min a vlani na slovenskom krosovom šampionáte skončila v súťaži dorasteniek dokonca deviata!

„Momentálne som druhý rok dorastenka. Kým budem v tejto kategórii, budem skúšať všeličo. Keď prejdem k ženám, definitívne sa rozhodnem, na čo sa sústredím. Zatiaľ to neriešim," dodala šikovná atlétka, ktorú si tréner Filip prvýkrát všimol v septembri 2016 na pretekoch v Zámockom parku v Malackách.

„Bolo to na Záhoráckom detskom bežeckom pohári, na ktorom Rebecca aj bez tréningu držala krok s trénovanými dievčatami. V početnom štartovom poli najmladších žiačok v behu na 300 metrov skončila jedenásta. Už vtedy ma zaujala dravým súťažným prejavom a veľkou bojovnosťou," spomínal Petr Filip.

Odvtedy so svojou zverenkou prežil vďaka jej húževnatosti a bojovnosti mnoho krásnych okamihov. Ktorý z nich je preňho najpamätnejší? „Zo športového a emočného hľadiska to bol určite vlaňajší dorastenecký titul v sedemboji výkonom 4348 bodov na šampionáte v Martine. Tam ma prekvapila azda najviac, lebo sa súťažilo v chladnom počasí – daždi a silnom vetre. Ukázala silnú psychickú odolnosť, vďaka ktorej dosiahla viaceré osobné maximá," zdôraznil kouč.

Titul z Martina bol jej druhý v kariére, z premiérového sa tešila na jeseň 2020 na M-SR dorasteniek v Bratislave, kde zvíťazila na 400 m prekážok. V tohtoročnej halovej sezóne však Rebecca Slezáková predviedla niečo nevídané. Zlaté medaily, dovedna šesť, získala na všetkých šampionátoch – dorasteneckom (200 m, 60 m prek.), juniorskom (200 m, 60 m prek.), viacbojárskom (päťboj dorasteniek) a dokonca aj na „dospeláckom" na 400 m kvalitným časom 56,64!

Veľkým vzorom 16-ročnej Malačanky je Iveta Putalová. Síce vlani ukončila kariéru, ale Rebecca si s ňou ešte stihla zasúťažiť v spoločnom behu. „Bol to pre mňa veľký zážitok," tvrdila nádejná atlétka, ktorá v uplynulej halovej sezóne okrem 6 titulov zaujala aj slovenským rekordom dorasteniek 8,63 na 60 m prekážok.

Rebecca, ktorá má atleticky šikovnú mladšiu sestru Reginu, študuje na Spojenej škole sv. Františka Assiského v Malackách. „V škole mi vychádzajú v ústrety, pomáhajú mi. Takisto aj rodičia, ktorí ma podporujú a tešia sa spolu so mnou z každého atletického úspechu." Povzbudenie a pomoc potrebuje: trénuje štyri- až šesťkrát v týždni.

„V tomto roku sa sústredím najmä na ME do 18 rokov v Jeruzaleme, na ktoré som už vlani splnila dva limity – na 400 m časom 57,38 a na 400 m prekážok výkonom 1:03,31," načrtla Rebecca Slezáková svoje tohtoročné ciele.

Petr Filip vraví, že vďaka všestrannosti sa jeho zverenke darí v širokom spektre disciplín. Vyniká pracovitosťou na tréningoch, bojovnosťou na súťažiach a aj schopnosťou skoncentrovať sa v kľúčových okamihoch. V ktorej disciplíne vidí tréner Rebeccinu budúcnosť?

„Ďalej pokračujeme vo všestrannej atletickej príprave. Perspektívne však predpokladám, že jej hlavná disciplína by mohla byť beh na 400 m prekážok, no nevylučujem ani štarty na 100 m prekážok, hladkej štvorstovke a možný je aj prechod na 800 metrov. Aby som pravdu povedal, netrúfam si teraz predpovedať, čo bude o tri či štyri roky. Pre Rebeccu bude dôležité správne nastavenie, dostatočná motivácia a primerané ciele," pripomenul.

Ak toto všetko zvládne, jej túžba štartovať na olympijských hrách a ďalších vrcholných podujatiach sa raz môže stať skutočnosťou. **ŠTEFAN ŽILKA**

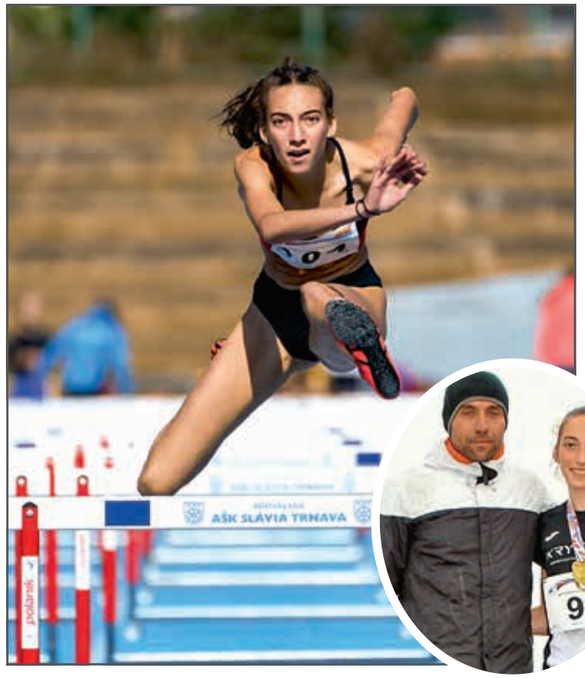

REBECCA SLEZÁKOVÁ

DISCIPLÍNY šprinty (200 m, 400 m), prekážky, viacboj
NARODENÁ 18. augusta 2005 v Bratislave
KLUB AC Malacky
TRÉNER Petr Filip
ŠKOLA Spojená škola sv. Františka Assiského v Malackách
OSOBNÉ REKORDY 200 m: 25,27 (hala), 400 m: 56,64 (hala), 60 m prek./dorastenky: 8,63 (hala, rekord SR), 100 m prek./dorastenky: 14,51, 400 m prek.: 1:03,31, sedemboj/dorastenky: 4348, päťboj/dorastenky: 3439 (hala)
NAJVÄČŠIE ÚSPECHY 8-násobná majsterka SR (2020: 400 m prek./dorastenky, 2021: sedemboj/dorastenky, 2022 – hala: 200 a 60 m prek., päťboj/dorastenky, 200 a 60 m prek./juniorky, 400 m/ženy)

56. HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SR: SLOVENSKÝ REKORD MUŽOV NAŠEJ ATLETIKY BRATISLAVA NA 4 × 200 M, TRI REKORDY ŠAMPIONÁTU A TRADIČNE RÝCHLY VOLKO (6,68)

Ján Volko si šprintuje po šiesty titul na 60 m, vedľa neho štvrtý raz strieborný Šimon Bujna.

V ELÁNE ŽIARILA VYCHÁDZAJÚCA HVIEZDIČKA FORSTER

Pred slovenským halovým vrcholom mal istú miestenku na svetový šampionát v Belehrade len Ján Volko. Po ňom pribudla ďalšia limitárka, avšak nie Monika Weigertová či Stanka Škvarková, ktoré boli najvážnejšie adeptky, ale senzačne vlaňajšia juniorka Viktória Forster. Ba čo viac, limit splnila nie v jednej, ale dokonca až v dvoch disciplínach – na hladkej i prekážkovej šesťdesiatke! Na 60 m sa zlepšila o priam neuveriteľných 13 stotín na 7,28 (limit 7,30), na 60 m prekážok vďaka 6-stotinovému zlepšeniu splnila limit na chlp presne (8,16).

Majstrovstvá Slovenska v bratislavskom Eláne – už bez covidových obmedzení – priniesli i ďalšie zaujímavé výkony: slovenský mužský rekord kvarteta Našej atletiky Bratislava na 4 × 200 m (1:27,52), tri rekordy šampionátu (Forster na 60 m 7,28 – zároveň aj rekord haly Elán, Dömötör na 400 m 47,75, štafeta mužov Našej atletiky na 4 × 200 m) a 15 slovenských výkonov roka. Žiaľ, v niektorých disciplínach stačili na titul či medailu i priemerné, ba občas aj podpriemerné výkony. V hodnotení klubov vyhrala Slávia STU Bratislava s 5 zlatými, 5 striebornými a 5 bronzovými kovmi pred Našou atletikou Bratislava (5 – 0 – 4), banskobystrickou Duklou (3 – 4 – 2) a prekvapujúco Atletickým oddielom Žilina (3 – 1 – 1). Najúspešnejším individuálnym účastníkom šampionátu sa s tromi titulmi stal šprintér Ján Volko, ktorý triumfoval na 60 m, 200 m a bol člen víťaznej štafety na 4 × 200 m.

ŠPRINTY

VOLKO PO ŠIESTICH ROKOCH VYHRAL DVOJSTOVKU

Na šesťdesiatke boli favoriti jasní – Volko a Weigertová. Ani rozbehy nesignalizovali, že by to malo byť inak. Kým Volko úlohu hlavného adepta na zlato splnil stopercentne a získal šiesty titul za sebou (2017 – 2022), Monika Weigertová našla nečakane premožiteľku. O štvrtý triumf ju obrala lanská juniorka Viktória Forster, ktorá potvrdila, že nie nadarmo ju prezývajú „raketa z Hronca". Rovinku preletela za 7,28 a v historických slovenských halových tabuľkách sa posunula hneď za rekordérku Evu Murkovú, ktorá v roku 1985 dosiahla v Jablonci čas 7,21. Weigertovej na zlato nestačilo ani sezónne maximum 7,33, keď za osobákom zaostala iba o jedinú stotinku… Skromná zverenka Eugena Lacza vzala nečakanú prehru športovo: „Veľmi ma to mrzí. Viktória ma prekvapila, ale prajem jej to, lebo v sezóne behá výborne – na hladkej i prekážkovej šesťdesiatke."

Ešte štatistický pohľad na víťazných 7,28 zverenky Kataríny Adlerovej v ŠK ŠOG Nitra: okrem osobáku a limitu na halové MS 2022 utvorila v sobotu 26. februára 2022 aj rekord halových M-SR (doteraz Weigertová 7,32 v roku 2021), haly Elán (doteraz 7,31 Anyika Onuorová z Veľkej Británie v roku 2006) a zaostala iba o 3 stotinky za rekordom SR do 23 rokov Evy Murkovej ešte z 3. 2. 1984 v Stuttgarte.

Halový exmajster Európy 2019 a trojnásobný medailista z HME Ján Volko na domácom vrchole roka štartoval po 15-dňovej súťažnej pauze spôsobenej ochorením na COVID-19. Napriek tomu sa predviedol v sľubnej forme a finále vyhral v slovenskom výkone roka 6,68.

„Po výpadku som mal trochu obavy, chcel som ísť do toho s pokorou – čo bude, to bude. Po rozbehu som sa hneval, lebo čas 6,79 nebol taký, ako som si predstavoval," priznal zverenec Nade Bendovej a Róberta Kresťanka. „Vravel som si, že sa pod môj výkon asi podpísala choroba a že zrejme nie je v mojich silách bežať okamžite po návrate veľmi rýchlo. Všetci okolo mňa ma však povzbudzovali, aby som sa nevzdával a tešil sa z pretekov. A vyšlo to – čas 6,68 je omnoho lepší, ako som očakával. Dopadlo to dobre a to, čo som dnes zabehol, je pre mňa malý zázrak."

Volko na druhý deň pridal zlato na dvojstovke (21,54), ktorú na halových M-SR bežal po šiestich rokoch. Tretí titul (2015, 2016, 2022) si vybojoval s náskokom 25 stotín pred obhajcom Baluchom. „Nešlo mi len o titul, ale aj o výkon, keďže na domácom šampionáte sa dajú získať dobré body do renkingu. Žiaľ, mne sa v hale Elán behá dvojstovka ťažko, zákruty mi veľmi nejdú. Chcel som to však skúsiť a vôbec to neľutujem," podotkol Volko. Na 200 m žien sa Viktória Strýčková zhostila roly favoritky na jednotku. Po lanskom titule pod holým nebom získala zverenka Mareka Korbu aj halový v osobnom rekorde 24,68.

Vo finále štvorstovky sa zo zlatého hetriku (2019, 2020, 2022) tešil Patrik Dömötör. V peknom súboji zdolal obhajcu Miroslava Marčeka a utvoril rekord halových M-SR 47,75. Líder tabuliek Šimon Bujna štartoval na 60 m, skončil druhý za Volkom. „V Eláne som ešte nikdy rýchlejšie nebežal, preto som veľmi spokojný. Príliš som neveril, že vyhrám, no keď sme vbiehali do poslednej zákruty, zistil som, že Mirov náskok sťahujem. Povedal som si, že to ešte skúsim. Rozhodlo záverečných 20 – 30 metrov," tvrdil prekážkarský špecialista na 400 m. Štvorstovku žien vyhrala ešte len 17-ročná všestranná dorastenka Rebecca Slezáková z Malaciek v osobnom rekorde 56,64.

Monika Weigertová (vľavo) prehrala s Viktóriou Forster, ale úspech jej dopriala.

Trio medailistiek na 60 m prekážok (zľava): Monika Baňovičová, Stanka Škvarková a Viktória Forster.

VIKTÓRIA FORSTER: LIMITY, OSOBÁKY A SLZY ŠŤASTIA

Viktória Forster si pomaličky ide za svojím atletickým snom. V roku 2018 sa dostala na OH mládeže v Buenos Aires, v roku 2019 bola šiesta a štvrtá na EYOF v Baku, vlani sa dvakrát prebila do finále na juniorských MS v Nairobi a v halovej sezóne 2022, svojej prvej seniorskej, si až v dvoch disciplínach vybojovala účasť na svetovom šampionáte v Belehrade. To veru nečakal azda nik.

Keď sa v sobotu 26. februára po finále na 60 m objavil na elektronickom výsledkovom riadku čas 7,28, jej radosť zo splneného limitu na HMS nemala konca-kraja.

„Dobrá prekážkarka musí byť aj rýchla, preto som tušila, že mám v nohách aj kvalitnú hladkú šesťdesiatku. Vedela som, že je to vo mne. Teším sa, že mi to vyšlo práve na domácom šampionáte. Od rána som sa cítila veľmi dobre. Už v rozbehu som mala rýchle nohy, ale že to vypáli až takto, to som naozaj nečakala," priznala úprimne Viktória, víťazka kategórie „Prekvapenie roka" v ankete Atlét roka 2021. Rozradostená potom ešte dodala: „O to viac sa teraz teším na nedeľňajšie prekážky. Dúfam, že z toho bude ďalší osobný rekord."

A veruže bol – no nielen osobák 8,16, ale i ďalší belehradský limit! V cieli prekážkovej šesťdesiatky naplno prepukli Viktóriine emócie. Po lícach jej stekali slzy, snažila sa ich schovať pod svoje dlane, ktorými si zakryla tvár. Nemohla uveriť, čo dokázala.

„Boli to slzy šťastia. To, čo sa mi podarilo tento víkend, je naozaj niečo neskutočné. Keď som videla na ukazovateli 8,17, potešila som sa, že je to znova osobák. Napokon čas ešte o stotinku upravili, takže z toho bol druhý limit, čo je – neuveriteľné. Od rána som sa cítila veľmi dobre a verila som v ďalší kvalitný výkon. Pred pretekmi mi v hlave celý čas išli nohy cez prekážky. Verila som, že si môžem zlepšiť osobáčiky, ale dva prísne limity počas jedného víkendu… To veru nie! O to väčšia je moja i trénerkina radosť," nadchýnala sa 19-ročná Viktória Forster. Slovenský šampionát však ešte nebol v jej podaní všetko. Prekvapila aj v Belehrade. Ale to je už iná kapitola.

PREKÁŽKY

FORSTER PREKVAPILA ŠKVARKOVÚ

Zázraky à la Viktória Forster pokračovali aj v druhý deň šampionátu. K sobotnému belehradskému limitu na 60 m pridala dvojnásobná finalistka juniorských MSJ 2021 v Nairobi ďalší. A opäť získala skalp slovenskej jednotky, tentoraz Stanislavy Škvarkovej. Vo finále na 60 m prekážok si osobný rekord zlepšila o šesť stotín na 8,16 a na stotinku presne splnila kvalifikačnú normu. Členka Vojenského športového centra Dukla už štvrtý raz v sezóne 2022 posunula slovenský rekord do 23 rokov (8,31, 8,25, 8,22, 8,16).

„Viktória je súťaživý typ, rada víťazí. Táto túžba ju ženie dopredu. Naučila sa to už ako žiačka v biatlone a preniesla si to aj do atletiky. Hoci so 162

Peter Kováč vyhral behy na 1500 i 3000 m, počet svojich titulov zaokrúhlil na desať.

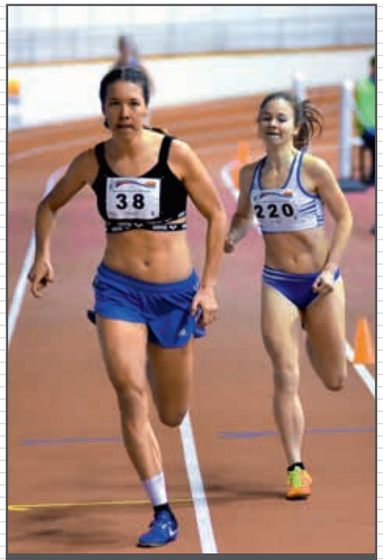

Zuzana Michaličková zdolala na 1500 m Sophiu Zápotočnú, na 800 m bolo poradie opačné.

Adrián Baran nemal v guliarskom kruhu rovnocenného súpera.

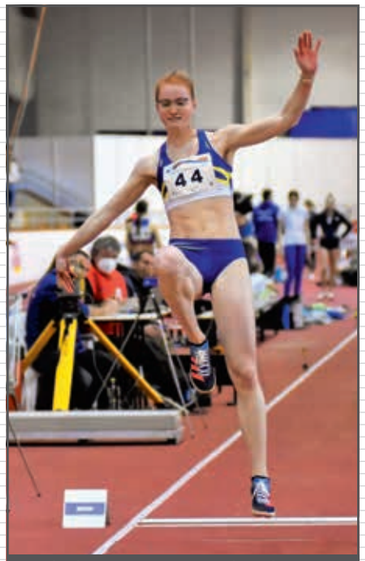

Smoliarka šampionátu Monika Lehenová: v diaľke aj v trojskoku prišla o zlato poslednými pokusmi v súťaži.

centimetrami nepatrí k vysokým šprintérkam, bojovnosťou medzi nimi dominuje. Myslím si, že sa narodila pre šport," charakterizovala trénerka Katarína Adlerová svoju zverenku.

Strieborná (8,26) Stanislava Škvarková po kvalitnej zimnej príprave naháňala limit na halové MS márne. „Mrzí ma, že mi to nejde podľa predstáv. Žiaľ, ozubené kolieska do seba akosi nezapadli… No verím, že kvalitná zimná tréningová robota sa najneskôr v lete konečne prejaví," nádejala sa Škvarková.

Bronzový z MEJ 2019 a siedmy z ME 2021 do 23 rokov na 400 m prekážok Matej Baluch triumfoval na 60 m prekážok a časom 8,10 zavŕšil víťazný hetrik (2020 – 2022). „Nedávne prechladnutie som pocítil. Urobil som chyby v rytme aj medzi prekážkami, ale verím, že sa mi raz podarí pokoriť osemsekundovú hranicu," prezradil Baluch svoj dlhodobý cieľ.

BEHY

ZLATÉ DOUBLE KOVÁČA A MICHALIČKOVEJ

Bežecké výkony v Eláne s výnimkou mužskej tritisícky, kde sa na slovenské pomery bežalo celkom svižne (ôsmi pod 8:50), príliš nenadchli. Osemstovku ovládol Andrej Mitašík (1:55,13), zvíťazil s náskokom 1,81 sekundy. Predošlí šampióni – T. Janíček (2021) a Jablokov (2020) – ostali bez cenného kovu. Mitašík sa radoval zo seniorského titulu na 800 m druhý raz, v roku 2020 zvíťazil pod holým nebom. V rovnakej disciplíne žien vrátila Dubničanka Sophia Zápotočná prehru Zuzane Michaličkovej z tisícpäťstovky a oslavovala svoj prvý seniorský titul v kariére (2:16,22). Žilinčanka, ktorá sa venuje aj duatlonu a triatlonu, využila neúčasť tohtoročnej slovenskej bežeckej jednotky Žofie Naňovej a zvíťazila nielen na 1500 m za 4:43,90 (titul si vybojovala po bronzoch v rokoch 2020 a 2021), ale aj na 3000 m, keď v posledných metroch predstihla orientačnú bežkyňu Zuzanu Kováčovú, ktorá sa odhodlala k dlhému finišu, no táto taktika jej nevyšla. Rozdiel medzi nimi bol 72 stotín (10:16,05 – 10:16,77).

Dva tituly si odniesol i skúsený Peter Kováč: v sobotu vyhral tretí raz na halovom šampionáte 1500 m (3:59,00) a k prvému času v kariére pod 4 minúty potiahol Dalibora Jakala (3:59,76), v nedeľu vďaka zdrvujúcemu záveru triumfoval na 3000 m za 8:29,57. „Tento desiaty slovenský titul je pre mňa najcennejší, predchádzajúce som získal viac-menej vždy ako jasný favorit. Musel som veľmi zabrať, aby som sa udržal vo vedúcej skupine a ušetril sily na rýchly záver," porovnával 30-ročný Kováč, ktorý v zime s bratom Michalom a Petrom Ďuricom strávil mesiac na tréningovom kempe v Keni. „Hoci už nie som najmladší, stále mám chuť zlepšovať sa, lebo teraz je s kým súperiť a to je skvelé."

SKOKY

ZMORAY ATAKOVAL REKORD SR, LEHENOVEJ SMOLA

Najzaujímavejší výsledok priniesla disciplína, ktorá je dlhodobo slabinou slovenskej atletiky – mužská žŕdka. Už tridsiatnik Ján Zmoray si vybojoval piate halové zlato (2013, 2014, 2015, 2017, 2022, bilancia 5 – 2 – 2) výkonom roka 520 cm a potom sa dokonca trikrát pokúšal o centimetrík zlepšiť aj vlastný národný halový rekord 532 cm zo 16. 1. 2016 vo Viedni – žiaľ, neúspešne. Zaujímavé je, že na 460 cm potreboval až tri pokusy. V súťaži žien pri neúčasti líderky tabuliek Anny Šimkovej v súboji víťaziek predchádzajúcich troch šampionátov zvíťazila po ročnej pauze Lujza Paliderová s 330 cm. Zverenka mužského šampióna Jána Zmoraya zavŕšila zlatý hetrik (2019, 2020, 2022).

V mužskej výške 32-ročnému Lukášovi Beerovi stačilo na šieste halové zlato v kariére (bilancia 6 – 2 – 2) 214 cm, no prvý raz zvíťazil v párnom roku (2011, 2015, 2017, 2019, 2021, 2022). Za ním skončili rovnakí súperi ako pred rokom, ibaže si vymenili miesta. Striebro bral Gergely Tóth, bronz Tomáš Zeman – prekonali 205 cm. Zverenci dua Vladimír Bezdíček – Hajnalka Tóthová však v zime zaznamenali progres, maximá si posunuli na 210, resp. 215 cm. V súťaži výškariek potvrdila Žilinčanka Veronika Kuricová post líderky tabuliek: prvú seniorskú medailu – a hneď zlatú – si vyskákala výkonom 169 cm.

V dramatickej súťaži v diaľke žien vlaňajšia vicemajsterka Slovenska Silvia Kaliašová v poslednom skoku celej súťaže rozhodla o svojom titule vďaka halovému osobáku a slovenskému výkonu roka 609 cm. Navlas rovnaký výkon i prvý skok v živote za šesť metrov dosiahla Monika Lehenová (tréner Róbert Piaček), ibaže jej druhý najdlhší pokus 593 cm bol o 6 cm slabší ako Kaliašovej, ktorú trénujú sestry Velďákové. Medzi mužmi získal titul ako vlani Adam Hriň, stačilo mu iba 697 cm, úspešní boli i trojskokanskí obhajcovia Patrik Megela (14,22) a Zuzana Ďurkechová (12,57), ktorá smoliarku Lehenovú obrala o zlato posledným pokusom v celej súťaži.

VRHY

BARANOV NÁVRAT NA GULIARSKY TRÓN

O triumfe Adriána Barana v guli nebolo pochýb, štvrté zlato z halových M-SR (2018, 2019, 2020, 2022) si vybojoval výkonom 17,09 m z druhej série. Dvadsaťdvaročný silák z Nižného Hrušova mal cestu za titulom výrazne uľahčenú, keďže chýbal lanský šampión Samuel Kováč. Zišlo aj z duelu minuloročných juniorov: Karel Šula ml. neštartoval, takže ďalší syn slávneho otca Milan Haborák ml. si poľahky vybojoval striebro. O kríze v tejto disciplíne, v ktorej sme nie tak dávno mali špičkových svetových borcov, svedčí fakt, že na medailu nebolo potrebných ani 12 m… Premiérovo sa z triumfu v ženskej súťaži tešila vlaňajšia vicemajsterka Emma Ďurovská (13,33). V Prahe študujúca obhajkyňa zlata, dúfajme, že budúca lekárka Natália Váleková, neštartovala.

CHÔDZA

NESPOKOJNÝ ÚRADNÍK RÝCHLEJŠÍ AKO TÓTH

Chodecké tituly rozdali ešte v závere januára v predprograme mítingu Elán. Na 5000 m mužov triumfoval olympionik Miroslav Úradník v halovom osobnom rekorde 19:54,07 min (doteraz 19:57,28). Bol o 9 desatín rýchlejší ako vlani Matej Tóth. Víťazku na 3000 m žien Klaudiu Žársku posunul osobák 13:16,23 na šiestu priečku v slovenských historických tabuľkách. Tešila sa z druhého titulu v kariére, v roku 2020 vyhrala šampionát na 10 km v Borskom Mikuláši. „Hoci som si zlepšil osobák, predviedol som len priemerný výkon. Mal som väčšie očakávania, spokojnejší by som bol s časom 19:30 – 19:40. Žiaľ, v druhej polovici som neudržal tempo," vravel sebakriticky Úradník.

ŠTAFETY

VOLKOV FINIŠ PRINIESOL ZLATO AJ REKORD

Ján Volko si okrem dvoch individuálnych titulov vybojoval aj zlato na 4 × 200 m. Ba čo viac, na záverečnom úseku zlikvidoval stratu na banskobystrickú Duklu a skvelým finišom doviedol svojich kolegov z Našej atletiky Filipa Federiča, Tomáša Košíka a Jakuba Bendu i k slovenskému rekordu (absolútnemu aj klubovému) 1:27,52 min. Doterajšie historické maximum 1:27,60 patrilo reprezentačnému kvartetu Lopuchovský, Gajdoš, Noskovič, Briňarský zo 17. 2. 2001 v Bratislave. Klub Naša atletika sa tešil dovedna až z troch štafetových titulov, keďže jeho ženské kvartetá vyhrali behy na 4 × 200 aj 4 × 400 m. V mužskej štvorstovkárskej štafete obhájila zlato Slávia STU Bratislava v zostave Valo, Pavelka, Marček, Dömötör.

Víťazné kvartetá štafiet Našej atletiky Bratislava na 4 × 200 m.

HALOVÍ MAJSTRI SLOVENSKA 2022

MUŽI

60 m: Ján Volko (Naša atletika Bratislava) 6,68
200 m: Ján Volko (Naša atletika Bratislava) 21,54
400 m: Patrik Dömötör (Slávia STU Bratislava) 47,75 – rekord halových M-SR
800 m: Andrej Mitašík (Slávia UK Bratislava) 1:55,13
1500 m: Peter Kováč (Slávia STU Bratislava) 3:59,00
3000 m: Peter Kováč (Slávia STU Bratislava) 8:29,57
60 m prek.: Matej Baluch (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 8,10
výška: Lukáš Beer (AC Stavbár Nitra) 214
žrď: Ján Zmoray (AC Stavbár Nitra) 520
diaľka: Adam Hriň (MŠK Žiar nad Hronom) 697
trojskok: Patrik Megela (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 14,22
guľa: Adrián Baran (MŠK Vranov nad Topľou) 17,09
5000 m chôdza: Miroslav Úradník (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 19:54,07
4 × 200 m: Naša atletika Bratislava (Federič, Košík, Benda, Volko) 1:27,52 – absolútny aj klubový rekord SR, rekord halových M-SR
4 × 400 m: Slávia STU Bratislava „A" (Valo, Pavelka, Marček, Dömötör) 3:26,07

ŽENY

60 m: Viktória Forster (ŠK ŠOG Nitra) 7,28 – rekord halových M-SR a haly Elán
200 m: Viktória Strýčková (Slávia UK Bratislava) 24,68
400 m: Rebecca Slezáková (AC Malacky) 56,64
800 m: Sophia Zápotočná (AK Spartak Dubnica nad Váhom) 2:16,22
1500 m: Zuzana Michaličková (AO Žilina) 4:43,90
3000 m: Zuzana Michaličková (AO Žilina) 10:16,05
60 m prek.: Viktória Forster (ŠK ŠOG Nitra) 8,16 – rekord SR do 23 rokov
výška: Veronika Kuricová (AO Žilina) 169
žrď: Lujza Paliderová (ŠK UMB Banská Bystrica) 330
diaľka: Silvia Kaliašová (Atletika Košice o. z.) 609
trojskok: Zuzana Ďurkechová (Slávia STU Bratislava) 12,57
guľa: Emma Ďurovská (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 13,33
3000 m chôdza: Klaudia Žárska (ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica) 13:16,23
4 × 200 m: Naša atletika Bratislava (Ufnárová, Kandráčová, Kolozsváryová, Čederlová) 1:46,43
4 × 400 m: Naša atletika Bratislava (Ufnárová, Kandráčová, Kolozsváryová, Čederlová) 4:09,04

MEDAILOVÁ BILANCIA

1. Slávia STU Bratislava 5 – 5 – 5, **2.** Naša atletika Bratislava 5 – 0 – 4, **3.** ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica 3 – 4 – 2, **4.** AO Žilina 3 – 1 – 1, **5.** AC Stavbár Nitra 2 – 2 – 1, **6.** Slávia UK Bratislava 2 – 1 – 2, **7.** ŠK ŠOG Nitra 2 – 1 – 1, **8.** Atletika Košice o. z. 1 – 1 – 1, **9.** AK Spartak Dubnica nad Váhom 1 – 1 – 0, **10.** MŠK Vranov nad Topľou a MŠK Žiar nad Hronom 1 – 0 – 1, **12.** AC Malacky a ŠK UMB Banská Bystrica 1 – 0 – 0, **14.** AŠK Slávia Trnava 0 – 4 – 1, **15.** Slávia Trenčín 0 – 4 – 0, **16.** ŠK Vital Bratislava, Akademik TU Košice, AC Nové Zámky, KOB Sokol Pezinok 0 – 1 – 0, **20.** AK ZŤS Martin a AK Zdravie v pohybe Lučatín 0 – 0 – 2, **22.** Slávia ŽU Žilina, Sparta Považská Bystrica, Cassovia Running Team Košice 0 – 0 – 1

Poznámka: V medailovej bilancii nie sú započítané chodecké súťaže, ktoré sa uskutočnili osobitne v rámci mítingu Elán.

NAJÚSPEŠNEJŠÍ JEDNOTLIVCI

JÁN VOLKO (Naša atletika Bratislava) 3 – 0 – 0 (zlato: 60 m, 200 m, 4 × 200 m)
ZUZANA MICHALIČKOVÁ (AO Žilina) 2 – 1 – 0 (zlato: 1500 m, 3000 m, striebro: 800 m)
PATRIK DÖMÖTÖR (Slávia STU Bratislava) 2 – 0 – 1 (zlato: 400 m, 4 × 400 m, bronz: 60 m prek.)
MICHAELA UFNÁROVÁ (Naša atletika Bratislava) 2 – 0 – 1 (zlato: 4 × 200 m, 4 × 400 m, bronz: 200 m)

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI | Foto: PAVOL UHRIN (5) a JÁN LUKY (3)

Talentovaný Peter Dávid zlepšil halový rekord SR dorastu na 60 m prekážok v sezóne až dvakrát. **Foto: PETER MACKO**

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA DORASTU

PREKÁŽKARSKÉ PARÁDY DÁVIDA A SLEZÁKOVEJ

Absolútnym vrcholom dorasteneckého šampionátu boli prekážkové behy na 60 m. Vynikajúcu fazónu potvrdil Peter Dávid zo ŠK ŠOG Nitra, ktorý vo finále posunul dorastenecký rekord na skvelých 7,87 sekundy! Zverenec Jaroslava Broďániho a tragicky zosnulého Martina Illéša stiahol z tohtoročného vlastného rekordu z 29. januára z Mítingu krajín V4 v Bratislave neskutočných 14 stotín. Dávid sa stal prvým slovenským dorastencom, ktorý pokoril 8-sekundovú hranicu. „S výkonom pod osem sekúnd sme na základe tréningových ukazovateľov počítali už dávnejšie. Peter však milo prekvapil výrazným posunom osobáku, čo považujeme za veľký prísľub do letnej sezóny," skonštatoval Jaroslav Broďani.

O rekordný čas na prekážkarskej šesťdesiatke dievčat sa postarala Rebecca Slezáková z AC Malacky. V priamom súboji s doterajšou rekordérkou Terezou Čorejovou dosiahla aj napriek slabšej štartovej reakcii (0,251) výborných 8,63, čo znamenalo 9-stotinový posun rekordu SR dorasteniek. Čorejová finišovala druhá za 8,73, stotinku za svojím predošlým slovenským maximom. Slezáková, ktorú trénuje Peter Filip, okrem behu na 60 m prekážok vyhrala dvojstovku (25,53) a skončila tretia v diaľke (538).

Pekné výkony predviedol Žilinčan Michal Bačík, ktorý suverénne s 19-stotinovým náskokom vyhral šprint na 60 m za 7,12 a aj v diaľke bol o dve triedy lepší ako súperi: skočil 691 cm, o 97 cm viac ako ďalší v poradí… Súperov rozdrvil i Filip Jančík zo Slávie STU Bratislava, ktorý si titul na tritisícke vybojoval s náskokom vyše 27 sekúnd solídnym časom 9:14,49 min. Okrem Slezákovej a Bačíka získala dva individuálne tituly aj Michaela Ufnárová: triumfovala na 60 m (7,82), v diaľke (573 cm) a pridala striebro na dvojstovke (25,61). V hodnotení klubov zvíťazila Slávia TU Košice so 4 zlatými a 1 strieborným kovom pred Našou atletikou Bratislava (2 – 3 – 0) a AC Malacky (2 – 2 – 3).

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA STARŠIEHO ŽIACTVA

REKORDY BENDOVEJ A POPOVIČOVEJ

Šampionát staršieho žiactva (do 15 rokov) priniesol dva slovenské rekordy. O prvý sa vo finále behu na 60 m postarala Ema Bendová z Našej atletiky Bratislava. Časom 7,81 vyrovnala historické maximum Terezy Čorejovej z marca 2020 v Bratislave. Pätnásťročná zverenka manželov Nade a Andreja Bendovcov už v predošlých štartoch v sezóne (7,82, 7,83, 7,84, 7,85) a takisto aj v rozbehu (7,83) naznačila, že rekord je na spadnutie.

„Emkinu prípravu sme smerovali na slovenský šampionát. Bohužiaľ, nevyhla sa zdravotným komplikáciám, no napriek tomu som jej verila, že môže rekord atakovať. Už v rozbehu s vypustenými záverečnými 20 metrami dosiahla 7,83. Keby bežala naplno až do konca, to by bol iný rekord… Ale na keby sa nehráme," zdôraznila trénerka Naďa Bendová. Ema pridala k zlatu na 60 m, ktoré získala s náskokom 27 stotín, aj tituly na 150 m (19,29) a v diaľke (562). S tromi zlatými sa stala najúspešnejšou účastníčkou šampionátu.

Parádny výkon predviedla v behu na 2000 m 14-ročná Viviana Popovičová z košickej Slávie TU. V úžasnom sóle si dobehla po titul za 6:44,19 min a z doterajšieho halového rekordu Zvolenčanky Alžbety Gargulákovej 6:56,02 min v roku 2019 v Bratislave stiahla až 11,83 sekundy! Osobák spod holého neba si zlepšila o 5,83 sekundy.

Z chlapcov sa najviac darilo Matejovi Záležákovi z Detského atletického klubu Tlmače, ktorý vyhral šprinty na 60 m (7,45) a 150 m (18,13) plus bol druhý v diaľke (575). Tri cenné kovy bral aj Miroslav Krchňavý z AK ŠK UMB Banská Bystrica – zlato v diaľke, striebro na 60 m a bronz na 150 m. V medailovej bilancii sa za víťaznou Našou atletikou Bratislava (3 – 2 – 1) umiestnili AK ŠK UMB Banská Bystrica (2 – 1 – 1), AC Nové Zámky a DAK Tlmače (oba 2 – 1 – 0).

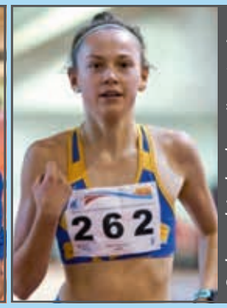

O slovenské rekordy na šampionáte st. žiactva sa postarali Ema Bendová (vľavo) a Viviana Popovičová. **Foto: PETER MACKO**

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA VO VIACBOJOCH

V SEDEMBOJI KADÁK, V PÄŤBOJI HARŠÁNYOVÁ

Slovensko má po dvojročnej pauze – v rokoch 2020 a 2021 sa M-SR pre covidovú pandémiu neuskutočnili – halového šampióna v mužskom sedemboji. Titul si vybojoval Mário Kadák z trenčianskej Slávie súčtom 4160 bodov. V päťboji žien triumfovala Kristína Haršányová (Slávia Trnava), ktorá ako jediná prekonala trojtisícovú hranicu – o 11 bodov. V kategórii juniorov triumfoval Trenčan Lukáš Ševčík so 4291 bodmi, z dorastencov bol najlepší Adam Ilgo zo ŠK Vital Bratislava (4305) a zo súťaže starších žiakov si zlato odviezol všestranný Miroslav Krchňavý z AK ŠK UMB Banská Bystrica (3614). Juniorské zlato si v tesnom súboji – rozhodlo len 16 bodov – s Evelin Tési vybojovala Michaela Molnárová (Slávia Trenčín) s 3114 bodmi, ktorá zaujala solídnymi výsledkami na 60 m prekážok (8,81) a vo výške (168). Pekný súčet 3439 bodov dosiahla i víťazka súťaže dorasteniek Rebecca Slezáková (AC Malacky) a blysla sa aj kvalitným časom 8,78 sekundy na 60 m prekážok. Pre zverenku Petra Filipa bol päťbojársky titul už šiesty v aktuálnej halovej sezóne (dorast: 200 m, 60 m prek., päťboj, juniorky: 200 m a 60 m prek., ženy: 400 m). V päťboji starších žiačok dominovala Martinčanka Laura Frličková s 2854 bodmi.

Alexandra Segéňová zlepšila rekord SR v päťboji mladších žiačok až o 354 bodov! **Foto: PETER MACKO**

HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA MLADŠIEHO ŽIACTVA

SEGÉŇOVEJ SUPERVÝKON

Parádny výkon predviedla Alexandra Segéňová z klubu Naša atletika Bratislava. Nielenže suverénne získala zlato, ale okorenila ho dvoma najlepšími slovenskými výkonmi histórie – v päťboji súčtom 3457 bodov a vo vrhu guľou (2 kg) výkonom 12,35 m. Okrem toho zabehla 60 m za 8,04, 600 m za 1:56,14, 60 m prekážok za 9,83 a do diaľky skočila 524 cm. Doterajšie päťbojárske maximum 3103 bodov patrilo Kristíne Kelemenovej z roku 2017, Segéňová k nemu pridala 354 (!) bodov. V tomto roku už 6. februára v Bratislave zlepšila aj najlepší slovenský halový výkon mladších žiačok na 60 m časom 8,00 s. V súťaži mladších žiakov triumfoval s takmer 150-bodovým náskokom Timotej Vozár z AK ŠK UMB Banská Bystrica, ktorý nazbieral 2381 bodov.

JUNIORSKÉ HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA

FEDERIČ A MALEK VALCOVALI SÚPEROV

Až pätica talentov si vybojovala po dva individuálne tituly. Filip Federič (Naša atletika Bratislava) vyhral oba šprinty s obrovským náskokom: 60 m za 6,95 (v rozbehu 6,94) o 12 stotín a 200 m (22,21) o 26 stotín. Všestranná Rebecca Slezáková (AC Malacky) dominovala na 200 m (25,27) i na 60 m prekážok (8,72). Kráľom dlhých behov bol Žilinčan Ondrej Malek zo Slávie ŽU: na 1500 m zvíťazil o bezmála 10 a na 3000 m až o 22,97 sekundy! V horizontálnych skokoch vyhrali favoriti. Medzi chlapcami Matúš Blšťák (AŠK Slávia Trnava) stabilizoval v diaľke svoju 7-metrovú formu (708 cm) a pridal aj trojskokanský titul (13,83 m), z dievčat bola najlepšia Viktória Rusnáková (Slávia TU Košice) výkonmi 581 cm a 11,86 m.

Suverénny bol aj štvorstovkár Franklin Henry, ktorý poľahky dosiahol čas 49,72 a súperom nadelil takmer 2 sekundy. Na 800 m premenil Filip Bielek seniorské striebro na juniorské zlato. V rozbehoch na 60 m prekážok si Lukáš Ševčík zlepšil osobák na 8,11 (Baluchov rekord SR je 7,98), ale vo finále prehral s Marekom Kročkom (8,24). Prekvapujúceho víťaza mala i výška: ponad 195 cm sa dostal iba zverenec Viliama Lendela Julián Juráček. Žrdkár Boris Hojdík začal súťaž až vo chvíli, keď mal už len jedného súpera, titul okorenil osobným maximom 460 cm. Karel Šula ml. vrhol guľou 17,73 m a zlato si vybojoval s takmer 5-metrovým náskokom. V halovej sezóne už splnil aj limit na MSJ 2022 v Cali výkonom 18,53 m a o 8 cm si zlepšil i svoj absolútny osobný rekord 18,45 m z júna minulého roka v Brne.

Šesťdesiatku dievčat ovládla Delia Farajpour (7,69 – os. rekord), Tamara Balajová síce na 400 m prehrala duel o zlato na M-SR dospelých, juniorské jej už však neušlo (57,69). V behoch dominovali favoritky (800 m Pavelicová, 1500 m Záhradníčková, 3000 m Kotianová). Vo výške vrátila Michaela Molnárová prehru Veronike Kuricovej z „dospeláckeho" šampionátu, obe prekonali 167 cm. Žrdkárke Vanese Valachovej stačilo na prvenstvo 300 cm, Emma Ďurovská vyhrala súťaž guliarok suverénne (13,29 m).

Medailové hodnotenie klubov ovládla trnavská Slávia so štyrmi zlatými (4 – 0 – 0), za ňou skončili Naša atletika Bratislava (3 – 2 – 1) a Slávia Trenčín, ktorá získala najviac cenných kovov, až 16 (2 – 6 – 8).

VETERÁNSKE HALOVÉ ME V BRAGE

ĎALŠIE ZLATO PRE BELIANSKÉHO

Po dlhšej covidovej pauze mali svoj kontinentálny halový šampionát i veteráni. O jediné slovenské zlato sa v portugalskej Brage zaslúžil 77-ročný Milan Belianský (AK Veterán Bratislava), ktorý vyhral beh na 60 m prekážok v kategórii M75 (75- až 79-roční) výkonom 10,71 sekundy. Štvornásobný slovenský Veterán roka (2011, 2015, 2020, 2021) si vybojoval už svoju 23. medailu (6 – 11 – 6) z veteránskych šampionátov (MS, HMS, ME, HME).

O ďalšie dva cenné kovy – strieborné – sa postarali nitrianski žrdkári – v kategórii M60 (60- až 64-roční) Miroslav Bajner výkonom 350 cm a v kategórii M55 (55- až 59-roční) Jozef Vašina, ktorý prekonal 370 cm a utvoril slovenský veteránsky rekord. Pre 64-ročného Bajnera to bol jedenásty cenný kov z vrcholných podujatí (2 – 5 – 4), pre 55-ročného Vašinu piaty z veteránskych MS alebo ME (1 – 3 – 1).

Do prvej šestky sa na veteránskych HME 2022 zmestili ešte ďalší traja Slováci. V hode 5-kilovým kladivom mužov v kategórii M65 obsadil Jozef Gábriš 5. miesto (28,42 m), diaľkar Ivan Janko skončil v kategórii M40 siesty (583 cm) a Jozef Niko finále behu na 400 m v kategórii M50 pre zranenie nedokončil (v semifinále 56,59).

Milan Belianský na veteránskych halových ME v Brage. **Foto: EMACI**

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI

21. ROČNÍK MEDZINÁRODNÉHO HALOVÉHO MÍTINGU ELÁN V BRATISLAVE

KVALITNÉ ŠPRINTY, RÝCHLE PREKÁŽKARKY

Ján Volko na mítingu Elán v súboji s Matejom Baluchom (v strede) a Jakubom Nemcom. **Foto: JÁN LUKY**

Prvý domáci vrchol halovej sezóny, míting Elán v rovnomennej bratislavskej hale, už tradične neponúkol ako v minulosti súboje slovenskej špičky so zahraničnými atlétmi. Prívlastok medzinárodný mu dodalo len niekoľko jednotlivcov z Rakúska a Česka. Dlho sa totiž nevedelo, či vôbec 21. ročník mítingu bude, a ak áno, za akých protipandemických opatrení. V tejto neistote zahraniční pretekári – napríklad výber Anglickej atletickej asociácie, ktorý bol roky pravidelný účastník Elánu – uprednostnili istotu a v kalendári si našli už s predstihom náhradné podujatia.

Tucet disciplín však ponúkol zaujímavé súboje najmä v šprintoch. Len 17 hodín po návrate zo sústredenia v La Sante na ostrove Lanzarote prešprintoval Ján Volko svoju prvú tohtoročnú šesťdesiatku za 6,73 sekundy. V druhej sérii zopakoval na stotinku presne svoj výkon z prvej.

„Aj keď som v cieli druhej šesťdesiatky vyzeral nahnevane, s výkonmi som celkom spokojný. S technikou už menej, je ešte čo zlepšovať," komentoval Volko svoje vystúpenie na Eláne, kam sa naňho prišli pozrieť obaja rodičia. „Chcel som bežať pod 6,70. Nepodarilo sa, ale 6,73 nie je ďaleko, takže to nie je žiadna katastrofa."

Oba behy na 60 m vyhrala i Monika Weigertová navlas rovnakým časom 7,37. Hoci bol len 30. január, pre zverenku Eugena Lacza to bola už 7. a 8. súťažná šesťdesiatka v sezóne… na 60 m prekážok pútal pozornosť duel Stanky Škvarkovej s Viktóriou Forster. Finalistka Svetovej univerziády 2019 v prvom tohtosezónnom štarte vyhrala prvú sériu za 8,33 (Forster 8,40 – os. rekord), v II. sérii sa obe zlepšili – Škvarková na 8,24 a Forster dokonca utvorila rekord SR do 23 rokov 8,31, ktorý doposiaľ patril výkonom 8,33 práve Škvarkovej z roku 2017 v Bratislave.

„Prvý štart v sezóne je vždy otázny, človek sa len rozbieha, no aj tak som v kútiku duše myslela na číslo znamenajúce limit na halové MS v Belehrade 8,16. Verím, že sa z pretekov na preteky budem už len zlepšovať," dúfala Škvarková. Márne. Čas 8,24 z mítingu Elán už do konca halovej sezóny neprekonala. Viktória Forster: „Viem, že ešte mám rezervy – najmä v zášľapoch za prekážkami. Verím, že sa mi podarí stiahnuť ďalšie stotinky." Túžba sa jej splnila, stotiniek bolo napokon až 15…

Na 1500 m zaujala Žofia Naňová, o 23 stotiniek si na 4:30,13 zlepšila absolútny osobný rekord. V prekonávaní osobákov potom pokračovala ďalej a postupne sa zlepšila na 1500 m na 4:24,61, na 2000 m na 6:09,30 (najlepší slovenský halový výkon histórie) a na 3000 m na 9:31,79.

Žofia Naňová má za sebou skvelú halovú sezónu 2022. **Foto: PETER MACKO**

FAKTY Z ELÁNU

MUŽI **60 m, I. séria:** Volko 6,73, Košík (obaja Naša atletika) 6,94, Baluch (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 6,96, **II. séria:** Volko 6,73, Baluch 6,93, Košík 6,96, **400 m:** Dömötör (Slávia STU) 48,55, **3000 m:** Sahajda (Cassovia Running Team) 8:34,91, Mojžiš (AK ZVP Lučatín) 8:35,81, Fridmanský (Cassovia) 8:37,17, Staník (BK Lysá pod Makytou) 8:39,30, **60 m prek. – I. a II. séria:** Baluch 8,19 a 8,24, **diaľka:** Hriň (MŠK Žiar nad Hr.) 731, Blšták (Slávia Trnava) 700, **trojskok:** Megela (Dukla) 14,10.
ŽENY **60 m, I. séria:** Weigertová 7,37, Strýčková (obe Slávia UK) 7,71, Farajpour (Atletika Nové Mesto nad V.) 7,82, **II. séria:** Weigertová 7,37, Strýčková 7,65, Škvarková (Dukla) 7,70, **400 m:** Žibritová (AC Nové Zámky) a Reb. Slezáková (AC Malacky) obe 59,58, **1500 m:** Naňová (Slávia STU) 4:30,13, **60 m prek. – I. séria:** Škvarková 8,33, Forster (ŠK ŠOG Nitra) 8,40, **II. séria:** Škvarková 8,24, Forster 8,31 – rekord SR do 23 rokov, Malatincová (Dukla) 8,87, **diaľka:** Lehenová (Slávia Trnava) 575, **trojskok:** Ďurkechová (Slávia STU) 12,26.

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI

21. ROČNÍK EURÓPSKEHO POHÁRA VO VRHOCH V LEIRII

SLOVÁCI BEZ VÝRAZNEJŠIEHO VÝSLEDKU

Slovenskí vrhači dosiahli na 21. ročníku Európskeho pohára v portugalskej Leirii skromnejšie výsledky ako v roku 2021 v Splite. Kladivárka Veronika Kaňuchová skončila 14. výkonom 65,83 m z 26 účastníčok. V porovnaní s vlaňajškom sa zlepšila o päť miest. „Chceli sme, aby sa Veronikin výkon začínal číslom 67, a hoci to nevyšlo, v jej vystúpení som našiel veľa pozitív," hodnotil kouč Libor Charfreitag. „V porovnaní s minulým rokom – súťaž sa konala až v máji – sa výrazne zlepšil jej súťažný prejav. Dokázala sa naplno sústrediť na to, čo má urobiť, a z toho vyplynuli aj technicky kvalitne predvedené hody. V minulosti sa s týmto dosť trápila."

Oštepár Jakub Kubinec neobhájil lanské výborné 6. miesto, skončil 13. výkonom 70,05 m. Vlaňajších 78,47 m by zverencovi Jozefa Hanušovského tentoraz stačilo na bronz. Zvíťazil Rumun Novac – jediný prekonal 80 m, o 49 cm. Guliarka Natália Váleková, ktorá študuje medicínu na 1. lekárskej fakulte Karlovej univerzity v Prahe, v treťom štarte v EP v súťaži žien do 23 rokov neobhájila 11. pozíciu z minulého roka. Výkonom 13,01 m obsadila až 15. miesto.

SLOVÁCI V LEIRII

MUŽI **oštep:** 13. Jakub Kubinec 70,05. **ŽENY** **kladivo:** 14. Veronika Kaňuchová 65,83.
ŽENY DO 23 ROKOV **guľa:** 15. Natália Váleková 13,01.

28. ROČNÍK BANSKOBYSTRICKEJ LATKY V SKOKU DO VÝŠKY

NA ŠTIAVNIČKÁCH OBAJA BELEHRADSKÍ ŠAMPIÓNI

Dvadsiata ôsma Banskobystrická latka ponúkla na Štiavničkách opäť absolútnu svetovú elitu a špičkové výkony. Diváci v hale Dukly videli oboch neskorších halových svetových šampiónov z Belehradu – Ukrajinku Jaroslavu Mahučichovú i Kórejčana U Sang-hjok.

Kým U Sang-hjok pod Urpínom vyhral kvalitným výkonom 235 cm, rekordérka BBL (206 cm v roku 2021) Mahučichová sa musela skloniť pred výbornou Eleanor Pattersonovou. Dvadsaťpäťročná výškarka zo Sydney v prvom štarte v hale v živote na tretí pokus senzačne preletela ponad 199 cm a ako prvá Austrálčanka v histórii vyhrala BBL. Jej víťazný skok znamenal nielen centimetrové zlepšenie svetového výkonu roka, ale aj halový rekord Oceánie.

„Prvý raz som súťažila v hale a chvíľku mi trvalo, kým som sa dostala do tempa. Veľká vďaka patrí publiku, veľmi mi pomohlo. Mala som dobré pokusy aj na 201 cm a verím, že čoskoro dvojmetrová hranica padne," tešila sa Pattersonová, piata z OH v Tokiu. Jej túžba sa splnila na HMS v Belehrade, kde prekonala rovné dva metre, no s Mahučichovou (na BBL druhá so 196 cm) prehrala o 2 cm.

Dvadsaťšesťročný vojak U Sang-hjok skákal na Štiavničkách tiež výborne: začal až na 221 cm a jedinú opravu mal na 233 cm. Po zdolaní 235 cm sa pokúšal aj o kórejský rekord 237 cm. Slovák Lukáš Beer obsadil vo svojom jubilejnom 10. štarte 12. miesto s 216 cm, pokusy na 221 cm, čo by znamenalo trojcentimetrové zlepšenie vlastného slovenského sezónneho maxima, mu nevyšli. „Vlani sme súťažili v komornej atmosfére bez divákov, no tí sú späť a boli znova super. Preto sa im ospravedlňujem, že som dal len 216 cm," vravel 32-ročný Beer. Druhý Slovák v súťaži, Tomáš Zeman, prekonal v premiére 211 cm a skončil na 14. priečke. Do histórie BBL sa zapísal ako 19. Slovák, ktorý skákal v hlavnej súťaži.

Organizátori, SAZ aj VŠC Dukla, sa na 28. ročníku BBL oficiálne rozlúčili s Matúšom Bubeníkom (ukončil kariéru), jedným z pätice slovenských rodákov, ktorí pokorili hranicu svetovej extratriedy 230 cm. Na BBL štartoval 8-krát, štyrikrát si zlepšil osobný rekord – najlepšie skončil 5. v roku 2016.

Lukáš Beer v jubilejnom desiatom štarte na BBL prekonal 216 cm. **Foto: PAVOL UHRIN**

MAŤOV STĺPČEK

PRACUJME A – SPOLUPRACUJME!

Užívam si svoju prvú atletickú sezónu v role diváka. Síce nie nezainteresovaného a stále s pohľadom skôr zvnútra ako zvonku, ale predsa je to iné ako za predchádzajúcich 26 rokov.

Paradoxne sledujem dianie v chodeckom kolotoči o niečo pozornejšie. Predsa len v pozícii aktívneho pretekára som sa snažil koncentrovať najmä sám na seba, na svoju prípravu a na svoj výkon.

Teraz si môžem dovoliť viac hodnotiť iných, porovnávať, polemizovať. A všetko v prvom rade v súvislosti s našimi reprezentantmi, ktorí sú vo veľkej miere členmi Vojenského športového centra Dukla. Aj preto sa vo mne často miešajú rôzne uhly pohľadu. Pocitovo prevláda fanúšikovský a kamarátsky, ale po pretekoch sa pozerám na veci ako zväzový a klubový funkcionár už viac objektívnejšie. Ako to teda vidím?

V chôdzi sa toho udialo už dosť: elita má za sebou zimnú prípravu, halovú sezónu a aj zopár významných štartov vonku vrátane MS družstiev v Ománe, kde mala premiéru tridsaťpäťka, náhrada za preteky na 50 km. Dalo sa očakávať, že po mojom odchode a materskej pauze Márie Katerinka Czakovej nemôžeme myslieť na miesta v prvej desiatke či popredné tímové umiestenia, ale mňa osobne realita mierne príjemne prekvapila. Áno, svet napreduje a držať s ním krok je – nielen v chôdzi – extrémne náročné. Pri sledovaní tréningového a súťažného progresu našich som však optimista. Vystúpenie Mira Úradníka v Maskate bolo odvážne i solídne a myslím si, že mu dodalo sebavedomie a odhodlanie do ďalšej práce. Úspešný návrat Dominika Černého po dlhom výpadku pre rôzne zranenia, juniorské a dorastenecké zlepšenia a prípravy na Dudinskú 50 so zlatým štatútom World Athletics Race Walking Tour – to sú všetko pozitívne správy pre slovenskú chôdzu.

Samozrejme, je tu aj veľa otáznikov a problémov, ktoré je nutné riešiť: kvalita ženskej časti reprezentácie, množstvo zdravotných komplikácií, nejasný kvalifikačný proces, obmedzenia pre neočkovaných na vrcholných podujatiach…

Pred nami je ešte veľmi dlhá cesta, aby sme mohli byť úplne spokojní. Musíme systematicky pracovať a – spolupracovať! Na Slovensku nemáme toľko chodcov, aby sme si mohli dovoliť žabomyšie vojny a deliť sa na rôzne skupinky. SAZ a Dukla môžu vytvoriť adekvátne podmienky, o čo sa zo všetkých síl snažíme, ale kvalitnú robotu musia v príprave odviesť tréneri a najmä športovci. Budem im držať palce, aby všetky výzvy zvládli. Ako fanúšik, kamarát, ale aj ako ich nadriadený.

MAJSTROVSTVÁ SVETA DRUŽSTIEV V CHÔDZI V MASKATE

ÚRADNÍK SO SKALPOM STRIEBORNÉHO Z OLYMPIÁDY

Bez troch sapporských olympionikov Tótha, Katerinka Czakovej, Morvaya a ďalších piatich pre rôzne choroby absentujúcich pretekárov zvládla slovenská výprava MS družstiev v chôdzi v ománskom Maskate so cťou. „Nezahviezdili sme, ale našťastie sme ani nevybuchli. Naši v ťažkých podmienkach – teplo a okruh s prevýšením 25 m na jeden kilometer – predviedli výkony primerané svojim možnostiam," hodnotil vystúpenie výpravy šéftréner SAZ Martin Pupiš.

Miroslav Úradník v súťaži mužov na 35 km a junior Tomáš Mencel skončili v silnej konkurencii na 17. mieste. Olympionik Úradník šliapal odvážne, na medzičasoch od 5. do 20. km svietilo jeho meno na čele približne 20-člennej skupiny. Potom mu síce postupne došli sily, ale 17. priečka zo 65 chodcov v premiére tridsaťpäťky na vrcholnom podujatí nie je zlý výsledok. „Preteky mi vyšli super, hoci záver – najmä od 30. kilometra – už poriadne bolel," komentoval zverenec trénerov Pupiša a Machníka svoje štvrté vystúpenie na MS tímov (predtým SP), v ktorom získal viacero cenných skalpov – predstihol napríklad strieborného na 50 km na OH v Tokiu/Sappore Jonathana Hilberta z Nemecka.

Úradníkov kolega z Dukly Dominik Černý skončil na 32. mieste v osobnom rekorde 2:47:38 h, doterajšie maximum si zlepšil o 4:03 min. „Osobák v reprezentačnom drese vždy poteší. Avšak každý, kto v Maskate došiel do cieľa, si zaslúži čestnú cenu Edmunda Hillaryho," vtipkoval Černý, poukazujúc na náročné stúpania a prvého pokoriteľa najvyššej hory sveta Mount Everest.

Slovenská výprava na chodeckých MS tímov v Maskate. **Foto: SAZ**

V juniorských kategóriách na 10 km si najlepšie počínal Tomáš Mencel. Zverenec trénerov Pavla a Zuzany Zemkovcov bol 17. časom 48:10 min a vyrovnal tretie najlepšie slovenské umiestenie na MS tímov v tejto kategórii, ktoré patrilo Michalovi Blažekovi z roku 2004. Lepší boli len Černý (12. – 2016) a Úradník (16. – 2014).

„Lepší vstup do svetovej atletiky sme si ani nemohli predstaviť. Tomáš naplno zúročil náročnú prípravu. Stáva sa z neho rozvážny pretekár: nepodľahol atmosfére, v úvode presne dodržal dohodnuté tempo," chválil Mencela kouč Zemko.

SLOVÁCI V MASKATE

MUŽI 35 km (65 štartujúcich): 17. Miroslav Úradník 2:41:30, 32. Dominik Černý 2:47:38 – osobný rekord. **ŽENY 20 km (49 štartujúcich):** 31. Hana Burzalová 1:46:51. **JUNIORI 10 km (35 štartujúcich):** 17. Tomáš Mencel 48:10, 25. Michal Duda 50:24, **družstvá (9 tímov):** 8. Slovensko 42.
JUNIORKY 10 km (36 štartujúcich): 31. Karin Devaldová 56:34, 35. Stanislava Hakulinová 57:45, **družstvá (11 tímov):** 11. Slovensko 66.

MAJSTROVSTVÁ SR MUŽOV V CHÔDZI NA 20 KM A MEDZIŠTÁTNE ŠESŤSTRETNUTIE

TITUL PRE ÚRADNÍKA, MUŽSKÝ TÍM STRIEBORNÝ

Trio Rízek, Černý, Úradník si v medzištátnom šesťstretnutí v Poděbradoch vybojovalo strieborné medaily. **Foto: SOŇA MALÉTEROVÁ**

Družstvo mužov Slovenska na 20 km v zložení Miroslav Úradník, Dominik Černý, Milan Rízek obsadilo v medzištátnom chodeckom šesťstretnutí v Poděbradoch druhú priečku za Talianskom a pred Francúzskom, Českom, Maďarskom a Litvou. Našim ženám patrila šiesta a obom juniorským tímom štvrtá priečka.

Z jednotlivcov dosiahol najlepšie umiestenie olympionik Miroslav Úradník, v konkurencii 74 chodcov skončil na jubilejnom 90. ročníku pretekov so zlatým štatútom seriálu World Athletics Race Walking Tour („medzištátko" bolo jeho súčasť) 30. časom 1:23:52. Zároveň si vybojoval titul majstra Slovenska, dovedna deviaty, po rokoch 2018 a 2020 tretí na dvadsiatke. Napriek tomu krútil nespokojne hlavou: „Dnes to jednoducho nebol môj deň." Výborne si počínal Dominik Černý, došiel 31. a po osobáku na 35 km v Maskate pridal ďalší na 10 km v Poděbradoch –1:24:00 h. Zlepšil sa až o 1:47 min!

„Išiel som takticky, keďže dvadsiatku som dlhší čas neabsolvoval a nevedel som, čo si môžem dovoliť. Do 14. kilometra som vyčkával, no ostalo mi toľko síl, že som posledných 5 km zvládol za 20:10! Trochu ma však mrzelo, že som nezískal slovenský titul. Bol tak blízko…"

V juniorských súťažiach boli zo Slovákov najlepší Jakub Bátovský (11./45:01 – limit na ME do 18 rokov) a Terézia Kurucová (14./49:40 – limit na MSJ). Preteky dorastencov na 5 km vyhral v osobnom rekorde 22:37 vekom ešte len starší žiak Lukáš Rosenbaum, v Nemecku žijúci zverenec Juraja Benčíka.

SLOVÁCI V POĎBRADOCH

MUŽI 20 km: 30. (1. M-SR) Miroslav Úradník 1:23:52, 31. (2.) Dominik Černý (obaja ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 1:24:00, 59. (3.) Milan Rízek (AŠK Skalica) 1:35:41, **družstvá:** 2. Slovensko 11. **ŽENY 20 km:** 29. Klaudia Žárska 1:40:11, 39. Hana Burzalová 1:49:55, **družstvá:** 6. Slovensko 25. **JUNIORI 10 km:** 11. Jakub Bátovský 45:01 – limit na ME „18", 28. Michal Duda 47:17, 38. Filip Krestianko 48:04 – limit na ME „18", **družstvá:** 4. Slovensko 20. **JUNIORKY 10 km:** 14. Terézia Kurucová 49:40 – limit na MSJ, 17. Karin Devaldová 50:21 – limit na MSJ, 26. Stanislava Hakulinová 54:06, **družstvá:** 4. Slovensko 15.

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

NAJLEPŠIE VÝKONY Z KONCA MINULÉHO STOROČIA

Prvé číslo Slovenskej atletiky 2022 pokračuje v uverejňovaní mládežníckych majstrov Slovenska. Po dvoch častiach, ktoré sumarizovali prehľad najlepších dievčat, prichádza na rad druhá z troch častí prehľadu majstrov SR v kategórii chlapcov, tentoraz vo veku 15 až 17 rokov.

Názov kategórií a vekové ohraničenie sa časom menili. Do roku 1989 boli starší dorastenci vo veku 17 a 18 rokov a mladší dorastenci vo veku 15 a 16 rokov. Od roku 1991 sú dorastenci vo veku 16 a 17 rokov a žiaci do veku 15 rokov. Rok 1990 bol unikátny, zmeny názvu a veku kategórií platili iba v tomto jedinom roku. Menili sa aj disciplíny, hoci nie tak zásadne ako u dievčat.

Údaje sú za sebou uvedené v poradí rok majstrovstiev, počet štartujúcich, meno a priezvisko majstra, kód klubu, za ktorý súťažil, a výkon víťaza s prípadným označením nepovolenej rýchlosti vetra (w). Najlepší regulárny výkon majstra je vyznačený zvýrazneným písmom, pričom sme brali do úvahy zaužívaný prepočet 0,24, resp. 0,14 s medzi ručným a automatickým meraním časov.

Zaujímavý a pre súčasnú atletiku nie príliš lichotivý poznatok je, že väčšina rekordov majstrovstiev pochádza ešte z konca minulého storočia. To korešponduje aj s výskumom výkonnosti v kategórii dospelých, ktorý ukázal, že slovenská atletická špička mala najvyššiu úroveň koncom 80. a začiatkom 90. rokov.

Šprintér a dialkar Filip Federič (s číslom 200) sa výrazne presadzoval už v mládežníckych kategóriách, na tohtoročných halových M-SR už dokonca získal bronz na 60 m medzi dospelými. **Foto: MAREK FINDRIK**

STARŠÍ DORASTENCI/DORASTENCI DO 17 ROKOV

Do r. 1990 starší dorastenci, od r. 1991 dorastenci

3000 m					
1991	22	Andrej	Palášthy	SPFBB	8:54,61
1992	18	Richard	Čuntala	ZVLKM	8:59,00
1993	17	Rastislav	Pecník	DUKBB	9:02,84
1994	17	Michal	Kavacký	ZVLKM	9:05,60
1995	23	Michal	Hečko	STANR	9:04,00
1996	23	Dušan	Hlubocký	MARBA	**8:46,96**
1997	15	Jozef	Ondrašík	POVPR	9:28,41
1998	18	Ľudovít	Strache	TATSN	9:05,80
1999	19	Roman	Chovanec	MATPÚ	9:22,49
2000	31	Imrich	Magyar	AC-NZ	9:06,56
2001	18	Imrich	Magyar	AC-NZ	8:55,01
2002	17	Matej	Cagáň	AC-NZ	9:06,80
2003	8	Miroslav	Grull	LOKŠU	9:03,87
2004	11	Michal	Kelle	AC-NZ	9:12,42
2005	14	Martin	Mistrík st.	UMBBB	9:23,84
2006	9	Roman	Vajs	UMBBB	9:31,56
2007	13	Miroslav	Dobiáš	SLÁTN	9:04,68
2008	9	Matej	Fedák st.	ZŤSMT	9:04,65
2009	9	Matúš	Vajdík	ORADK	9:23,30
2010	15	Bálint	Magyar	AC-NZ	9:26,59
2011	11	Patrik	Žúbor	MŠSKM	9:20,35
2012	12	Patrik	Žúbor	MŠSKM	9:05,84
2013	10	Michal	Talán	SVEBB	9:30,98
2014	9	Marek	Jankovič	SLÁTT	9:25,00
2015	6	Ján	Kostúr ml.	DUKBB	9:37,91
2016	12	Ján	Marko	ATLBŠ	9:25,98
2017	10	Andrej	Paulíny	ZŤSMT	9:38,68
2018	17	Marek	Ondrovič	AC-MA	9:13,23
2019	11	Adam	Janíček	BK-LY	9:22,37
2020	13	Ondrej	Malek	SLÁŽA	9:23,78
2021	10	Erik	Novák	STANR	9:47,33
5000 m					
1975		Marián	Katerinčin	INTER	15:55,8
1976	5	Ján	Holák	ZVLKM	16:01,6
1977		Ján	Mikula	PARBJ	16:04,6
1978		Milan	Kubatka	ZVLKM	15:55,8
1980	6	Jozef	Holička	DUCBB	15:43,6
1981	10	Jozef	Výbošťok	SPFBB	**15:37,6**
1982	8	Rudolf	Makyta	BANPD	16:25,2
1990	7	Peter	Bachratý	POVNM	15:53,5
110 m prek. 91,4 cm					
* = výška prekážok 100 cm					
1975		Miroslav	Barančík	ZVLPB	14,4*
1976	7	Július	Slamenka	ELSNZ	15,8*
1977		Ľubomír	Javor	SVŠTB	15,4*
1978		Daniel	Chorváth	POVNM	15,2*
1979		Ľuboš	Ďurina	SLNBA	15,4*
1980	7	Ján	Zúbek	DUCBB	14,9*

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

1981		Ján	Zajac ml.	TATSN	15,2*
1982	5	Tibor	Patasi	SPFBB	15,3*
1990	10	Martin	Zálešák	UKBLA	14,8*w
1991	12	Martin	Zálešák	VITAL	14,68*
1992	8	Róbert	Jarábek	SLÁTN	14,51*
1993	9	Tomáš	Kuchtík	SLÁTN	14,89*
1994	6	Boris	Vazovan	SPAPB	14,8*
1995	10	Boris	Vazovan	SPAPB	**14,37***
1996	7	Tomáš	Laubert	STUKE	15,16*
1997	13	Marián	Koščal	SPAPB	15,75*
1998	7	Martin	Hečko	UMBBB	15,34*
1999	12	Boris	Švéda	UMBBB	14,94
2000	12	Michal	Zdravecký ml.	SLÁTN	**14,22**
2001	10	Adrián	Novosád	SPAPB	14,35
2002	12	Matúš	Janeček	UMBBB	15,15
2003	15	Jaroslav	Kuric	SLÁTN	14,89
2004	13	Lukáš	Goruška	VITAL	14,84
2005	6	Ľubomír	Bennár	ŠGSNR	14,44
2006	12	Viliam	Papšo	SLÁTN	14,61
2007	8	Martin	Albedínsky	SPAPB	14,87
2008	14	Ivan	Hupka	ATUKE	14,83
2009	10	Nazar	Malakan	ŠGSNR	14,74
2010	11	Marcel	Mikloš	SPAPB	14,83
2011	12	Roman	Olejník	ŠGSNR	14,64
2012	8	Robert	Volek st.	ŠGSNR	15,04
2013	11	Kristián	Kadák	SPAPB	14,82
2014	9	Matúš	Meluš	ŠOGNR	14,68
2015	7	Matúš	Meluš	ŠOGNR	14,53
2016	9	František	Jankov	ŠŠKBJ	15,00
2017	9	Marek	Beláň	SPKDU	14,55
2018	7	Radoslav	Voľanský	ŠŠKBJ	14,82
2019	7	Ladislav	Lubelec	CVČLM	14,36
2020	7	Dominik	Labuda	STANR	14,67
2021	8	Marek	Šoltés	SLÁSN	14,45
300 m prek. 83,8 cm					
1990	12	František	Pitoňák	VAGPP	39,6
1991	16	Juraj	Čordáš	SLÁTT	39,51
1992	21	Róbert	Jarábek	SLÁTN	38,52
1993	17	Tomáš	Kuchtík	SLÁTN	38,47
1994	16	Boris	Vazovan	SPAPB	38,48
1995	19	Boris	Vazovan	SPAPB	**37,37**
1996	17	Pavol	Peller	VITAL	40,56
1997	13	Marián	Koščal	SPAPB	40,67
1998	10	Marián	Koščal	SPAPB	39,15
2003	19	Jaroslav	Kuric	SLÁTN	40,51
2004	17	Patrik	Anda	SLÁTT	39,54
2005	7	Ľubomír	Bennár	ŠGSNR	39,59
2006	14	Viliam	Papšo	SLÁTN	39,91
2007	12	Maroš	Sekelský	VITAL	39,81
2008	11	Tomáš	Peller	SLÁTT	39,36
2009	14	Patrik	Matuščin	SLÁTN	40,20
400 m prek. 83,8 cm					
* = výška prekážok 91,4 cm					
1975		Miroslav	Barančík	ZVLPB	59,4*
1976	7	Vladimír	Hriň	VŠTKE	58,9*
1977		Ľubomír	Javor	SVŠTB	57,6*
1978		Adrián	Félix	SNDŠA	1:00,0*
1979		Alfons	Juck	UKBLA	59,8*
1980	10	Ján	Zúbek	DUCBB	56,3*
1981	6	Miroslav	Jančovič	ISKPE	58,1*
1982	7	Stanislav	Návesňák	VŠTKE	**56,0***
1999	9	Peter	Šadlák	SPAPB	55,99
2000	15	Peter	Šadlák	SPAPB	**54,87**
2001	13	Richard	Adámik	SLÁTN	56,34
2002	11	Peter	Sládeček	KRILM	57,14
2010	15	Marcel	Mikloš	SPAPB	56,28
2011	15	Roman	Olejník	ŠGSNR	55,49
2012	8	Marek	Konštiak	ŠGSNR	57,14
2013	9	Peter	Lučanský	ŠŠKBJ	56,48
2014	15	Michal	Karel	SLÁTT	56,53
2015	8	Ondřej	Žaludek	SLÁTT	58,20
2016	11	Lukáš	Koreň	ŠOGNR	55,64
2017	11	Dávid	Labo	SPKDU	56,07
2018	12	Marek	Vašičkanin	ŠŠKBJ	58,12
2019	13	Denis	Bartek	SLÁTT	56,87
2020	17	Denis	Bartek	SLÁTT	55,43
2021	12	Marek	Šoltés	SLÁSN	56,21
1500 m prek. 91,4 cm					
2003	14	Matej	Rádl	AK-ŽU	4:37,36
2004	11	Matej	Rádl	UMBBB	**4:29,91**
2005	18	Michal	Pruška	SLÁŽA	4:37,18
2006	10	Marek	Ranuša	SPKDU	4:37,57
2000 m prek. 91,4 cm					
° = výška prekážok 83,8 cm					
1975		Milan	Behúň	ZVLKM	6:25,6
1976	7	Jozef	Daňo str.	SPKDU	6:20,6
1977		Ján	Pagáč st.	STRLC	6:25,2
1978		Pavol	Harcek	UKBLA	6:17,8
1979		Peter	Proc	VSŽKE	6:12,0
1980	8	Pavol	Paľov	DUCBB	**6:01,7**
1981	12	Jozef	Výbošťok	SPFBB	6:09,6
1982	7	Miroslav	Pétery	ELSNZ	6:14,2
1990	17	Jozef	Staník	LOKZV	6:25,3
1991	15	Jozef	Gašperko	ŠTAKE	6:23,59
1992	8	Rastislav	Najdek	JUČBB	6:19,98
1993	7	Marek	Grajcarík	POVNM	6:15,82
1994	9	Jozef	Dubašák	UMBBB	6:10,9
1995	7	Michal	Trebatický	SLÁTN	6:17,14
1996	7	Jozef	Haluška	SPAPB	6:31,77
1997	8	Jozef	Haluška	SPAPB	6:34,38
1998	7	Milan	Jamrich	SLÁTN	6:34,43
1999	9	Roman	Valent	DUKBB	6:31,08
2000	15	Imrich	Magyar	AC-NZ	6:32,07
2001	10	Imrich	Magyar	AC-NZ	6:17,63
2002	10	Ján	Murín	ORADK	6:24,55
2007	9	Miroslav	Žíkavský	DUKBB	6:11,67
2008	11	Karol	Hierweg	VITAL	6:34,33
2009	9	Tomáš	Hugyivár	AC-NZ	6:28,87
2010	9	Bálint	Magyar	AC-NZ	6:37,77
2011	14	Ján	Dubašák	SVEBB	6:43,75
2012	9	Ján	Dubašák	SVEBB	6:25,75
2013	6	Lukáš	Muha	MŠKŽH	6:55,59
2014	8	Adam	Krchňavý	ŠOGNR	6:35,81
2015	8	Miroslav	Borovka	ŠOGNR	6:14,92
2016	7	Lukáš	Hronček	SVEBB	6:19,53
2017	12	Kristián	Saluga	SLNLE	6:38,66
2018	9	Marek	Ondrovič	AC-MA	6:40,72
2019	8	Krištof	Kocman	SPKDU	7:03,36
2020	10	Ondrej	Malek	SLÁŽA	6:22,36°
2021	10	Erik	Novák	STANR	6:24,07°
5000 m chôdza					
1991	12	Karol	Palášthy	SPFBB	23:41,99
1992	12	Gabriel	Tréfa	OŠGKE	22:03,69
1993	11	Peter	Rusko st.	UMBBB	22:24,98
1994	17	Marek	Janek	ŠK-KA	22:13,3
1995	16	Štefan	Petrovič	JASBJ	21:30,76
1996	8	Radovan	Eľko	OŠGKE	21:43,1
1997	10	Radovan	Eľko	OŠGKE	21:13,27
1998	11	Tomáš	Čambal	STANR	21:39,8
2000	16	Matej	Tóth	STANR	21:09,2
2001	11	Martin	Škarba	UMBBB	21:27,89
2002	11	Peter	Gróf	STANR	24:13,00
2003	11	Dušan	Majdán	UMBBB	22:53,13
2004	7	Peter	Gróf	ŠGSNR	22:45,76
2005	5	Stanislav	Horňák	AC-NZ	24:42,35
2006	5	Miloslav	Hajaš	UMBBB	25:29,27
2007	3	Miloslav	Hajaš	UMBBB	23:33,51
2008	7	Dávid	Remjar	ŠGSNR	24:07,11
2009	6	Marcel	Fáber ml.	DUKBB	23:00,86
2010	8	Peter	Tichý ml.	DUKBB	23:34,34
2011	7	Patrik	Spevák	AK-BÚ	21:22,42
2012	3	Miroslav	Úradník	DUKBB	22:06,98
2013	3	Miroslav	Úradník	DUKBB	22:34,22
2014	4	Dominik	Černý	DUKBB	23:23,15
2015	4	Ľubomír	Detko	DUKBB	25:41,19
2016	4	Ľubomír	Kubiš	SPKDU	23:40,04
2017	5	Ľubomír	Kubiš	SPKDU	22:13,85
2018	5	Ľubomír	Kubiš	SPKDU	**20:59,46**
2019	6	Patrik	Nemčok	BCFBB	23:33,31
2020	8	Patrik	Nemčok	BCFBB	21:20,46
2021	7	Tomáš	Mencel	ZŤSMT	23:49,45
10 000 m					
1975		Pavol	Blažek	LOKTT	50:07,8
1976	4	Pavol	Jati	ZVLKM	50:21,0
1977		Emil	Krivoš st.	KRILM	52:29,4
1978		Ondrej	Malík	INTER	49:18,0
1979		Jozef	Hudák	DUCBB	52:00,5
1980	2	Ivan	Urbašík	DUCBB	52:33,6
1981	5	Milan	Grisa	ZVLKM	48:55,2
1982	8	Roman	Parolek	SPFBB	49:27,0
1990	17	Ladislav	Liba	VŠTKE	48:27,0
1999	6	Matej	Tóth	STANR	**47:37,0**
Výška					
1975		Vladimír	Hromek	ZVLPB	195
1976	5	Jozef	Kollár	AC-ŽN	185
1977		Marián	Prezbruchý	VŠTKE	204
1978		Milan	Melicher	LOKZV	201
1979		Dušan	Rybár	DUCBB	198

Julián Juráček, ktorého pripravuje výškarský trénerský bard Viliam Lendel, bol vlani dorasteneckým majster SR a v tomto roku triumfoval v juniorskej kategórii.
Foto: PETER MACKO

1980	8	Ján	Zvara	ZŤSDT	193
1981	11	Miroslav	Sivák	SPFBB	201
1982	4	Emil	Hrnčár	STANR	198
1990	13	Eduard	Ďurík	PARBJ	202
1991	14	Miroslav	Novák	TTSTN	203
1992	12	Viliam	Patz	TATSN	198
1993	17	Radoslav	Ferenc	OŠGKE	207
1994	9	Stanislav	Počurek	JASBJ	202
1995	15	Kamil	Krajčovič	OŠGKE	205
1996	17	Peter	Horňák	INTER	198
1997	19	Adam	Molinek	DACDS	196
1998	12	Slaven	Dizdarevič	STUKE	194
1999	11	Tomáš	Kašický	OŠGKE	**208**
2000	15	Peter	Horák	UKBLA	194
2001	16	Lukáš	Lipovský	OLYGA	190
2002	15	Michal	Kabelka	AJCLC	207
2003	12	Michal	Škvarka	UMBBB	200
2004	15	Martin	Kalafus	STUBA	192
2005	12	Zoltán	Kučera	AC-NZ	192
2006	14	Martin	Buffa	ŠŠKBJ	195
2007	7	Lukáš	Sojka	DUKBB	203
2008	12	Maroš	Póč	MOSTB	192
2009	10	Ladislav	Bašo	SPAPB	195
2010	7	Ladislav	Bašo	SPAPB	205
2011	6	Ľubomír	Zeman ml.	VITAL	180
2012	10	Ľubomír	Zeman ml.	VITAL	205
2013	12	Tomáš	Zeman	VITAL	200
2014	10	Martin	Sýkora	RDXLC	188
2015	6	David	Alštock	RDXLC	192
2016	10	David	Alštock	STUKE	198
2017	8	Jozef	Škultéty	STUKE	196
2018	10	Gergely	Tóth	STUBA	184
2019	12	Mário	Kadák	SLÁTN	184
2020	15	Robert	Ruffíni ml.	UKBLA	198
2021	11	Julián	Juráček	STUBA	184
Žrď					
1975		Ľubomír	Hlavena	SVŠTB	360
1976		Karol	Prchala	VŠTKE	340
1977		Bohuslav	Augustínsky	VŠTKE	420
1978		Jozef	Kocka	VSSKE	370
1979		Marián	Matta	VŠTKE	400
1980	4	Stanislav	Smejkal	VŠTKE	430
1981	4	František	Stanko	PARBJ	370
1982	3	Pavol	Trcka	VSŽKE	410
1990	8	Peter	Krška st.	SPFBB	420
1991	10	Daniel	Priehoda	SPFBB	400
1992	14	Daniel	Priehoda	SPFBB	440
1993	13	Martin	Doroš	JASBJ	430
1994	7	Martin	Huba	UMBBB	440
1995	7	Štefan	Kršačok	UMBBB	**466**
1996	10	Michal	Schwarz	UMBBB	431
1997	8	Andrej	Hubinák	STANR	430
1998	4	Andrej	Hubinák	STANR	445
1999	5	Martin	Sameš	UMBBB	380
2000	5	Ján	Jakubík	OŠGKE	420
2001	3	Martin	Haraksim	UMBBB	445
2002	5	Martin	Haraksim	ATUKE	450
2003	7	Michal	Bánovský	UMBBB	400
2004	8	Tomáš	Ondrejko	UMBBB	432
2005	8	Tomáš	Ondrejko	UMBBB	440
2006	6	Tomáš	Ondrejko	SPKDU	460
2007	6	Ladislav	Vlčko	UMBBB	360
2008	7	Ján	Zmoray	SPKDU	431
2009	4	Martin	Kolesár	DUKBB	420
2010	4	Marek	Minárik	UMBBB	380
2011	5	Peter	Mičian	SPKDU	410
2012	4	Peter	Mičian	SPKDU	420
2013	4	Michal	Sečkár	UMBBB	340
2014	7	Michal	Sečkár	UMBBB	380
2015	4	Maroš	Ralík	STANR	340
2016	5	Maroš	Ralík	STANR	400
2017	5	Maroš	Ralík	STANR	400
2018	7	Maroš	Ralík	STANR	455
2019	4	Dominik	Labuda	STANR	380
2020	7	Dominik	Labuda	STANR	390

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

2021	6	Boris	Hojdík	SPAPB	431
Diaľka					
1941		Jozef	Horváth	TŠSTT	579
1975		František	Volcer	ZVLŽA	689
1976	9	Peter	Houba	ZVLŽA	662
1977		Igor	Gavenčiak	SLNBA	689
1978		Ján	Sojka	LOKSĎ	653
1979		Peter	Piller	VSŽKE	663
1980	12	Peter	Pitron	DUCBB	703
1981	11	Vladimír	Malček	ZŤSDT	690
1982	9	Róbert	Széli	INTER	701
1990	18	Vladimír	Kračuník	VŠTKE	702w
1991	21	Andrej	Benda	BEBET	722
1992	9	Andrej	Benda	BEBET	731w
1993	22	Áron	Szmuda	DACDS	705
1994	15	Peter	Meliš	BEBET	671
1995	19	Daniel	Špoták	AC-MA	674
1996	21	Daniel	Špoták	AC-MA	684
1997	16	Ján	Hudcovský	SLÁTN	676
1998	18	Tomáš	Karabín	UMBBB	681
1999	15	Martin	Hečko	UMBBB	676
2000	20	Michal	Mühl	SLNBA	635
2001	22	Andrej	Bician	VITAL	699
2002	16	Stanislav	Poperník	ATUKE	666
2003	22	Marián	Mikloš	SNDŠA	681
2004	24	Lukáš	Goruška	VITAL	703
2005	15	Zoltán	Kučera	AC-NZ	640
2006	16	Lukáš	Lupták	UKBLA	675
2007	17	Lukáš	Tekela	MACLC	653
2008	22	Jakub	Kačáni	RDXLC	662
2009	23	Jakub	Kačáni	RDXLC	653
2010	22	Tadeáš	Husár	MŠKVT	628
2011	16	Ondrej	Lengyel	UKBLA	666
2012	21	Tomáš	Veszelka	RDXLC	701
2013	20	Tomáš	Novodomský	RDXLC	631
2014	18	Erik	Miklušičák	STUBA	660
2015	19	Jakub	Kubinec	DUKBB	665
2016	18	Jakub	Benda	STANR	652
2017	23	Jakub	Benda	STANR	660
2018	17	Lukáš	Straška	DUKBB	682
2019	17	Adam	Hriň	MŠKŽH	**723**
2020	17	Matúš	Blšták	SLÁTT	668
2021	18	Filip	Federič	NATBA	673
Trojskok					
1975		František	Volcer	ZVLŽA	14,52
1976	4	Ján	Škrítek	ZVLŽA	13,75
1977		Igor	Gavenčiak	SLNBA	13,86
1978		Martin	Kružliak	STRLC	14,33
1979		Pavol	Rampach	MIEHC	13,59
1980	6	Ján	Čado	ZVLDK	14,65
1981	7	Dušan	Siraň	UKBLA	13,45
1982	5	Róbert	Széli	INTER	**15,19**
1990	16	Marek	Samseli	VŠTKE	14,65w
1991	14	Róbert	Gonda st.	ŠTAKE	14,37w
1992	6	Karol	Kreutz	SPAPB	13,83
1993	11	Áron	Szmuda	DACDS	14,29w

1994	9	Jaroslav	Jančo	SPAPB	13,55w
1995	10	Tomáš	Kovarovič	SLÁTN	14,12w
1996	9	Róbert	Piaček	SPAPB	12,92
1997	10	Martin	Demčák	VSŽKE	13,47w
1998	7	Martin	Demčák	VSŽKE	13,47
1999	6	Martin	Hečko	UMBBB	13,38
2000	10	Marián	Gajdošík	SNPŽH	13,49
2001	12	Martin	Bekeš ml.	VITAL	13,62
2002	10	Jaroslav	Hudček	SPAPB	13,50
2003	13	Jaroslav	Stach	ATUKE	14,05w
2004	12	Matúš	Zajac	UMBBB	13,60
2005	6	Zoltán	Kučera	AC-NZ	13,77
2006	6	Zoltán	Kučera	AC-NZ	14,11
2007	11	Tomáš	Markusek	VITAL	13,50
2008	10	Jakub	Kačáni	RDXLC	13,56
2009	8	Jakub	Kačáni	RDXLC	12,97
2010	8	Martin	Koch	AC-MA	13,24
2011	7	Ferenc	Révész	AC-NZ	13,07
2012	7	Tomáš	Veszelka	RDXLC	14,67
2013	8	Filip	Hlávka	UKBLA	13,09
2014	5	Daniel	Turcsányi	1AKHÉ	13,47
2015	9	Jakub	Kubinec	DUKBB	13,92
2016	9	David	Alštock	STUKE	13,42
2017	8	Denis	Hlaváč	ATUKE	13,13
2018	9	Adam	Hriň	MŠKŽH	13,89
2019	5	Adam	Hriň	MŠKŽH	14,20
2020	8	Štefan	Pažítka	SLÁTN	13,38
2021	6	Martin	Hletko	SPKDU	12,95
Guľa 5 kg					
* = hmotnosť náčinia 6,25 kg					
1941		František	Trebatický	TŠSTT	12,72
1975		Vladimír	Algayer	STANR	15,04*
1976	7	Štefan	Paholík	ZVLPB	14,56*
1977		Marián	Hrubý	SLÁPO	13,45*
1978		Jozef	Lacika	SNDŠA	15,18*
1979		Viktor	Hrabušický	LOKZV	14,02*
1980	7	Zdenko	Zeleňák	DUCBB	13,49*
1981	10	Miloš	Blaškovič	SLNBA	13,01*
1982	8	Milan	Muňko	ZŤSMT	14,35*
1990	16	Milan	Haborák st.	VSŽKE	18,67
1991	7	Pavel	Pankuch	ŠTAKE	**15,36***
1992	15	Pavel	Pankuch	OŠGKE	18,62
1993	13	Radovan	Kráľ	LOKŠU	16,95
1994	13	Erik	Slama	LOKŠU	15,85
1995	19	Mikuláš	Konopka	UMBBB	17,14
1996	12	Peter	Lichtner	JUČBB	15,95
1997	12	Peter	Lichtner	JUČBB	16,76
1998	13	Matej	Gašaj	STANR	16,06
1999	17	Daniel	Vanek	SLÁTN	16,36
2000	20	Daniel	Vanek	SLÁTN	18,05
2001	11	Martin	Kolenčík	JUČBB	17,54
2002	15	Michal	Štrbák	SLÁTN	17,34
2003	12	Tomáš	Ľupták	VITAL	16,30
2004	16	Róbert	Löbb	ŠGSNR	17,25
2005	20	Róbert	Löbb	ŠGSNR	**18,95**
2006	10	Daniel	Kendra	ŠGSNR	14,57

2007	12	Daniel	Kendra	ŠOGNR	16,33
2008	11	Denis	Engliš	VITAL	16,53
2009	15	Denis	Engliš	VITAL	17,89
2010	11	Martin	Guzlej	SLÁTN	17,52
2011	11	Filip	Ernest	SLÁTN	15,69
2012	9	Filip	Ernest	SLÁTN	15,92
2013	13	Viktor	Daňo	ŠOGNR	17,46
2014	14	Pavol	Ženčár	AC-NZ	17,32
2015	18	Adrián	Baran	MŠKVT	16,23
2016	9	Adrián	Baran	MŠKVT	16,82
2017	14	Jaroslav	Greguš	STANR	15,33
2018	17	Jaroslav	Greguš	STANR	17,36
2019	16	Milan	Haborák ml.	AC-NZ	17,56
2020	13	Karel	Šula ml.	UKBLA	18,40
2021	11	Filip	Fleischhacker	STANR	14,32
Disk 1,5 kg					
* = hmotnosť náčinia 2 kg					
1975		Július	Merkovský	LOKPO	42,02*
1976	9	Igor	Skaličan	SLÁTT	38,84*
1977		Jozef	Sokol	DUCBB	39,40*
1978		Rudolf	Paholík	ZVLPB	38,84*
1979		Viktor	Hrabušický	LOKZV	41,60*
1980	6	František	Zmoray	DUCBB	37,86*
1981	11	Vladimír	Longauer	SPFBB	39,26*
1982	8	František	Petrovič	STANR	**44,06***
1990	15	Marián	Hatina	LOKŠU	52,82
1991	11	Pavel	Pankuch	ŠTAKE	48,64
1992	13	Pavel	Pankuch	OŠGKE	51,10
1993	14	Radovan	Kráľ	LOKŠU	51,68
1994	12	Libor	Charfreitag	SLÁTT	49,48
1995	20	Rudolf	Bilík	UMBBB	53,88
1996	12	Peter	Lichtner	JUČBB	45,66
1997	10	Peter	Lichtner	JUČBB	47,96
1998	14	Matej	Gašaj	STANR	47,96
1999	15	Daniel	Vanek	SLÁTN	44,91
2000	19	Daniel	Vanek	SLÁTN	50,84
2001	14	Ladislav	Filip	SNDŠA	51,36
2002	16	Martin	Horák	SNDŠA	45,07
2003	16	Radovan	Pauer	SPAPB	47,89
2004	18	Róbert	Löbb	ŠGSNR	46,41
2005	19	Róbert	Löbb	ŠGSNR	54,42
2006	16	Timotej	Blažek	ŠK-SI	42,33
2007	11	Daniel	Kendra	ŠOGNR	45,33
2008	18	Matúš	Olej	SLÁTN	48,42
2009	16	Michal	Holica	ŠGSNR	53,24
2010	15	Martin	Guzlej	SLÁTN	47,97
2011	13	Ferenc	Révész	AC-NZ	43,96
2012	15	Filip	Ernest	SLÁTN	48,08
2013	15	Pavol	Ženčár	AC-NZ	51,79
2014	14	Pavol	Ženčár	AC-NZ	**54,62**
2015	17	Adrián	Baran	MŠKVT	45,69
2016	10	Adrián	Baran	MŠKVT	53,17
2017	14	Jaroslav	Greguš	STANR	46,19
2018	14	Jaroslav	Greguš	STANR	49,67
2019	18	Milan	Haborák ml.	AC-NZ	48,62
2020	15	Filip	Procháč	AK-BK	50,64

2021	18	Samuel	Šima	STUKE	46,32
Kladivo 5 kg					
* = hmotnosť náčinia 6,25 kg					
1975		Karol	Jurášek	DUCBB	47,38*
1976	4	Pavol	Zajac	PARBJ	46,84*
1977		Pavol	Staňo	ZVLPB	45,18*
1978		Andrej	Mesiar	SLNBA	47,84*
1979		Dušan	Dědeček	DUCBB	**53,72***
1980	7	Ondrej	Huraj	PREŽC	46,02*
1981	6	Jozef	Kúšik	PRGŽC	40,22*
1982	5	Róbert	Krejnus	SPFBB	50,26*
1990	4	Rastislav	Hrnčiar	BZLRK	53,24
1991	7	Martin	Kliment st.	SPFBB	53,26*
1992	9	Martin	Kliment st.	SPFBB	64,64
1993	13	Libor	Charfreitag ml.	SLÁTT	57,28
1994	8	Libor	Charfreitag ml.	SLÁTT	65,08
1995	7	Miloslav	Konopka st.	UMBBB	61,12
1996	10	Miloslav	Konopka st.	UKBLA	**74,70**
1997	8	Matej	Gašaj	STANR	57,18
1998	100	Erik	Nagy	AC-NZ	65,36
1999	8	Andrej	Kulač	AC-NZ	62,82
2000	14	Andrej	Kulač	AC-NZ	61,74
2001	12	Branislav	Daniš	UMBBB	61,28
2002	13	Peter	Mészáros	AC-NZ	53,55
2003	8	Marcel	Lomnický	ŠGSNR	65,06
2004	8	Marek	Poništ	ŠGSNR	55,80
2005	13	Marek	Poništ	ŠGSNR	57,67
2006	7	Tomáš	Kružliak	ŠGSNR	54,08
2007	7	Peter	Šmondrk	ŠOGNR	61,87
2008	8	Tomáš	Kružliak	ŠGSNR	65,58
2009	8	Tomáš	Kružliak	ŠGSNR	72,34
2010	9	Martin	Hrmo	ŠGSNR	52,07
2011	8	Rastislav	Kohút	UMBBB	56,98
2012	8	Juraj	Blahút	UMBBB	45,47
2013	6	Karol	Končoš	DUKBB	58,26
2014	11	Vladimír	Beňák	SPAPB	52,19
2015	9	Daniel	Danáč	STANR	47,11
2016	7	Daniel	Danáč	STANR	59,37
2017	8	Miloslav	Konopka ml.	AC-NZ	63,50
2018	8	Miloslav	Konopka ml.	AC-NZ	64,41
2019	11	Dominik	Sanitra	DUKBB	47,16
2020	8	Dominik	Sanitra	DUKBB	55,16
2021	7	Matej	Fedák ml.	STUKE	48,71
Oštep 700 g					
* = hmotnosť náčinia 800 g, ° = hmotnosť náčinia 600 g					
1975		Ivan	Gregor	DUCBB	58,42*
1976	5	Juraj	Padala	SLÁPO	53,40*
1977		Ján	Celler	POVNM	52,70*
1978		Štefan	Lengyel	SVŠTB	52,90*
1979		Dušan	Osláč	DUCBB	55,82*
1980	6	Bohuš	Biel	DUCBB	**65,58***
1981	4	Peter	Meňky st.	STANR	58,26*
1982	5	Pavol	Florek	SPKDU	61,28*
1990	17	Marek	Molda	SLÁTT	65,46°
1991	16	Rudolf	Pátek	VITAL	54,84*
1992	16	Vladimír	Zajak	SPFBB	65,80°

1993	15	Tomáš	Halva	UMBBB	**72,60°**
1994	19	Marián	Bokor	SLÁTT	69,38°
1995	19	Dušan	Bartoš	SLÁTN	64,70°
1996	16	Richard	Marinič	SPAPB	57,36°
1997	10	Peter	Hudák ml.	OŠGKE	55,58°
1998	12	Vladimír	Vrábel	OŠGKE	57,18°
1999	15	Daniel	Vanek	SLÁTN	48,81
2000	20	Lukáš	Kordoš	VITAL	49,61
2001	12	Lukáš	Kordoš	VITAL	60,20
2002	15	Martin	Jurza	SLÁTN	59,59
2003	18	Lukáš	Meľaga	JUČBB	55,40
2004	15	Martin	Benák	AFKNM	58,34
2005	10	Pavol	Toman	AFKNM	49,91
2006	13	Ján	Šmondrk	ŠGSNR	51,47
2007	14	Matúš	Olej	SLÁTN	56,14
2008	9	Matúš	Olej	SLÁTN	62,28
2009	8	Jakub	Duras	SLÁTN	50,68
2010	13	Jozef	Šrank	ŠGSNR	52,98
2011	15	Michal	Póša	ŠGSNR	52,05
2012	14	Maximilián	Slezák	SLÁTT	**65,03**
2013	11	Maximilián	Slezák	SLÁTT	63,48
2014	9	Jakub	Kubinec	DUKBB	58,85
2015	6	Marek	Taškár	ŠOGNR	59,96
2016	9	Gabriel	Katrenič	ŠG-KE	51,64
2017	13	Patrik	Michalec	DUKBB	61,48
2018	17	Patrik	Jelínek	SPKDU	49,65
2019	10	Michal	Medveď	DUKBB	48,41
2020	9	Patrik	Müller	STANR	55,00
2021	13	Adam	Tkáč	DUKBB	59,83
Osemboj					
Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.					
2001	6	Adrián	Novosád	SPAPB	5193
2002	9	Tomáš	Kalina	SLÁTN	5228w
2003	7	Marián	Hruška	AC-NZ	5230
2004	9	Peter	Kazár	AO-ST	4556
2005	10	Peter	Kazár	AO-ST	5057
2006	9	Filip	Chrenko	SLÁTN	5246
2007	5	Filip	Chrenko	SLÁTN	**5483**
2008	8	Maroš	Póč	MOSTB	4961
2009	7	Matej	Halaj	RDXLC	4653
2010	13	Marco Adrien	Drozda	AC-MA	4981
2011	13	Ferenc	Révész	AC-NZ	5173
2014	5	Matúš	Vajči	DUKBB	4684
2015	8	Daniel	Bisaha	SPAPB	5145
Desaťboj					
Do roku 1984 bodovanie podľa starých tabuliek. Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.					
1975		Rudolf	Sopko	LOKPO	4604
1977		Jiří	Soukup	SLNBA	5423
1978		Jaroslav	Fialkovič	DRKNH	4875
1979		Stanislav	Michalovič	SVŠTB	4818
1980	4	František	Zmoray	DUCBB	5037
1981		Jozef	Sochulák	ZŤSMT	5798
1982		Eduard	Marčák	VSŽKE	5266

1990	21	Tomáš	Priehoda	SPFBB	6164
1991	8	Matej	Méhes	DACDS	**6698**
1992	5	Daniel	Priehoda	SPFBB	6186
1993	11	Kristián	Kočík	UMBBB	6081
1994	10	Matej	Kohút	UMBBB	6277
1995	8	Jozef	Bočkay	STANR	5916
1996	4	Jozef	Bočkay	STANR	5971
1997	11	Andrej	Hubinák	STANR	5617
1998	5	Andrej	Hubinák	STANR	6078
1999	5	Daniel	Holomani	OŠGKE	5312
2000	14	Andrej	Bician	VITAL	5683
2012	8	Tomáš	Veszelka	RDXLC	5896
2013	6	Ákos	Juhos	ŠOGNR	5548
2016	5	Marek	Guňovský	SLÁTN	4859
2017	6	Lukáš	Straška	DUKBB	5258w
2018	3	Lukáš	Straška	DUKBB	5604
2019	4	Mário	Kadák	SLÁTN	5577
2021	7	Adrián	Niko	SLÁTN	5273
4 × 60 m					
1941		PTEBA			**30,0**
4 × 100 m					
1975		ZVLŽA			45,5
1976		JEDTN			44,5
1977		DUCBB			44,3
1978		VŠTKE			45,6
1979		BZLRK			44,8
1980		DUCBB			44,0
1981	4	SPFBB			44,5
1982		ZŤSMT			45,0
1990	5	TTSTN			44,5
1991	4	VITAL			44,01
1992	8	VITAL			43,91
1993	6	DACDS			44,40
1994	8	VITAL			44,6
1995	7	VITAL			44,89
1996	5	SPAPB			44,18
1997	6	SPAPB			45,58
1998	5	SLÁTN			45,28
1999	6	OŠGKE-A			44,81
2000	6	OŠGKE			44,10
2001	9	ATUKE			45,33
2002	6	UMBBB			**43,68**
2003	8	ATUKE			44,28
2004	8	ATUKE			43,98
2005	3	SLÁTT			47,63
2006	9	UKBLA			44,30
2007	7	SPKDU			44,67
2008	8	VITAL-A			45,19
2009	6	SLÁTT			46,21
2010	8	SLÁTT			44,59
2011	6	UKBLA			44,26
2012	7	ŠGSNR-A			44,02
2013	6	SPKDU			45,10
2014	6	AC-MA			45,75
2015	7	AC-MA			44,01
2016	8	ŠOGNR-A			43,87

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

2017	12	STUBA	45,85
2018	11	STUBA	43,99
2019	8	STUBA	44,57
2020	9	STANR	44,24
2021	4	NATBA	45,74
100-200-300-400 m			
* = 400-300-200-100 m			
1999	8	SLÁTN	**2:04,60***
2000	11	VITAL	2:04,94
2001	10	SLÁTT	2:05,26
2002	10	UMBBB	2:01,93
2003	10	UMBBB	2:05,09
2004	10	SLÁTN	2:02,81
2005	8	SLÁTN	2:08,75
2006	5	SLÁTN	2:04,41
2007	9	ŠOGNR	2:02,68
2008	8	SLÁTT	2:04,47
2009	8	UMBBB	2:06,21
2010	8	SLÁTT	2:03,35
2011	8	UKBLA	2:02,07
2012	7	ŠGSNR-A	**2:01,36**
2013	7	ŠOGNR-A	2:03,00
2014	6	AC-MA	2:03,39
2015	7	ŠOGNR	2:02,56
2016	8	STUKE	2:05,18
2017	7	STUBA	2:05,08
2018	7	STUBA-A	2:03,35
2019	6	AC-NZ	2:05,92
2020	9	NATBA	2:01,94
2021	7	ATUKE	2:09,09
4 × 400 m			
1975		ZVLŽA	3:33,4
1976		POVNM	3:36,2
1977		DUCBB	3:37,8
1978		DUCBB	3:32,4
1979		UKBLA	3:38,0
1980	5	UKBLA-A	3:30,2
1981	4	SVŠTB	3:35,2
1982	3	UKBLA	3:39,0
1990	6	SPFBB	3:32,2
1991	8	SPFBB	3:28,82
1992	6	SPFBB	3:31,30
1993	7	UMBBB	**3:28,07**
1994	8	OŠGKE	3:30,22
1995	10	VITAL	3:33,25
1996	6	UMBBB	3:30,03
1997	5	SPAPB	3:40,48
1998	6	SLÁTN	3:40,90
Kros miliari			
1990		Jozef Staník LOKZV	9:34
1991		Ivan Fecura SPFBB	8:34
Kros vytrvalci			
Od roku 1992 bez delenia na míliarov a vytrvalcov			
1990		Marcel Matanin LOKVT	20:49
1991		Vladimír Szegény SLÁTT	21:26
1992	29	Martin Bartek SPFBB	19:16
1993		Jaroslav Moravec UKBLA	19:57
1994		Michal Hečko STANR	18:36
1995		Michal Hečko STANR	18:54
1996		Jozef Ondreáš ZVLKM	20:18
1997		Štefan Javorka SLÁTN	20:54
1998		Ľudovít Strache TATSN	18:04
1999		Jaroslav Jacenko BŠKBJ	16:05
2000		Kamil Ondek ŠŠKBJ	15:47
2001		Imrich Magyar AC-NZ	14:41
2002		Ondrej Puškár SLÁTT	15:51
2003	21	Miroslav Grull LOKŠU	13:10
2004	21	Matej Rádl UMBBB	15:48
2005	19	Ján Matúš JUNHO	15:17
2006	19	Miroslav Žíkavský PYXČK	18:28
2007	21	Miroslav Dobiáš DUKBB	16:57
2008	22	Matej Fedák st. ZŤSMT	14:03
2009	20	Dávid Jakubašek OBSKE	14:53
2010	18	Jakub Šiko AC-NZ	13:21
2011	23	Patrik Žúbor MŠSKM	13:10
2012	17	Patrik Žúbor MŠSKM	15:12
2013	15	Michal Talán SVEBB	13:39
2014	16	Lukáš Muha MŠKŽH	13:47
2015	24	Ján Kostúr ml. DUKBB	11:34
2016	31	Lukáš Hronček SVEBB	13:59
2017	28	Boris Obergries DUKBB	19:05
2018	16	Marek Ondrovič AC-MA	12:47
2019	27	Ondrej Malek SLÁŽA	13:36
2021	25	Tomáš Janíček BK-LY	14:14
Kros družstvá			
2017	3	ŠOGNR	9
2021	3	STANR	28

Všestranný Dominik Labuda zbieral mládežnícke tituly na prekážkach, v žrdi i viacbojoch. **Foto: PETER MACKO**

MLADŠÍ DORASTENCI DO 16 ROKOV

60 m					
1948		Dominik	Kocinger	TŠSTT	7,4
1949		Ivan	Veselský	SOKNR	7,3
1950		Marián	Knížat	SOKNR	7,7
1957		Alexander	Vajda st.	VŠŽBA	7,3
1958		Ivan	Lichvár	SLÁBA	7,3?
1959		Ľudovít	Lacko	TJ-BŠ	7,3
1960		Peter	Repka	SLNBA	**7,0**
100 m					
1953		Marián	Gáborik	SPKPB	11,6
1958		Jozef	Bičan	SPKPB	11,5
1959		Ivan	Bielich	DYNŽA	11,8
1960		Peter	Repka	SLNBA	11,4
1968		Pavol	Rešovský	DUKBB	11,8
1969		Peter	Svoboda	SVŠTB	11,5
1970	22	Ľubomír	Treflík	SLÁTT	11,3
1971		Ladislav	Gbúr	VSŽKE	11,5
1972	16	Eugen	Dian	SPKDU	11,4w
1973		Ivan	Peleš	SVŠTB	11,4
1974		Jozef	Žikla	SLNND	11,2
1975		Jozef	Žikla	SPKDU	**10,8**
1976		Miroslav	Vojtek	ZVLDK	11,3
1977	15	Slavomír	Slovák	INTER	11,0
1978		Miroslav	Filiač	ZVLPB	11,0
1979	12	Pavol	Svrček	BZLRK	11,1
1980	11	Sven	Harman	DUCBB	11,3
1981		Maroš	Hudák	PARBJ	11,0
1982	10	Karol	Tóth	STANR	11,4
1983	13	Jozef	Frolo	ZŤSMT	11,3
1984	9	Jozef	Holeš	ZVLPB	11,44
1985	10	Peter	Kondrát	SPFBB	11,3
1986	12	Radovan	Graus	TTSTN	11,1
1987	8	Radoslav	Štilla	ZVLŽA	11,29
1988	10	Kazimír	Valach	SPFBB	**11,25**
1989	19	Roman	Králik	SPFBB	11,29
200 m					
1957		Dušan	Vendrinský	DYNŽA	24,3
1958		Tomáš	Vicena	TATSN	24,9
1959		Peter	Repka	SLNBA	24,3
1968		Juraj	Lajčiak	ZVLŽA	24,5
1969		Peter	Svoboda	SVŠTB	23,3
1970	16	Ľubomír	Treflík	SLÁTT	23,9
1971		Ladislav	Gbúr	VSŽKE	23,6
1972	17	Ján	Svrček	BZLRK	23,4
1973		Ivan	Peleš	SVŠTB	23,4
1974		Mikuláš	Trstenský	DUCBB	23,4
1975		Jozef	Žikla	SPKDU	22,9
1976		Július	Černický	SLNBA	23,1
1977		Slavomír	Slovák	INTER	23,2
1978		Miroslav	Filiač	ZVLPB	22,8
1979	11	Pavol	Svrček	BZLRK	22,8
1980	15	Ján	Dudra	VŠTKE	22,9
1981		Milan	Levický	SLNBA	23,3
1982	10	Milan	Jurdík	ZVLPB	24,1
1983	9	Štefan	Hlavna	SLÁTT	22,9
1984	8	Ivan	Kráľ	ZŤSMT	23,80w
1985	12	Martin	Kriš	VŠTKE	23,3
1986	19	René	Janček	VAGPP	22,8
1987	7	Radoslav	Štilla	ZVLŽA	23,03
1988	11	Štefan	Balošák	ZŤSMT	**22,80**
1989	17	Roman	Králik	SPFBB	23,43
300 m					
1970	11	Jozef	Matej	PARBJ	37,5
1971		Ján	Svrček	DUKLM	37,7
1972	15	Ján	Svrček	BZLRK	**37,2**
400 m					
1973		Ivan	Paranič	PARBJ	52,8
1974		Ján	Kupka	CHISR	51,3
1975		Jozef	Kukuča	POVNM	52,1
1976		Ondrej	Sobek	SLNMI	52,9
1977		Alojz	Novosád	ZVLPB	51,6
1978		Miroslav	Tokár	ISKST	52,4
1979	7	Roman	Repa	POVNM	51,6
1980	7	Vladimír	Pavlovič	DUCBB	51,0
1981		Stanislav	Návesňák	VŠTKE	52,0
1982	7	Peter	Kaufman	UKBLA	52,1
1983	6	Vladimír	Frátrič	INTER	52,4
1984	12	Ján	Meššo	UKBLA	54,45
1985	7	Pavol	Jankových	UKBLA	53,5
1986	13	Vladislav	Meško	TTSTN	52,0
1987	9	Miroslav	Lakatoš	VŠTKE	**50,91**
1988	8	Peter	Kochol	ZŤSMT	51,73
1989	11	Radek	Šatka	SVŠTB	51,76
800 m					
1968		Jozef	Múčka	SLNBA	2:04,5
1969		Vladimír	Bartovic	POVNM	2:04,5
1970	14	Eduard	Kubala	SVŠTB	2:05,0
1971		Miroslav	Okáľ	DUCBB	2:06,1
1972	10	Jozef	Senko	ZVLŽA	2:08,0
1973		Jozef	Špánik	DUCBB	1:59,3
1974		Viktor	Čelko	ZVLPB	2:03,3
1975		Viktor	Čelko	ZVLPB	2:00,2
1976		Miroslav	Ursíny	DUCBB	2:01,2
1977		Jozef	Stanko	DUCBB	**1:58,5**
1978		Marián	Géci	PARBJ	2:01,3
1979	9	Tibor	Fabo	JEDTN	2:00,0
1980	16	Juraj	Matejčík	DUCBB	2:08,0
1981		Juraj	Jánošík st.	SPKDU	1:58,7
1982	10	Pavol	Fajmon	LOKŠU	2:02,6
1983	11	Pavol	Štenko	VSŽKE	**1:58,5**
1984	9	Ivan	Frič	VŠTKE	2:01,30
1985	9	Jozef	Gerát	ZŤSMT	2:05,3
1986	14	Erich	Plešavský	VŠTKE	2:00,4
1987	9	Henrich	Príšek	SPKDU	2:00,97
1988	12	Mikuláš	Vŕba	SLNBA	1:59,09
1989	11	Radek	Šatka	SVŠTB	2:01,30
1000 m					
1948		Pavol	Haspra	ŠK-BA	3:05,9
1949		Jozef	Nádaský	ŠKODU	2:51,0
1950		Štefan	Kramár	SOKPE	2:48,2
1953		Pavol	Havrlent	SLJPN	2:47,0
1957		Alojz	Strážan	SLJPN	2:45,4
1958		Emil	Stalmašek	DYNŽA	2:41,4
1959		Emil	Stalmašek	DYNŽA	**2:40,0**
1960		Svetozár	Haruštiak	ISKTN	2:46,7
1500 m					
1970	6	Alfonz	Kasák	SPKDU	4:42,0
1971		Oto	Chmelár	ZVLŽA	4:21,9
1972	12	Milan	Slovák	DUCBB	4:15,0
1973		Jozef	Špánik	DUCBB	4:09,7
1974		Tibor	Múčka	SLNBA	4:20,1
1975		Peter	Orolín	ISKST	4:17,8
1976		František	Laurenčík	ZVLPB	4:25,4
1977		Peter	Kočička	DUCBB	4:15,6
1978		Ján	Šepeľa	DUCBB	4:21,4
1979	10	Dušan	Adamkovič	SLÁTT	4:22,8
1980	9	Vladimír	Guriš	DUCBB	4:17,6
1981		Peter	Zrasták st.	SPFBB	4:08,0
1982	8	Marián	Hunčík	POVNM	**4:05,4**
1983	7	Ondrej	Sztanko	VSŽKE	4:09,8
1984	7	Milan	Kobulnický	PARBJ	4:17,15
1985	9	Štefan	Vadovič	UKBLA	4:26,9
1986	12	Ivan	Tréger	KRILM	4:09,8
1987	12	Slavomír	Valocký	SPFBB	4:12,93
1988	9	Viliam	Toporcer	ZVLŽA	4:12,63
1989	12	Pavol	Krčmár	UKBLA	4:17,70
2000 m					
1968		Jozef	Múčka	SLNBA	**5:53,4**
1969		Štefan	Kučkovský	SPKPN	6:12,0
3000 m					
1970	8	Pavol	Merva	JEDDS	9:58,6
1971		Milan	Slovák	DUCBB	9:35,0
1972	9	Ján	Heric	DUCBB	9:24,0
1973		Ivan	Demský	PARBJ	9:11,6
1974		Jozef	Daňo str.	ZVLPB	10:03,6
1975		Ján	Holák	ZVLKM	9:24,6
1976		Koloman	Katona	INTER	9:13,8

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

1977		Karol	Sedliak	DUCBB	9:28,4
1978		Ivan	Gróf	STANR	9:20,0
1979	7	Jozef	Holička	DUCBB	9:09,3
1980	7	Jozef	Výbošťok	ZŤSDT	**8:59,6**
1981		Ivan	Málek	POVNM	9:10,8
1982	10	Ivan	Kvostka	SPFBB	9:03,2
1983	8	Pavol	Beránek	SLÁTT	9:17,6
1984	10	Milan	Kobulnický	PARBJ	9:13,45
1985	6	Oto	Oreško	STANR	9:24,6
1986	8	Stanislav	Floriš	SPKDU	9:19,6
1987	11	Róbert	Huszti	SZ-LC	9:16,96
1988	12	Viliam	Toporcer	ZVLŽA	9:06,79
1989	12	Peter	Bachratý	POVNM	9:14,12
60 m prek. 91,4? cm					
1948		Dominik	Kocinger	TŠSTT	**8,7**
1949		Ferdinand	Varga	SOKNR	9,2
1950		Vladimír	Kóša	SOKNR	9,0
90 m prek. 91,4 cm					
1953		Juraj	Steiner	GYMKN	13,5
1957		Alexander	Ruttkay	SLJPN	13,7
1958		Jozef	Valter	TJ-RK	13,3
1959		Juraj	Jeník	LOKKE	13,5
1960		Pavol	Dubeň	DYNŽA	**12,8**
100 m prek. 91,4 cm					
1968		Ján	Fratrič	SLNBA	15,5
1969		Ladislav	Vašut	ZVLPB	15,0
1970	14	Július	Ivan	ELSNZ	14,4w
1971		Ivan	Jakubec	STRMT	14,2
1972	12	Jozef	Binder	DUCBB	15,0w
1973		Miroslav	Kardoš	ZVLPB	14,0
1974		Miroslav	Barančík	ZVLPB	13,8
1975		Peter	Houba	ZVLŽA	14,0
1976		Marián	Štofko	VŠTKE	14,0
1977		Daniel	Chorváth	POVNM	13,6
1978		Gabriel	Taliga	SVŠTB	14,0
1979	7	Marián	Smieška	BZLRK	13,7
1980	6	Vladimír	Gogoľ	SLÁPO	14,2
1981		Vladimír	Ulbricht	ZŤSMT	14,0
1982	7	Vladimír	Halgašík	ZVLKM	14,3
1983	12	Roman	Kamas	SPFBB	14,1
1984	7	Branislav	Oravec	SPFBB	13,64
1985	6	Rastislav	Rigo	SPFBB	13,8
1986	7	Karol	Jurčík	TATSN	13,7
1987	5	Peter	Šiška	SPFBB	**13,45**
1988	9	Ivan	Jaďuď	SPFBB	13,52
1989	9	Ján	Weiterschütz	SZ-LC	14,12
250 m prek. 83,8 cm					
1970	11	Peter	Kočiš	TATSN	34,2
1971		Vladimír	Halgaš	DUCBB	34,1
1972	12	Vojtech	Benko	DUCBB	34,5
1973		Miroslav	Kardoš	ZVLPB	33,5
1974		Ján	Kupka	CHISR	33,1
1975		Vladimír	Hriň	VŠTKE	33,6
1976		Ľubomír	Javor	SVŠTB	32,9
1977		Daniel	Chorváth	POVNM	**32,5**
1978		Alfons	Juck	UKBLA	34,8

1979	10	Marián	Smieška	BZLRK	32,7
1980	6	Bohuš	Kubinda	ZŤSMT	33,6
300 m prek. 83,8 cm					
1981		Stanislav	Návesňák	VŠTKE	40,0
1982	6	Vladimír	Halgašík	ZVLKM	42,1
1983	17	Roman	Kamas	SPFBB	**39,6**
1984	7	Radek	Pénzeš	ISKPE	41,83
1985	9	Rastislav	Rigo	SPFBB	40,2
1986	9	Karol	Bielik	TTSTN	41,2
1987	10	Radoslav	Blaho	SPFBB	40,43
1988	7	Ivan	Jaďuď	SPFBB	**40,15**
1989	13	Róbert	Oberman	INTER	41,39
1500 m prek. 91,4 cm					
1971		Ladislav	Klačman	SPKDU	4:36,7
1974		Jozef	Daňo str.	ZVLPB	4:52,5
1975		Jozef	Daňo str.	SPKDU	4:41,0
1977		Peter	Kočička	DUCBB	4:39,9
1979	4	Milan	Laurenčík	ZVLPB	4:38,6
1980	9	Jozef	Výbošťok	ZŤSDT	4:38,8
1981		Lukáš	Babela	SPFBB	4:33,5
1982	10	Jaroslav	Horňák	SPFBB	4:34,6
1983	6	Pavol	Kupec	UKBLA	4:36,8
1984	4	Ivan	Zelina	SPFBB	4:39,63
1985	10	Oto	Oreško	STANR	4:34,4
1986	11	Miloš	Kovačech	POVNM	**4:32,6**
1987	6	Ján	Kleman	TTSTN	4:40,39
1988	9	Milan	Augustín	ZVLPB	4:36,45
1989	8	Marián	Klimčík	ORADK	4:40,09
5000 m chôdza					
° = iba 4600 m					
1968		Emil	Ruščák	LOKRU	23:11,6°
1969		Ján	Dzurňák	TATSN	25:30,8
1970	6	Vladimír	Siranko	VŠŽKE	26:35,6
1971		Jozef	Baďura	SOKBM	25:23,8
1972	6	Jozef	Michálek st.	SOKBM	24:43,4
1973		Ján	Dobiáš	SOKBM	23:51,6
1974		Pavol	Blažek	LOKTT	25:21,1
1975		Pavol	Jati	ZVLKM	25:01,8
1976		Emil	Krivoš st.	KRILM	26:24,7
1977		Ondrej	Malík	ELSNZ	24:59,2
1978		Jozef	Hudák	DUCBB	26:14,6
1979		Ivan	Urbašík	DUCBB	24:53,6
1980	6	Milan	Grisa	ZVLKM	24:39,6
1981		Roman	Parolek	SPFBB	24:54,6
1982	5	Štefan	Malík	LOKŠU	24:00,8
1983		Peter	Madaj	ZŤSMT	24:26,4
1984	5	Jaroslav	Kollár	TTSTN	24:00,92
1985	7	Peter	Tichý st.	ZVLKM	**22:27,4**
1986	8	Jozef	Černý	MLABM	24:00,2
1987	6	Marcel	Hotovčín	VŠTKE	23:49,90
1988	10	Michal	Jeránek	SPFBB	23:05,4
1989	10	Marián	Badinský	ISKPE	23:08,8
Výška					
1948		Ivan	Veselský	SOKNR	155
1949		Bohuslav	Horváth	SNVBA	155
1950		Vladimír	Savčinský	SOKBJ	178

1953		Ladislav	Hanis	SLJBJ	165
1957		Milan	Adamčík	SPKNM	170
1958		Peter	Dubovský	DYNŽA	170
1959		Jaroslav	Dunaj st.	SPKPB	173
1960		Juraj	Kľučiarik	SLNBA	170
1968		Tibor	Csollár	ZDŠPE	170
1969		Ladislav	Vašut	ZVLPB	181
1970	9	Jozef	Lukačka	SVŠTB	196
1971		Otmar	Olšina	SVŠTB	170
1972	9	Miroslav	Staňo	SVŠTB	181
1973		Jozef	Binder	DUCBB	180
1974		Vladimír	Hromek	ZVLPB	186
1975		Miroslav	Rantuch	ZVLPB	175
1976		Rudolf	Haraksim	VŠTKE	195
1977		Vlastimil	Rádsetoulal	UKBLA	195
1978		Juraj	Račanský	UKBLA	183
1979	10	Milan	Slávik	ZVLPB	189
1980	12	Jozef	Sochulák	ZŤSMT	189
1981		Emil	Hrnčár	STANR	191
1982	12	Peter	Jánsky	JEDTN	188
1983	8	Robert	Ruffini st.	SZ-LC	197
1984	14	Milan	Gombala	SPFBB	191
1985	11	Milan	Ilčík	ORADK	185
1986	11	Pavol	Kutlík	ORADK	**200**
1987	10	Peter	Dvorčák	VŠTKE	189
1988	9	Martin	Bercel	CHEHÉ	198
1989	11	Rudolf	Majerčík	KRILM	192
Žrď					
1957		Milan	Rožánek	SPKPB	290
1958		Juraj	Kaul	TTSTN	280
1959		Ján	Horváth	DYNŽA	330
1960		Juraj	Kaul	ISKTN	370
1968		Jozef	Horák	ISKPE	300
1969		Michal	Sobolič	SVŠTB	370
1970	4	Peter	Lenárt	TATSN	320
1971		Andrej	Šatánek	PARBJ	330
1972	3	Milan	Harhaj	PARBJ	300
1973		Miloš	Ježek	DUKLM	320
1974		Július	Merkovský	LOKPO	310
1975		Karol	Prchala	VŠTKE	350
1976		Stanislav	Krajňák	VŠTKE	380
1977		Jozef	Kocka	VSSKE	340
1978		Marián	Matta	VŠTKE	380
1979	4	Jaroslav	Gerbery	PARBJ	370
1980	5	Peter	Bernát	VŠTKE	380
1981		Marián	Žigala st.	VSŽKE	401
1982	5	Miroslav	Ligday	SPFBB	380
1983	4	Ladislav	Kečkéš	VSŽKE	**430**
1984	2	Ladislav	Belanský	VŠTKE	320
1985	3	Ľubomír	Vojčík	VŠTKE	330
1986	5	Milan	Roško	VŠTKE	400
1987	4	Peter	Šiška	SPFBB	375
1988	4	Patrik	Straka	SPFBB	400
1989	8	Peter	Ondruš st.	SPFBB	390
Diaľka					
1948		Vladimír	Čavojský	TŠSTT	589

1949		František	Kocun	SNVBA	585
1950		Vladimír	Savčinský	SPKBJ	565
1953		Milan	Maľár	PO	595
1957		Alexander	Ruttkay	SLJPN	606
1958		Ján	Koštial	SLNBA	618
1959		Karol	Hrebíček	DIMBA	579
1960		Miroslav	Hutter	DYNŽA	650
1968		Peter	Šporer	SVŠTB	625
1969		Peter	Svoboda	SVŠTB	682
1970	17	Edmund	Hlatký	ZVLŽA	633
1971		Stanislav	Pavlík	LOKPO	651
1972	11	Miroslav	Modrovský	DUKLM	628
1973		Peter	Bagin	SLNBA	635
1974		František	Volcer	ZVLŽA	650
1975		Jozef	Host	PARBJ	609
1976		Miroslav	Vojtek	ZVLDK	656
1977	15	Vladimír	Mišiak	SLNBA	649
1978		Jaroslav	Forró	BZLRK	668
1979	15	Tibor	Kladek ml.	INTER	671
1980	11	Vladimír	Malček	ZŤSDT	679
1981		Peter	Gebhardt	INTER	637
1982	13	Michal	Židek	ZVLŽA	639
1983	9	Štefan	Konečný	ZVLPB	639
1984	12	Milan	Gombala	SPFBB	**720**
1985	12	Marián	Tarana	SPFBB	634
1986	9	Juraj	Vicen	UKBLA	667
1987	8	Richard	Tatrn	TTSTN	687
1988	15	Martin	Bercel	CHEHÉ	648
1989	14	Vladimír	Kračuník	ZEVMI	662w
Trojskok					
1968		Štefan	Ochaba	SVŠTB	12,77
1969		Bernard	Chovanec	TATSN	12,66
1970	8	Edmund	Hlatký	ZVLŽA	13,90
1971		Peter	Wiener	VSŽKE	13,19
1972	9	Jaroslav	Priščák	VSŽKE	13,47
1973		Pavol	Nochta	ZVLPB	13,24
1974		Jozef	Šimko	ZVLŽA	14,11
1975		Juraj	Sluka	ZVLŽA	12,84
1976		Ján	Pangrác	PARBJ	13,15
1977		Miroslav	Koš	TATSN	13,29
1978		Peter	Piller	VSŽKE	12,72
1979	12	Jozef	Kudlej	DUCBB	13,24
1980	10	Titus	Benko	TATSN	14,01
1981		Róbert	Széli	INTER	14,08
1982	6	Peter	Bodnár	SLÁPO	13,19
1983	7	Juraj	Butkovský	SVŠTB	13,73
1984	11	Rastislav	Banetka	ZVLKM	13,58
1985	11	Peter	Petrulák	SPFBB	13,50
1986	12	Martin	Nigríni	SPFBB	13,30
1987	7	Bohuslav	Vaľko	VŠTKE	13,69
1988	7	Martin	Sedlák	VŠTKE	13,14
1989	14	Marek	Samseli	VŠTKE	**14,32**
Guľa 5 kg					
1948		Ivan	Veselský	SOKNR	12,86
1949		Ivan	Veselský	SOKNR	14,15
1950		Vladimír	Kóša	SOKNR	14,01

1953		Michal	Suláni	ŠKONR	15,38
1957		Gabriel	Kladek	SLÁKE	15,89
1958		Anton	Ihring	LOKZV	14,70
1959		Štefan	Mlynár	LOKKE	14,11
1960		Štefan	Mlynár	LOKKE	14,82
1968		Dušan	Hamar	ZVLPB	15,30
1969		Ľudovít	Čiba	SLNBA	12,32
1970	16	Jaroslav	Olej	STRMT	14,00
1971		Zdenek	Dragoun	SVŠTB	14,48
1972	13	Marián	Leskovianský	SLNND	13,41
1973		Peter	Kŕížek	SPKDU	15,29
1974		Vladimír	Algayer	SLÁNR	16,01
1975		Štefan	Paholík	ZVLPB	15,26
1976		Jozef	Sokol	DUCBB	14,62
1977		Rudolf	Paholík	ZVLPB	15,74
1978		Viktor	Hrabušický	LOKZV	14,54
1979	11	Pavol	Sakala	ZVLPB	14,89
1980	12	Anton	Hamar	ZVLPB	14,48
1981		Vladimír	Matejček	ZŤSMT	14,45
1982	10	Miroslav	Valach	SPFBB	16,13
1983	8	Igor	Pšenák	ELSNZ	15,44
1984	9	Milan	Schwarz	SLNBA	15,49
1985	7	Jaroslav	Buša	VŠTKE	15,13
1986	9	Ján	Zárecký	INTER	16,20
1987	13	Jaroslav	Žitňanský	DRUPN	17,74
1988	8	Vladimír	Mikula ml.	ORADK	15,75
1989	11	Milan	Haborák st.	VŠTKE	**20,80**
Disk 1,5 kg					
1948		Ivan	Veselský	SOKNR	35,71
1949		Ivan	Veselský	SOKNR	42,35
1950		Vladimír	Kóša	SOKNR	37,96
1953		Michal	Suláni	ŠKONR	44,01
1957		Gabriel	Kladek	SLÁKE	47,75
1958		Eugen	Lohyňa	SLÁNR	42,61
1959		Štefan	Mlynár	LOKKE	43,16
1960		Štefan	Mlynár	LOKKE	48,87
1968		Dušan	Hamar	ZVLPB	40,48
1969		Miroslav	Jiriček	STRMT	38,00
1970	18	Milan	Antošovský	SLÁNR	40,88
1971		Zdenek	Dragoun	SVŠTB	46,86
1972	12	Drahomír	Ďurák	DUKLM	42,48
1973		Ladislav	Kóňa	SVŠTB	45,10
1974		Július	Merkovský	LOKPO	45,84
1975		Igor	Skaličan	SLÁTT	41,16
1976		Jozef	Sokol	DUCBB	37,84
1977		Rudolf	Paholík	ZVLPB	46,36
1978		Jozef	Cencer	DUCBB	43,72
1979	10	Michal	Mališ	PREŽC	49,16
1980	11	Jozef	Kúšik	PREŽC	42,18
1981		Milan	Muňko	ZŤSMT	44,26
1982	10	Miroslav	Valach	SPFBB	49,72
1983	8	Igor	Pšenák	ELSNZ	49,10
1984	9	Pavol	Béreš ml.	STANR	45,30
1985	10	Roman	Oravec	STANR	48,78
1986	10	Ján	Zárecký	INTER	45,60
1987	9	Jaroslav	Žitňanský	DRUPN	**54,96**

1988	9	Vladimír	Mikula ml.	ORADK	49,22
1989	13	Milan	Haborák st.	VŠTKE	52,00
Kladivo 5 kg					
1958		Eugen	Lohyňa	SLÁNR	48,20
1959		Igor	Kvačkaj	DYNŽA	39,79
1960		Daniel	Klago	SPKDU	41,91
1968		Rudolf	Slafkay	SLNBA	47,34
1969		Jozef	Hajmacher	PARBJ	38,42
1970	9	Pavol	Fedor	VSŽKE	36,98
1971		Peter	Kóňa	SVŠTB	46,36
1972	6	Ladislav	Kóňa	SVŠTB	48,28
1973		Ladislav	Kóňa	SVŠTB	**60,02**
1974		Pavol	Zajac	PARBJ	49,52
1975		Pavol	Zajac	PARBJ	51,32
1976		Pavol	Staňo	ZVLPB	47,34
1977		Juraj	Pollák	PARBJ	49,88
1978		Jozef	Cencer	DUCBB	49,32
1979	7	Michal	Mališ	PREŽC	51,02
1980	5	Milan	Zemiak	ZVLŽA	46,00
1981		Róbert	Krejnus	SPFBB	49,06
1982	5	Miroslav	Vričan	SPFBB	51,80
1983	2	Pavol	Hajko	VSŽKE	41,02
1984	6	Peter	Müller st.	SLÁTT	46,10
1985	4	Ľuboš	Letovanec	SLÁTT	40,24
1986	6	Miroslav	Šott	PARBJ	45,16
1987	5	Peter	Slašťan	SPFBB	58,22
1988	5	Juraj	Hrúz	SPFBB	48,56
1989	4	Branislav	Hrnčiar	BZLRK	47,16
Oštep 600 g					
1948		Jozef	Ušák	TŠSTT	35,85
1949		Rudolf	Gábriš	SNVBA	34,24
1950		Jozef	Marcinka	SOKNR	40,60
1953		Štefan	Domonkoš	SLJPN	44,89
1957		Ján	Oslej	SLÁTT	47,52
1958		Dušan	Kulka	SLÁTT	54,60
1959		Dušan	Kulka	SLÁTT	55,97
1960		Peter	Ihring	LOKZV	54,20
1968		Miroslav	Jiriček	STRMT	50,15
1969		Miroslav	Jiriček	STRMT	56,64
1970	15	Miroslav	Súlovec	DUCBB	47,48
1971		Ján	Bodnár	DUCBB	51,92
1972	11	Ján	Knap	PARBJ	51,24
1973		Stanislav	Magula	SLNND	52,60
1974		Ivan	Gregor	DUCBB	56,30
1975		Miloš	Holý	DUCBB	53,14
1976	14	Ján	Celler	POVNM	54,88
1977		Martin	Srnánek	SLNBA	53,52
1978		Dušan	Osláč	DUCBB	55,70
1979	9	Pavol	Sakala	ZVLPB	49,64
1980	7	Peter	Meňky st.	STANR	61,56
1981		Pavol	Florek	SPKDU	60,58
1982	8	Martin	Šiška	ZVLDK	60,48
1983	8	Ján	Lančarič	SLÁTT	54,20
1984	7	Ivan	Čuka	STANR	62,54
1985	7	Eugen	Eremiáš	SPFBB	58,76
1986	6	Ján	Garaj	SPFBB	64,46

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

1987	7	Walter	Andris	TTSTN	60,54
1988	10	Igor	Ďurica	STANR	57,64
1989	12	Róbert	Fekete	SZ-LC	**65,50**
Osemboj					
Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.					
1968		Ferdinand	Hanzel	SPKDU	3874
1969		František	Schreiner	TATSN	3095
1970		Peter	Wiener	SLJSČ	2874
1971		Peter	Wiener	VSŽKE	3447
1972	7	Marián	Brúsil	DUCBB	3263
1973		Jozef	Binder	DUCBB	3717
1974		Ivan	Gregor	DUCBB	3924
1975		Vladimír	Tupý	ŠTAPA	3367
1976		Ľubomír	Michal	ŠTAPA	4395
1977		Marián	Horváth	STANR	4533
1978		Stanislav	Michalovič	SVŠTB	4391
1979		Miloš	Gajarský	ISKPE	3173
1980		František	Bielik	STANR	3562
1981		Jozef	Panák	ISKPE	4278
1982	4	Roman	Snopko	SPFBB	4565
1983	4	Branislav	Oravec	SPFBB	**4594**
Desaťboj					
Do roku 1984 bodovanie podľa starých tabuliek. Výška prekážok a hmotnosť náčinia sa menili podľa parametrov individuálnych disciplín v príslušnom roku.					
1984		Boris	Repa	JEDKK	5778
1985	4	Milan	Ilčík	ORADK	5542
1986	7	Pavol	Kutlík	ORADK	5370
1987		Ľubomír	Goga	ISKPE	5203
1988	13	Patrik	Straka	SPFBB	**6288**
1989	22	Peter	Ondruš st.	SPFBB	5973
4 × 60 m					
1948		TŠSTT-A			**29,0**
1949		SNVBA			29,4
1950		SOKNR			30,1
4 × 100 m					
1957		MV-BA-B			47,0
1958		KV-ŽA			46,7
1959		DYNŽA			46,9
1960		SSK			46,4
1968		ZVLŽA			46,2
1969		SVŠTB			47,3
1970	7	SLNBA			47,1
1971		VSŽKE			45,6
1972	6	VSŽKE-A			46,1
1973		ZVLPB			46,0
1974		ZVLŽA			45,6
1975		POVNM			45,6
1976	2	DUCBB			45,1
1977		SLNBA			46,0
1978		BZLRK			45,7
1979		DUCBB			45,7
1980	5	DUCBB			**44,3**
1981		SPFBB			44,9
1982	8	ZVLŽA			46,3

1983	7	VSŽKE		46,0
1984	8	SPFBB		44,94
1985	6	SPFBB		45,1
1986	9	TTSTN		45,7
1987	5	VŠTKE		44,8
1988	7	SPFBB		**44,54**
1989	10	SPFBB		45,99
3 × 1000 m				
1957		SLÁBA		**8:38,2**
1969		VSŽKE		8:58,9
1970	5	DUCBB-A		8:42,0
Kros				
1939		Vítězslav	Křenek	TŠSTT	?
1968		Imrich	Rák	DUKLM	10:14,6
1969		Imrich	Rák	DUKLM	10:14,6
1970		Miloslav	Teplan	ZVLPB	9:54,8
1971		Miroslav	Hrobák	PARBJ	8:50,4
1972	28	Milan	Slovák	DUCBB	8:50,8
1973		Jozef	Lenčéš	INTER	8:51,2
1974	22	Tibor	Múčka	SLNBA	9:24,8
1975		Ján	Holák	ZVLKM	11:51,0
1976		Atila	Barus	DUCBB	9:30,0
1977		Karol	Sedliak	DUCBB	10:15,0
1978		Ján	Šepeľa	DUCBB	9:07,4
1979		Martin	Gavora	DUCBB	9:13,2
1980		Vladimír	Guriš	DUCBB	11:07,2
1981		Marián	Hunčík	POVNM	9:33,2
1982		Marián	Hunčík	POVNM	12:32
1983		Tibor	Szabó	LOKRS	13:44
1984	19	Alexander	Antal	SLNLV	18:22
1985		Oto	Oreško	STANR	15:24
1986		Henrich	Pršek	SPKDU	14:54
1987	27	Henrich	Pršek	SPKDU	10:39
1988		Roman	Kondek	SITBŠ	9:48
1989		Ivan	Fecura	SPFBB	9:05

MLADŠÍ DORASTENCI/ŽIACI DO 15 ROKOV

Do r. 1990 mladší dorastenci, od r. 1991 starší žiaci

60 m					
1990	14	Ľubomír	Lichý	SPFBB	7,25
1991	23	Jozef	Mazanec	SPFBB	7,47w
1992	32	Juraj	Prokeš	ZZOČA	7,39
1993	31	Miroslav	Kačkoš	COMMI	7,14
1994	26	Róbert	Madár	OŠGKE	7,33
1995	24	Stanislav	Richnavský	STUKE	7,39
1996	29	Peter	Vaňo	VITAL	7,45
1997	22	Juraj	Šanko	SLÁTN	7,71
1998	29	Emil	Lukáč	MOSTB	7,41
1999	31	Dávid	Dömény	VITAL	7,37
2000	20	Peter	Krčmárek	KRILM	7,28w
2001	42	Peter	Krčmárek	KRILM	7,18
2002	29	Radovan	Horváth	ATUKE	7,43
2003	38	Peter	Horvát	UKBLA	7,41w
2004	28	Matej	Kadlic	SPKDU	7,40
2005	30	Radoslav	Fotta	JUNPO	7,48

2006	34	Matúš	Medzay	ŠGSNR	7,45
2007	30	Richard	Trnený	AK-BK	7,24
2008	27	Erik	Ambrózy	OLYKE	7,44
2009	31	Matúš	Kolcun	ŠŠKBJ	7,47
2010	42	Lukáš	Mészáros	GYČBA	7,40
2011	35	Tomáš	Bublák	SVEBB	7,33
2012	32	Tomáš	Pecko	SPKDU	7,47
2013	26	Ľuboš	Komárek ml.	ŠKPŽA	7,43
2014	32	Ľuboš	Komárek ml.	ŠKPŽA	7,43
2015	33	Marcel	Žilavý	AC-MA	**7,06**
2016	40	Oliver	Murcko	INTER	7,30
2017	41	Samuel	Beladič	STUBA	7,31
2018	39	Ján	Duchoslav	OLYPB	7,21
2019	31	Tomáš	Rojka	AK-BK	7,31
2020	31	Sebastián	Sádecký	OLYPB	7,31
2021	30	Martin	Varhaník	SLÁTN	7,21
100 m					
1975		Peter	Kohút str.	DUCBB	**11,0**
1976	12	Peter	Krajčovič	SNPŽH	11,2
1977	15	Ivan	Červený	ZVLŽA	11,4
1978		Pavol	Svrček	BZLRK	11,4
1979	8	Ján	Dudra	VŠTKE	11,3
1980	14	Maroš	Hudák	PARBJ	11,5
1981		Karol	Tóth	STANR	11,7
1982	9	Štefan	Hlavna	SLÁTT	11,6
1983	8	Igor	Bacúrik	UKBLA	11,7
1984	11	Peter	Kondrát	SPFBB	**11,40**
1985	13	Ondrej	Vaško	VSŽKE	11,6
1986	8	Radoslav	Štilla	ZVLŽA	11,1
1987	14	Štefan	Balošák	ZŤSMT	11,98
1988	18	Peter	Leitmann	VSŽKE	11,81
1989	10	Peter	Behúl	TTSTN	11,82
1990	15	Ľubomír	Lichý	SPFBB	11,65
150 m					
1991	20	Vladimír	Riedl	JUČBB	16,94
1992	28	Juraj	Prokeš	ZZOČA	17,35
1993	39	Miroslav	Kačkoš	COMMI	17,16w
1994	27	Róbert	Madár	OŠGKE	17,51
1995	21	Viktor	Dudovič	OŠGKE	18,21
1996	26	Dušan	Weiss	STUKE	18,07
1997	26	Anton	Novosád	MATPÚ	17,69
1998	29	Emil	Lukáč	MOSTB	18,09
1999	25	Dávid	Dömény	VITAL	17,40
2000	31	Roman	Hollý	KRILM	17,37w
2001	45	Peter	Krčmárek	KRILM	17,14
2002	37	Radovan	Horváth	ATUKE	17,68
2003	35	Libor	Kusý	VITAL	17,84
2004	35	Matej	Kadlic	SPKDU	17,55
2005	29	Matúš	Krčmár	LOKŠU	17,45
2006	34	Tomáš	Hulínek	AFKNM	18,29
2007	38	Richard	Trnený	AK-BK	17,45
2008	35	Martin	Koch	AC-MA	17,39
2009	33	Matúš	Kolcun	ŠŠKBJ	17,66
2010	45	Lukáš	Mészáros	GYČBA	16,94
2011	43	Matúš	Bolech	AFKNM	17,47
2012	39	Tomáš	Pecko	SPKDU	17,71

Mládežnícke medaily má v zbierke aj trnavský dialkar Matúš Blšták. **Foto: PETER MACKO**

2013	24	Michal	Mecháček	AC-MA	17,30
2014	40	Ľuboš	Komárek ml.	ŠKPŽA	17,26
2015	38	Jakub	Benda	STANR	**16,85**
2016	40	Oliver	Murcko	INTER	17,09
2017	39	Samuel	Beladič	STUBA	17,12
2018	42	Jakub	Nemec	ŠOGNR	17,32
2019	30	Tomáš	Rojka	AK-BK	16,88
2020	30	Sebastián	Sádecký	OLYPB	17,34
2021	31	Martin	Varhaník	SLÁTN	16,65w
200 m					
1975		Július	Černický	SLNBA	**23,2**
1976	7	Peter	Krajčovič	SNPŽH	23,7
1977		Ivan	Červený	ZVLŽA	23,9
1978		Pavol	Svrček	BZLRK	23,4
1979	11	Ján	Dudra	VŠTKE	23,6
1980	13	Ľuboš	Balošák	ZŤSMT	23,6
1981		Miroslav	Kanjak	ZVLPB	24,4
1982	15	Zoltán	Szekereš	SPFBB	24,0
1983	9	Karol	Šalgo	ISKPE	24,0
1984	8	Peter	Kondrát	SPFBB	23,62
1985	15	Radovan	Graus	TTSTN	24,6
1986	10	Radoslav	Štilla	ZVLŽA	**23,2**
1987	16	Štefan	Balošák	ZŤSMT	**23,53**
1988	11	Peter	Leitmann	VSŽKE	24,28
1989	12	Peter	Behúl	TTSTN	24,29w

300 m					
1990	13	Marián	Chrastina	ZZOČA	38,24
1991	25	Rastislav	Morvay	INTER	36,7
1992	18	Marcel	Lopuchovský	STUKE	38,31
1993	19	Zoltán	Száraz	ELSNZ	37,58
1994	18	Miroslav	Válek	VITAL	37,00
1995	12	Stanislav	Richnavský	STUKE	37,37
1996	14	Martin	Bakoš	VITAL	38,27
1997	19	Juraj	Šanko	SLÁTN	38,31
1998	17	Peter	Šadlák	SPAPB	38,15
1999	32	Jozef	Holop	SNDŠA	37,91
2000	26	Vojtech	Rajčák	SLÁTT	38,03
2001	28	Michal	Štulrajter	MOSTB	38,10
2002	17	Roman	Tomasch	ATUKE	36,93
2003	23	Martin	Žilka	SLÁTN	38,61
2004	24	Michal	Pliešovský	ZŤSMT	37,37
2005	18	Matúš	Krčmár	LOKŠU	36,78
2006	28	Tomáš	Hulínek	AFKNM	38,01
2007	30	Jakub	Vanečko	UMBBB	38,10
2008	31	Martin	Koch	AC-MA	37,40
2009	26	Jakub	Bottlík	UKBLA	37,58
2010	27	Lukáš	Mészáros	GYČBA	37,37
2011	25	Matúš	Talán	RDXLC	36,88
2012	25	Michal	Kučera ml.	MŠSKM	37,62
2013	20	Michal	Kučera ml.	MŠSKM	36,82
2014	27	Simon	Rigasz	COMMI	37,39

2015	31	Jakub	Benda	STANR	**35,98**
2016	33	Oliver	Murcko	INTER	36,10
2017	33	Štefan	Bellus	STUBA	36,76
2018	35	Samuel	Michalko	AO-ST	36,03
2019	25	Tomáš	Grajcarík	ATLNM	36,27
2020	30	Martin	Varhaník	SLÁTN	37,08
2021	26	Martin	Varhaník	SLÁTN	37,03
400 m					
1975		Ondrej	Sobek	SLNMI	56,0
1976	8	Alojz	Novosád	ZVLPB	54,5
1977		Miroslav	Púchovský	POVNM	52,9
1978		Roman	Repa	POVNM	52,3
1979	5	Vladimír	Pavlovič	DUCBB	54,5
1980	10	Ľuboš	Balošák	ZŤSMT	53,6
1981		Peter	Kaufman	UKBLA	53,0
1982	8	Jozef	Frolo	ZŤSMT	53,0
1983	7	Karol	Šponták	VSŽKE	56,3
1984	5	Pavol	Jankových	UKBLA	53,64
1985	12	Vladislav	Meško	TTSTN	54,3
1986	3	Miroslav	Lakatoš	VŠTKE	53,6
1987	8	Peter	Kochol	ZŤSMT	53,13
1988	11	Radek	Šatka	SVŠTB	54,66
1989	8	Marián	Danišek	ZŤSMT	**52,42**
600 m					
2004	29	Martin	Tichý	STUBA	1:30,70
2005	22	Marek	Ranuša	SPKDU	1:28,58

PREHĽAD MAJSTROV SLOVENSKA V KATEGÓRIÁCH MLÁDEŽE – CHLAPCI (II. ČASŤ)

2006	23	Peter	Prislupčák	OBSKE	1:29,52
2007	16	Marek	Vajdík	ORADK	**1:27,71**
2008	22	Tomáš	Timoranský	AC-NZ	1:30,93
2009	22	Jakub	Bottlík	UKBLA	1:28,47
800 m					
1975		Jozef	Pecko	ZVLPB	2:07,8
1976	9	Peter	Kočička	DUCBB	2:05,8
1977		Marián	Géci	PARBJ	2:09,8
1978		Martin	Gavora	DUCBB	2:07,8
1979	6	Juraj	Matejčík	DUCBB	2:06,5
1980	8	Juraj	Jánošík st.	SPKDU	2:05,6
1981		Ivan	Tomeček	SPFBB	2:04,7
1982	10	Tibor	Szabó	LOKRS	2:04,1
1983	10	Marián	Kopásek	ELSNZ	2:03,7
1984	9	Jozef	Mačák	POVNM	2:05,25
1985	6	Rudolf	Matejka	ZŤSMT	2:07,2
1986	9	Norbert	Petrovics	TTSTN	2:04,7
1987	6	Mikuláš	Vrba	SLNBA	2:02,76
1988	9	Radek	Šatka	SVŠTB	2:05,90
1989	9	Ján	Remiš	SLÁTT	2:05,83
1990	12	Martin	Malík	SPFBB	2:01,8
1991	18	Ján	Spišiak	SPFBB	2:05,10
1992	18	Roman	Hanzel	ZVLKM	2:01,66
1993	22	Martin	Vojtáš	SPKDU	2:02,5
1994	16	Marek	Mitošinka	SPAPB	2:09,19
1995	24	Štefan	Javorka	SLÁTN	2:05,10
1996	14	Boris	Strieborný	JUČBB	2:09,16
1997	17	Peter	Halmeš	STANR	2:08,96
1998	19	Miroslav	Illéš	STANR	**2:01,35**
1999	21	Jozef	Pelikán	VITAL	2:03,66
2000	25	František	Foltýn	SLNBA	2:05,82
2001	21	Andrej	Národa	VITAL	2:04,99
2002	13	Jakub	Dvorák	SLNLE	2:07,86
2003	15	Ján	Matúš	JUNHO	2:09,94
2010	18	Matúš	Talán	RDXLC	2:09,33
2011	13	Matúš	Talán	RDXLC	2:05,15
2012	14	Michal	Kučera ml.	MŠSKM	2:04,62
2013	19	Andrej	Mitašík	OLYPB	2:04,24
2014	25	Richard	Duška	MARBA	2:06,01
2015	22	Marek	Havlík	AC-MA	2:04,16
2016	21	Marek	Havlík	AC-MA	2:03,89
2017	19	Filip	Revaj	SVEBB	2:06,25
2018	23	Tomáš	Grajcarík	ATLNM	2:08,95
2019	21	Tomáš	Grajcarík	ATLNM	2:07,64
2020	19	Daniel	Jančík	ALKMB	2:04,92
2021	17	Alex	Mandák	ATÓLV	2:07,74
1500 m					
1975		Milan	Naď	CHISR	4:24,0
1976	11	Ladislav	Magdoško	VSŽKE	4:31,9
1978		Juraj	Krajčovič	SNPŽH	4:15,4
1979	12	Ján	Jankovič	ZŤSMT	4:24,7
1980		Peter	Zrasták st.	DUCBB	4:19,1
1981		Marián	Hunčík	POVNM	4:13,8
1982	4	Pavol	Kupec	UKBLA	4:37,5
1983		Marián	Baránek	SLÁTT	4:33,1
1984	8	Marián	Babiš	TTSTN	4:22,49
1985	10	Miloš	Kovačech	POVNM	4:28,5
1986	11	Henrich	Pršek	SPKDU	4:14,8
1987	11	Viliam	Toporcer	ZVLŽA	**4:12,19**
1988	8	Ivan	Labuda	VŠTKE	4:29,63
1989	14	Andrej	Palášthy	SPFBB	4:13,56
1990	9	Richard	Čuntala	ZVLKM	4:18,6
1991	22	Michal	Kavacký	ZVLKM	4:19,23
1992	29	Rastislav	Pecník	SPFBB	4:16,94
1993	28	Michal	Hečko	STANR	4:20,59
1994	17	Peter	Gombársky	UMBBB	4:13,46
1995	20	Jaroslav	Bodnárik	JUČBB	4:17,65
1996	25	Ľudovít	Strache	TATSN	4:21,57
1997	19	Dušan	Kučerák	JUČBB	4:28,41
1998	23	Ľubomír	Muráň	TEXRK	4:28,6
1999	26	Tomáš	Národa	VITAL	4:26,10
2000	23	Ondrej	Puškár	SLÁTT	4:23,84
2001	17	Miroslav	Grull	LOKŠU	4:20,39
2002	16	Ján	Matúš	JUNHO	4:29,98
2003	15	Ján	Matúš	JUNHO	4:33,07
2004	20	Miroslav	Žikavský	PYXČK	4:32,66
2005	19	Miroslav	Žikavský	PYXČK	4:27,02
2006	16	Matej	Fedák st.	ZŤSMT	4:31,13
2007	19	Tomáš	Hugyivár	AC-NZ	4:30,19
2008	22	Jakub	Šiko	AC-NZ	4:29,85
2009	21	Peter	Zrasták ml.	AK-BK	4:31,17
2010	17	Patrik	Žúbor	MŠKKM	4:31,78
2011	17	Martin	Dvorský	STEPP	4:33,04
2012	15	Michal	Kolenič	SPKDU	4:31,10
2013	31	Matúš	Verbovský	AC-NZ	4:22,48
2014	21	Richard	Duška	MARBA	4:24,26
2015	20	Ján	Marko	ATLBŠ	4:21,81
2016	11	Andrej	Paulíny	ZŤSMT	4:17,94
3000 m					
1975		Peter	Kocselanský	STANR	10:02,0
1976	5	Ján	Suchoň	ZVLKM	10:00,0
1977		Ivan	Gróf	STANR	9:36,4
1978		Pavol	Paľov	DUCBB	9:54,0
1979	7	Jozef	Výbošťok	ZŤSDT	9:14,9
1980	6	Pavol	Kaňuk	VSŽKE	10:06,4
1981		Ivan	Kvostka	SPFBB	9:27,0
1982	6	Miroslav	Michálek	ZŤSMT	9:32,0
1983	6	Alexander	Antal	SLNLV	9:30,6
1984	12	Vladimír	Banas	BZLRK	9:31,93
1985	5	Stanislav	Floriš	SPKDU	9:36,0
1986	8	Pavol	Guzmický	STANR	9:41,4
1987	11	Viliam	Toporcer	ZVLŽA	**9:11,56**
1988	7	Miroslav	Vanko	ZŤSMT	9:35,66
1989	7	Jaroslav	Ondák	SPFBB	9:27,17
1990	10	Ivan	Jonášek	INTER	9:44,7
2017	23	Filip	Revaj	SVEBB	9:58,76
2018	15	Jakub	Patúc	VITAL	9:49,38
2019	15	Tomáš	Janíček	BK-LY	9:48,48
2020	15	Giorgio	Fešovič	STUKE	10:00,06
2021	10	Alex	Mandák	ATÓLV	9:42,88
100 m prek. 83,8 cm					
* = výška prekážok 91,4 cm					
1975		Ľubomír	Javor	LOKSĎ	15,0*
1976	8	Adrián	Félix	SNDŠA	15,6*
		Jaroslav	Sova	VŠTKE	15,6*
1977		Ivo	Huk	POVNM	14,3*
1978		Marián	Smieška	BZLRK	14,4*
1979		Dušan	Kamenický	SVŠTB	14,3*
1980	9	Miroslav	Pétery	ELSNZ	15,0*
1981		Jozef	Šuráni	LOKŠU	14,0*
1982	9	Miroslav	Bubelíny	VŠTKE	14,6*
1983	5	Michal	Köver	SVŠTB	15,6*
1984	8	Rastislav	Rigo	SPFBB	14,85*
1985	6	Karol	Bielik	TTSTN	14,7*
1986	8	Radoslav	Blaho	SPFBB	14,2*
1987	8	Pavol	Zvanciger	SLNLE	**14,23***
1988	6	Ján	Weiterschütz	SZ-LC	14,60*
1989	7	Martin	Zálešák	UKBLA	14,61*
1990	9	Róbert	Jarábek	TTSTN	13,53
1991	12	Peter	Nedelický	SZ-LC	13,77w
1992	9	Kristián	Kočík	SPFBB	14,17
1993	18	Radovan	Drga	SLÁTN	13,83w
1994	16	Radoslav	Srňan	SLÁTN	14,18
1995	17	Tomáš	Oravec	OŠGKE	14,46
1996	17	Tibor	Mitošinka	SPAPB	14,33
1997	11	Martin	Hečko	UMBBB	14,56
1998	15	Peter	Šadlák	SPAPB	14,91
1999	12	Martin	Vysudil	SLÁTT	14,65
2000	13	Marek	Kardoš	ZZOČA	14,49w
2001	9	Tomáš	Kalina	SLÁTN	13,72
2002	15	Rastislav	Vonga	TATSN	14,74
2003	12	Patrik	Anda	OLYGA	14,18w
2004	12	Roman	Tököly	SLÁSN	14,93
2005	9	Filip	Chrenko	SLÁTN	14,91
2006	10	Erik	Kučera	AC-NZ	14,47
2007	11	Matúš	Gašpar	SLÁTN	14,87
2008	8	Marcel	Mikloš	OLYPB	15,02
2009	12	Ján	Šuba	ŠGSNR	14,56
2010	8	Simon	Zachar	UMBBB	14,15
2011	14	Peter	Mitašík	OLYPB	15,11
2012	12	Michal	Karel	SLÁTT	14,51
2013	10	Ondrej	Mráz	KRILM	14,07
2014	15	Alexander	Diószeghy	ATUKE	14,48
2015	16	Marcel	Žilavý	AC-MA	13,15w
2016	14	Radoslav	Voľanský	ŠŠKBJ	13,84
2017	15	Ján Daniel	Németh	ATUKE	14,74
2018	17	Ladislav	Lubelec	CVČLM	14,11
2019	19	Adam	Ilgo	VITAL	14,09
2020	18	Adam	Ilgo	VITAL	**13,46**
2021	13	Peter	Dávid	ŠOGNR	14,02w

ZOSTAVIL MARIÁN KALABUS

MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA V POLMARATÓNE

DRUHÝ TITUL PRE HLADÍKA, PREMIÉROVÝ PRE VALOVÚ

Marek Hladík na 5-kilometrovom majstrovskom okruhu v Trnave. **Foto: SAZ – JOZEF PELIKÁN**

Marek Hladík s prehľadom získal svoj druhý titul slovenského šampióna v polmaratóne po triumfe v Bratislave v roku 2020. Pred ním iba šesť mužov uspelo viac ako raz: Matanin, Vanko, Urban, Sahajda (všetci 4-krát), Križák (3) a Magyar (2). Obhajca zlata Tibor Sahajda neštartoval.

Tridsaťjedenročný zverenec kanadského kouča Reida Coolsaeta zvíťazil v Trnave v rámci Stellenatis polmaratónu za 1:09:47 h s náskokom 14 sekúnd pred Šimonom Wahlandtom, bronz si v tesnom súboji vybojoval Hladíkov klubový kolega z BMSC Bratislava Ondrej Kubo (1:10:05) o sekundu pred vicemajstrom SR 2020 Martinom Rusinom. Štvorica od 2. po 5. miesto sa vtesnala do 19 sekúnd.

Pre Hladíka to bol celkovo piaty titul v rôznych bežeckých disciplínach (bilancia 5 – 9 – 8), dva má jedine z polmaratónu. „Od rána fúkal silný vietor, preto mi bolo jasné, že na dobré časy nemôžeme pomýšľať. Taktika bola jasná: hneď po štarte som sa usiloval vypracovať si čo najväčší náskok. Moji najväčší súperi však bežali výborne a v závere ma začali doťahovať. Mal som našťastie dosť síl, aby som si prvenstvo postrážil," opisoval Marek Hladík cestu za titulom. Dva týždne po jeho zisku bežal polmaratón opäť. V desiatom štarte na ČSOB Bratislava Marathon konečne túto disciplínu vyhral a ako bonus pridal i 10-sekundové zlepšenie osobného rekordu na 1:08:22 h. Z osobákov sa v Bratislave potom tešili aj Matúš Hujsa (1:09:42) a Martin Rusina (1:09:52), ktorým tesne ušla medaila na slovenskom šampionáte v Trnave.

V súťaži žien triumfovala na M-SR premiérovo – len jedenásť mesiacov po pôrode – Silvia Valová (1:19:16) pred Luciou Pelikánovou (1:20:31 – osobný rekord), ktorá obhájila vlaňajšie striebro. Bronz získala v polmaratónskom debute Žofia Naňová (1:20:48). Tridsaťročná zverenka Mareka Vojníka pridala do svojej zbierky celkovo šieste zlato z M-SR (2019: cesta/10 km, 5000 m, kros, 2020: cesta/10 km, 10 000 m, 2022: polmaratón). „Do Trnavy som išla s jasnými ambíciami – zvíťaziť, čo sa mi aj podarilo. S časom nie som spokojná, ale vzhľadom na počasie som preteky poňala takticky a sústredila sa na prvenstvo," objasnila Silvia svoj zámer.

V tímových súťažiach obhájili prvenstvá družstvá BMSC Bratislava – u mužov kvarteto Marek Hladík, Ondrej Kubo, Martin Rusina, Juraj Polák, u žien Zuzana Durcová, Lucia Beláková, Monika Dolinajová.

FAKTY Z TRNAVY

MUŽI (58 štartujúcich): 1. Hladík (BMSC Bratislava) 1:09:47, 2. Š. Wahlandt (AK Krupina) 1:10:01, 3. Kubo (BMSC Bratislava) 1:10:05, **družstvá (10):** 1. BMSC Bratislava (Hladík, Kubo, Rusina/Polák) 3:29:58, 2. AK Krupina (Š. Wahlandt, Sopko, Vladár) 3:42:54, 3. ŠKP Bratislava (Lenčéš, Hudák, M. Švec) 3:45:17. **ŽENY (21):** 1. Valová (AK ZVP Lučatín) 1:19:16, 2. Pelikánová (ŠK Dukla o. z. B. Bystrica) 1:20:31, 3. Naňová (Slávia STU Bratislava) 1:20:48, **družstvá (3):** 1. BMSC Bratislava (Durcová, Beláková, Dolinajová) 4:18:41, 2. AK Veterán Bratislava (Bašnáková, Stoličná, Smolinská) 5:09:35, 3. AC Nové Zámky (Blaškovičová, Gajdošíková, Zöld) 5:20:19.

EURÓPSKY POHÁR KLUBOV V KROSE V OEIRASE

OSEMROČNÚ PAUZU UKONČILA SLÁVIA STU

Po osemročnej pauze mala slovenská atletika zastúpenie na Európskom pohári klubov v krose v portugalskom Oeirase. Na 57. ročníku tohto podujatia obsadili vytrvalci Slávie STU Bratislava 21. miesto z 31 tímov z 23 krajín. Z pätice „technikov" však pre pozitívny test na COVID-19 už v dejisku podujatia nemohli štartovať Radovan Tomeček a Lukáš Koperdák. Do Portugalska pre iné športové povinnosti necestoval ani triatlonový olympionik Richard Varga. Zo zvyšného tria si najlepšie počínal Michal Kováč: na náročnej 10-kilometrovej trati obsadil v silnej konkurencii 115 bežcov vrátane množstva hosťujúcich Afričanov 64. miesto časom 33:17. Šesť miest za strieborným (2019) a bronzovým (2019) z M-SR v krose v súťaži míliarov skončil jeho brat – dvojča Peter Kováč, špecialista na 1500 m (33:42). Tretí z bežcov Slávie STU, krostriatlonista Matúš Kozlovský, dobehol na 73. mieste (34:05).

„Najbojovnejší výkon predviedol Michal Kováč, najodvážnejšie však začal Matúš Kozlovský, ktorý sa udržal na úrovni zvyšných dvoch členov tímu až do konca. Peťo Kováč bežal takticky, predviedol štandardný výkon," hodnotil predseda Slávie STU Zdeněk Národa. „Teší ma, že sme zdolali až 10 tímov z celej Európy. Verím, že získané skúsenosti využijeme v ďalších rokoch."

Slávia STU Bratislava bol piaty slovenský klub v histórii, ktorý absolvoval súboje v krosovom EP klubov. Pred ňou štartovali TJ Obal servis Košice (2000, 2001), Atletika ŠK Skalica (2003), AC Nové Zámky (2011) a JM Demolex Bardejov (2014).

Vytrvalci Slávie STU Bratislava v Oeirase. **Foto: SAZ/ZDENĚK NÁRODA**

SLOVÁCI V OEIRASE

MUŽI 10 km (115 štartujúcich): 64. M. Kováč 33:17, 70. P. Kováč 33:42, 73. Kozlovský 34:05, **družstvá (31 tímov):** 21. Slávia STU Bratislava 207.

Pripravil GABRIEL BOGDÁNYI

BRATISLAVA MARATHON SPORT CLUB NECHCE SUPLOVAŤ ÚLOHU TRADIČNÝCH KLUBOV, POMÁHA NAJMÄ BEŽCOM – OD REKREAČNÝCH AŽ PO SLOVENSKÚ ŠPIČKU

Víťazné tímy BMSC na tohtoročných M-SR v polmaratóne (horný rad zľava): Rusina, Nemček, Kubo, Polák, Hladík, v dolnom rade zľava Beláková, Dolinajová, Durcová. **Foto: BMSC**

POMÁHAJÚ, ABY BEŽCI NEBOLI NA VŠETKO SAMI

„Bratislava Marathon Sport Club sme založili pre bežcov s výkonnostnými ambíciami a pre ich blízke okolie," vysvetlil Pavol Holéczy, od septembra 2017 výkonný manažér bratislavského bežeckého klubu, ktorý sa zrodil o päť rokov skôr popri ďalšom úspešnom projekte – ČSOB Bratislava Marathon. „Náš klub sa venuje aktuálne iba dospelým atlétom. Naša ambícia nie je suplovať úlohu tradičných klubov. Nemáme na to kapacity, zázemie ani skúsenosti."

Výkonný manažér klubu Pavol Holéczy. **Foto: ARCHÍV (PH)**

Aj preto sa v BMSC Bratislava venujú ľuďom, ktorí sú z hľadiska veku a výkonnosti niekde medzi mladým talentom a úspešným profesionálnym športovcom. To je základná filozofia fungovania klubu, ktorého bežci získali doposiaľ už 29 individuálnych titulov majstra Slovenska. „Ak by sa nám však podarilo pomôcť takémuto športovcovi splniť kritériá na zaradenie do vrcholového športového strediska, bola by pre nás česť podpísať prestupový lístok," zdôraznil Pavol Holéczy.

V úplných začiatkoch sa klub zameriaval viac na širokú verejnosť. Jeho tréneri šírili v atletickej komunite bežeckú osvetu, pomáhali s prípravou účastníkom masových behov a inšpirovali ich. „Bola to prirodzená súčasť našej práce, ktorá priniesla ovocie vo forme prudkého nárastu účastníkov nielen na našich, ale aj na iných verejných behoch," upozornil výkonný manažér BMSC. Fakty mu dávajú jednoznačne za pravdu: v posledných piatich predcovidových ročníkoch ČSOB BAM (2015 – 2019) sa počet prihlásených bežcov už prehupol nad 10-tisíc, pričom v roku 2018 sa vo všetkých disciplínach reálne postavilo na štart rekordných 11 823 účastníkov!

Súčasťou bežeckej komunity v rámci BMSC bolo aj niekoľko elitných vytrvalcov, ktorým sa klub snažil pomáhať pri napĺňaní ich výkonnostných cieľov. BMSC v minulosti podporoval napríklad Tibora Sahajdu, Luciu Janečkovú, Zuzanu Durcovú, Romanu Komarňanskú a chvíľku aj Katarínu Berešovú-Pejpkovú. Okrem toho sa kontinuálne venujú širokej verejnosti a organizujú spoločné tréningy na rôzne behy. Obľúbené sú najmä zimné tréningy v atletickej hale Elán.

Funkcionári BMSC Bratislava združení okolo bratov Jozefa a Petra Pukalovičovcov vstupovali do bežeckých projektov v hlavnom meste s mottom: Ideme rozbehať Bratislavu a Slovensko! „Myslím si, že sa nám to podarilo. Rástli nielen počty účastníkov nášho mestského maratónu, ale postupne sa rozširoval aj pelotón bežcov na ďalších bežeckých podujatiach v Bratislave. Pandémia náš rozlet pribrzdila, ale počty účastníkov na našich podujatiach znova rastú. Bežcom sme veľmi vďační za dôveru, ktorú nám preukazujú. Verím, že sa vrátime k počtom z minulosti."

V súčasnosti je v BMSC Bratislava 21 aktívnych bežcov rôznej výkonnostnej úrovne, viac ich nikdy nemali. Všetci patria do kategórie dospelých. V klube sú momentálne najviac hrdí na Mareka Hladíka, ktorý zbiera slovenské tituly na všetkých tratiach od 10 000 m až po maratón. Má ich dovedna päť, medailí už 22 (5 – 9 – 8). V roku 2020 dokonca triumfoval na Medzinárodnom maratóne mieru v Košiciach!

„Sme radi, že sa Marek postupne zlepšuje a vďaka zodpovednému prístupu k tréningom i regenerácii sa mu našťastie vyhýbajú zranenia," pochválil manažér Pavol Holéczy šampióna Hladíka. „Radosť nám však robia aj ostatní – Martin Rusina, Ondrej Kubo či Nikola Čorbová, ktorá bude v duatlone reprezentovať na Svetových hrách 2022 v americkom Birminghame. Aj Filip Nemček zbiera účasti na Marathon Majors s veľmi slušnými výsledkami výrazne pod tri hodiny."

Vytrvalci BMSC Bratislava dominujú na slovenských šampionátoch i v súťažiach družstiev – bez využitia hosťovania. Naposledy v marci muži aj ženy obhájili zlato na polmaratónskych M-SR v Trnave. „Neskromne môžem tvrdiť, že sme ukázali cestu aj ostatným. Vďaka tímovým súťažiam rastie počet pretekárov na majstrovstvách Slovenska, čo je pozitívne. Teší nás, že v súťažiach družstiev sa presadzujeme aj vďaka výbornému tímovému duchu," podotkol výkonný manažér BMSC Bratislava, ktorý je tiež aktívny bežec a bol členom B-tímu BMSC, ktorý na polmaratónskych M-SR 2022 skončil siedmy. To, že nie je len teoretik, dokazuje 16 absolvovaných polmaratónov (najlepšie vlani vo Viedni 1:39:51) a jeden maratón – vo Valencii 2018.

Pavol Holéczy intenzívne vníma, že slovenské dlhé behy sú v kríze, chýbajú aj priemerné výsledky na medzinárodnej scéne. „Mimoriadne prísne limity na OH, MS či ME sú pre našich najlepších vzdialené na svetelné roky a ani súčasné podmienky pre prípravu talentov veľkú nádej do budúcnosti nedávajú," povzdychol si 43-ročný manažér BMSC Bratislava. „Aká je teda aktuálna situácia medzi vytrvalcami? Domáce tituly zbierajú pracujúci, prípadne študujúci nadšenci, ktorí si na prípravu mnohokrát berú dovolenky. Financujú ich rodičia, známi, individuálni sponzori, pre ktorých to je viac spoločenská zodpovednosť ako marketingový nástroj. Mnohí z nich predčasne končia so športovou kariérou. Práve preto sme si časť z nich vzali pod patronát. Nie je naša ambícia vyriešiť všetky problémy, chceme im najmä pomôcť zabezpečiť aspoň základné podmienky. Vytvoriť zázemie a pocit, že nie sú na všetko sami."

A čo ponúka BMSC Bratislava svojim najlepším bežcom? „V zime majú možnosť využívať naše termíny v hale Elán, v lete im preplatíme vstupy na štadión, máme vlastné ubytovanie v Štrbskom Plese, ktoré majú naši atléti k dispozícii. Postupne sa ho snažíme vybaviť aj prostriedkami na regeneráciu či na tréning v zlom počasí," sumarizoval Pavol Holéczy.

BMSC Bratislava financujú predovšetkým príspevky od jednotlivcov, drobných sponzorov, prostriedky z dvoch percent z daní a z rôznych grantov. Všetci bežci klubu majú externých trénerov. Niektorí zahraničných, niektorí spolupracujú so slovenskými. „Na činnosť máme relatívne dobré podmienky, no vecí, ktoré by sme potrebovali vylepšiť, je viac," dodal výkonný manažér.

„Čo nás v klube momentálne trápi najviac? Najmä to, o čom sa neustále roky a roky hovorí vo väčšine športových odvetví. Chýba infraštruktúra a tiež zdroje – ľudské i finančné. Chuť niečo robiť a robiť to zodpovedne, cieľavedome, nám však nechýba," tvrdí Pavol Holéczy. „V prvom rade si však musíme priznať, v akej situácii sme sa ocitli. To je základný predpoklad, aby sme s ňou dokázali niečo spraviť. Druhý krok je úprimný záujem a ochota zlepšovať sa a profesionalizovať niektoré veci. Z úspešnej minulosti sa žiť nedá. Drobné úspechy sú výsledkom práce jednotlivcov, nie systému. Teraz však nie je cieľom ukazovať prstom, ale každý sa musíme snažiť byť najlepší v tom, čo robíme. Naša doména je organizácia športových podujatí a túto prácu chceme robiť čo najlepšie. Inšpiráciu hľadáme aj v zahraničí.

V Bratislave funguje mnoho atletických klubov, nadšencov aj profesionálov. FTVŠ má špičkových odborníkov, produkuje rozumné množstvo šikovných a ambicióznych mladých trénerov, ktorým treba dať príležitosť a tí ju musia využiť. Šanca niečo zmeniť určite existuje." **ŠTEFAN ŽILKA, GB**

OSEMNÁSŤ TITULOV TIBORA SAHAJDU

Najväčšiu slávu pre BMSC priniesol Tibor Sahajda, ktorý v drese klubu získal 18 zo svojich 19 majstrovských titulov. Štartoval v maratóne na ME 2018 v Berlíne, polmaratónskych MS 2018 vo Valencii, dvakrát na ME v krose (2017, 2018), na MMM v Košiciach sa zlepšil na 2:15:25, reprezentoval na ME 2019 tímov v Sandnesse, kde sa na 5000 m zlepšil na 14:01,51. Pavol Holéczy: „Už len vidieť nášho pretekára v spoločnom behu s Ingebrigtsenom či Kayom je pre nás zadosťučinenie. Hoci sa naša spolupráca s Tiborom vlani na konci roku skončila, myslím si, že bola prínosná pre obe strany."

Najvýraznejšou postavou klubu bol až do konca roku 2021 Tibor Sahajda. **Foto: JÁN LUKY**

INDIVIDUÁLNI MAJSTRI SR Z BMSC:

18 titulov – Tibor Sahajda (5000 m: 2019, 2020, 10 000 m: 2018, 2019, 2020, 2021, 10 km na ceste: 2018, 2019, 2020, 2021, kros/vytrvalci: 2018, 2019, polmaratón: 2018, 2019, 2021; 2013 za TJ Obal servis Košice, maratón: 2018, 2019, 2021), **5** – Marek Hladík (kros/vytrvalci: 2020, beh do vrchu: 2021, polmaratón: 2020, 2021, maratón: 2020), **3** – Lucia Janečková (5000 m: 2013, 10 000 m: 2017, kros/vytrvalkyne: 2016), **2** – Boris Csiba (10 km na ceste: 2016, maratón: 2014), **1** – Nikola Čorbová (polmaratón: 2021).

Šéf BMSC Jozef Pukalovič (druhý sprava) na tlačovke pred ČSOB Bratislava Marathon so svojím bratom Petrom (vľavo) a dvojicou špičkových bežcov klubu Nikolou Čorbovou a Marekom Hladíkom. **Foto: JÁN LUKY**

KEĎ CSIBA ZASKOČIL VŠETKÝCH

Pavol Holéczy pri rozprávaní o živote klubu spomenul i jednu kuriozitku. V súboji o titul majstra SR 2014 v maratóne v rámci MMM v Košiciach dlho viedol Imrich Pástor a nič nenasvedčovalo tomu, že nezíska piaty titul. Ibaže zrazu cieľom prefrčal v čase 2:29:03 h bežec s číslom 1470 a zastavil sa pred objektívmi. Fotografi a kameramani ho nervózne odsúvali preč, čakali na Pástora. „Ale veď majster som ja!" vytrvalo ich presvedčal „záhadný bežec", z ktorého sa vykľul Boris Csiba z BMSC Bratislava. Mal pravdu: akosi všetkým uniklo, že pár stoviek metrov pred cieľom sa dostal pred Pástora. „Borisovo víťazstvo sa vymykalo očakávaniam tak veľmi, že si ho v cieli nevšimli ani organizátori," poznamenal s úsmevom Pavol Holéczy.

NA SLOVENSKÉ SVETACHÝRNE ATLETICKÉ MÍTINGY PRIŤAHOVALI AJ TUNAJŠÍ CHÝRNI LEKÁRI

ESÁ S DOKTORSKÝMI TITULMI

Áthlon, grécke slovo, z ktorého vznikla atletika, je vo svojej najhlbšej podstate cena, o ktorú sa súťažilo, napriek tomu sa v jej prvopočiatkoch zvýrazňovala aj zdravotná a výchovná rola najvšestrannejšieho športu. Čo súviselo s tým, že v jeho najstarších dejinách sa vôkol atletiky motalo pomerne veľa ľudí s lekárskymi titulmi. Zvlášť s ohľadom na to, aký malý počet ho u nás vtedy vlastnilo.

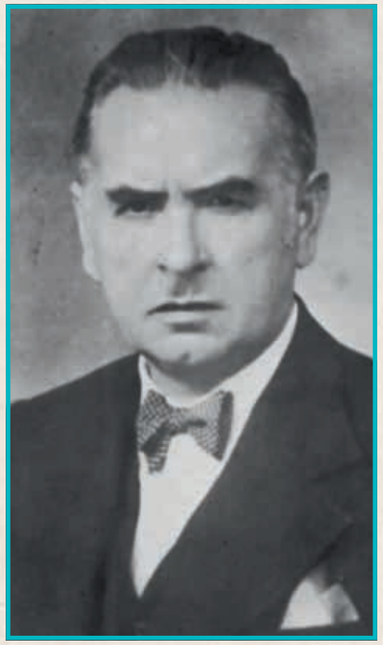

MUDr. Gejza Rehák, predseda I. ČsŠK, predseda organizačného výboru 1. ročníka Národného behu Devín – Bratislava a v roku 1939 aj prvý predseda Slovenského olympijského výboru.
Foto: BRATISLAVSKÉ LEKÁRSKE LISTY, 7/1940

Na Slovensku v úvode 20. storočia zomieralo každé druhé dojča a z okolia angažovaným, najmä českým medicínskym kapacitám, pripomínalo čiernu dieru kontinentu, nuž akcentovali potrebu rozšírenia atletiky aj zo zdravotných dôvodov. Jej rozvoju by najväčšmi prospelo vlastné vedenie, čiže decentralizácia československej atletiky, ktorú podporoval aj brniansky okrsok Československej atletickej amatérskej únie, no pražské ústredie forsírovalo opak. Nesúhlasilo, aby tri slovenské okrsky navzájom spolupracovali, hoci od jesene 1924 nemal ani jeden z nich zastúpenie v únijnom vedení.

NOMINÁCIU SLOVENSKA SKLADALA PRAHA

Dovoľovalo iba súboje regionálnych univerzitných výberov pod hlavičkami Prahy, Brna a Bratislavy o strieborný pohár venovaný rektorom bratislavskej Univerzity Komenského prof. MUDr. Stanislavom Kostlivým, ktorý sa narodil vo Viedni v českej rodine. Chirurg svetového formátu, v období 1921 – 1922 prorektor UK, sprvu finančne podporoval atletiku v I. ČsŠK a v júni 1923 založil Športový klub Univerzita, predchodcu VŠ Bratislava. To už pôsobil v slovenskej metropole aj pražský rodák prof. MUDr. Zdeněk Frankenberger – prišiel v roku 1920 z Ľubľany. Kapacita v oblasti biológie, histológie a embryológie sa osvedčila ako pravá ruka šéfa I. ČsŠK MUDr. Gejzu Reháka a od júla 1925 prevzala po Augustínovi Mášovi-Balíkovi post predsedu Západoslovenského okrsku ČsAAÚ.

„Silu slovenskej atletiky v plnej nahote odhalilo stretnutie Čechy – Morava – Slovensko 15. augusta 1926 v Banskej Bystrici, v ktorom pretekári z Čiech získali 66 bodov, Moravy 45 a Slovenska iba 6 bodov," konštatoval kronikár bratislavskej atletiky Alojz Ovečka s dodatkom, že družstvo Slovenska nominovala „Praha, lebo na Slovensku nebol na to povolaný športový orgán"…

Pritom od januára 1927 existoval Maďarský telovýchovný zväz na Slovensku, ktorému šéfoval gróf István Révay, zať Alojza Sokola, tretieho najrýchlejšieho šprintéra premiérových OH v Aténach 1896. Atletické tímy združené v MASz dostávali významnú finančnú pomoc od maďarských mecénov, kým drobných pár slovenských sa k nim pridalo až v tridsiatych rokoch. Pražské ústredie nechávalo kluby napospas osudu a aký-taký rešpekt mal uňho len prof. Ján Hajdócy, podľa Alojza Ovečku „nenápadný, vzdelaný učiteľ a duchovný vodca atletiky na Slovensku".

V organizačnom výbore 1. ročníka Národného behu Devín – Bratislava (na snímke) pracovalo viacero lekárov: profesor Stanislav Kostlivý, Gejza Rehák, Rudolf Březík a Jan Čamrda.
Foto: SOŠM

Aj Anton Hajmássy študoval spočiatku medicínu, no napokon skončil filozofiu.
Foto: ARCHÍV SAZ

HOLZEROVA PRAVÁ RUKA

V tom období začal študovať medicínu aj Alexander Binovský, slovenská jednotka v skoku do výšky 1933. Aj publikovať agitačné články (*Pestujte atletiku* či *Životospráva športovca*). To však bolo málo na záchranu slovenskej atletiky. Po rozpade východoslovenského okrsku únie krachol stredoslovenský, západoslovenský začal v roku 1937 riadiť všetky atletické zložky na Slovensku a navyše každoročne organizovať majstrovstvá Slovenska aj za účasti spolkov MASz. Významný bol tiež zrod prvého lekárskeho ústavu výučby telovýchovy na internáte na Lanfranconi, ktorý iniciovali MUDr. Alexander Binovský a prof. LF UK František Švec za účasti MUDr. Schippera a trénera Pavla Maľu, šiesteho oštepára Svetových študentských hier 1933.

Binovský mal rozvahu a odvahu vysloviť aj nadhľadové postoje. Keď po vzniku autonómnej slovenskej vlády chcela Hlinkova garda zastrešiť celý šport, v denníku *Slovák* v decembri 1938 varoval: „Nikdy, opakujem nikdy nestavajte na čelo klubov exponovaných ľudí. Práve politika to bola, ktorá tak často zvádzala k pseudoprofesionalizmu a vniesla do športu, ba aj do telovýchovy jed nenávisti."

Na Tehelnom poli na jeseň 1941 medzištátnym stretnutím s Chorvátskom (61:56) otvorili novú atletickú dráhu (o rok aj v Trnave, neskôr v Žiline a v Dubnici) a náčelníkom Slovenského ľahkoatletického zväzu sa stal Rudolf Holzer, ktorý v medzivojnovom období získal cenné skúsenosti v Brne – úradujúcim zostal aj po druhej svetovej vojne, pričom jeho pravou rukou bol Binovský.

HAJMÁSSYOVCI A BINOVSKÝ

Binovský bol jedným z mnohých odchovancov Antona Hajmássyho, syna zo železničiarskej rodiny, ktorého priam osudovo ovplyvnili prázdniny v Okoči, počas ktorých sa zoznámil s olympionikom 1908 a 1920 v hode oštepom Móricom Kóczánom. Aj elitní lekári zaľúbení do atletiky, ktorí po prvej vojne dorazili na pomoc slovenskému univerzitnému školstvu z Čiech a Rakúska. Hajmássy senior tiež študoval sprvu na Lekárskej fakulte Slovenskej univerzity, hoci o tom málokto vie – prečo štúdium na nej prerušil a napokon dokončil inú, filozofickú, presne dodnes nevie ani jeho syn Pavol.

„Narodil som sa, keď mal otec 28 rokov, a on filozofiu skončil, keď som ešte nebol na svete. S mojou medicínou nemal spoločnú ani protekciu pri prijímaní na ňu. Istý podiel som mal len ja na liečení jeho zdravotného stavu," spomína. „V roku 1978 dostal otec reumatickú horúčku a chlopne sa bránia kalcifikáciou. Vtedy som mal za sebou asi tri ročníky kardiológie, a keďže už existovali umelé chlopne, jednu z prvých u nás som mu zadovážil – vydržala o rok dlhšie, ako sa vtedy súdilo, čiže šesť rokov."

Syn ako všestranný odchovanec trénera Mikuláša Čordáša najlepšie výkony dosiahol pod vedením bratislavského kouča Vladimíra Hurtoňa v hode kladivom (48,72). Po absolvovaní LF UK začal lekársku prax na chirurgii nemocnice v Považskej Bystrici, no po otcovej smrti (1978) emigroval do Nemecka – pôsobil v Hannoveri i v Stuttgarte, rekreačne sa venoval aj triatlonu, behu na lyžiach a vyskúšal i maratón. V 90. rokoch sa vrátil na Slovensko: ako renomovaný traumatológ, odborník na artroskopické operácie pôsobí v Chirurgickom centre v Bratislave na Kozej ulici, je lekár slovenskej atletickej reprezentácie a člen zdravotníckej i odvolacej komisie SAZ.

Lekár slovenskej atletickej reprezentácie, renomovaný traumatológ a odborník na artroskopické operácie MUDr. Pavol Hajmássy (druhý zľava) na promóciách, vedľa neho jeho otec Anton.
Foto ARCHÍV SAZ (PH)

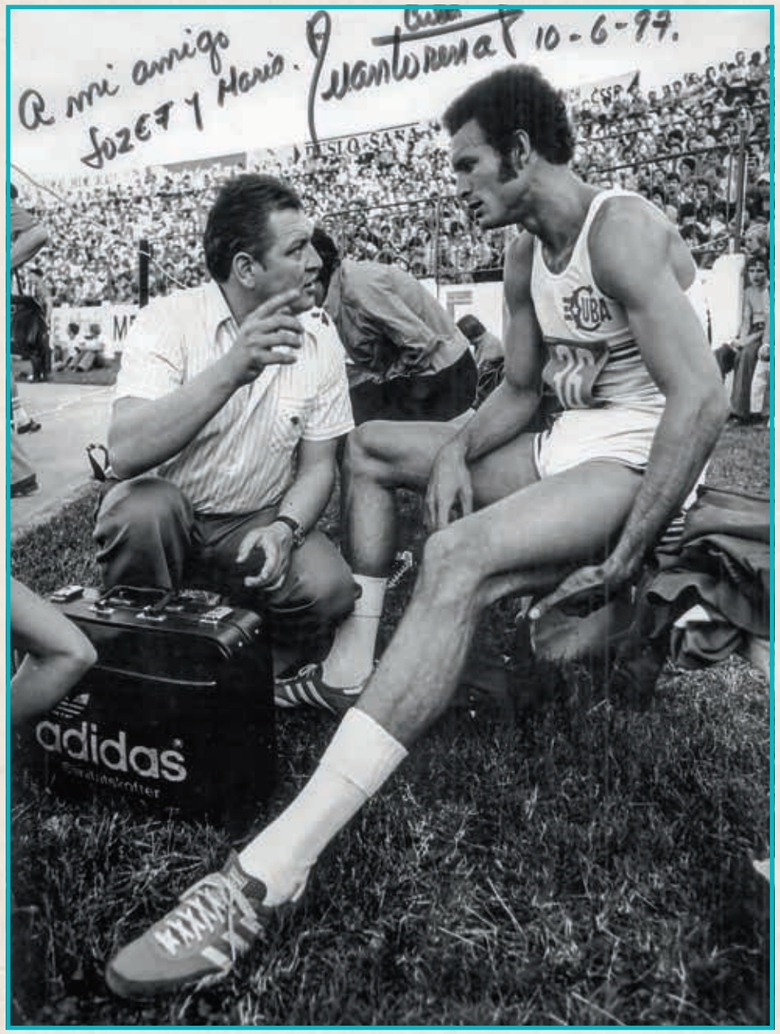

MUDr. Jozef Mračna s legendárnym kubánskym bežcom Albertom Juantorenom na Pasienkoch na P-T-S 1977, na fotografii Kubáncov vlastnoručne napísaný pozdrav pre Jozefa Mračnu a jeho manželku Máriu.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

AKO SA BINOVSKÝ PRESADIL NA PASIENKOCH

Bratislavský denník *Pravda* začal v roku 1957 na svojich stránkach rozoberať biedny stav slovenskej atletiky a ako jedno z východísk navrhol vznik medzinárodného mítingu – jeho premiéra sa pod názvom Veľká cena Pravdy uskutočnila už na prelome augusta a septembra a jedna z komisií organizačného výbor mala až troch šéfov.

Konkrétne zdravotnícka, pričom jedným z nich bol MUDr. Alexander Binovský. „Šani-báči“ mal renomé z futbalu ako člen trénerského tria B, ktoré sa pričinilo o senzačný čs. triumf futbalistov bratislavskej Červenej hviezdy vo futbalovej lige 1959. Ešte dlhšie skúsenosti, doslova desaťročné, mal z atletiky – v nej ho za éry predsedovania do organizačného výboru VCP pritiahol Pavol Glesk, v úvode šesťdesiatych rokov aj šéf slovenskej atletiky.

Keď dal míting začiatkom sedemdesiatych rokov zbohom škvarovému Tehelnému poľu a na susedných Pasienkoch vyrástol tartanový ovál, premiestil sa k susedom atletický míting aj futbalová Červená hviezda (pod hlavičkou Interu, resp. Slovnaftu). Pravdaže aj Binovský. V susedstve vyrástla malá basketbalová hala a vďaka Binovskému v nej aj jeho lekárska ordinácia a regeneračná linka. Nemysliteľná bez ambiciózneho tajomníka TJ Štefana Madra, ktorý razil tézu „musíme byť lepší ako Slovan“. Vidiac lekárovu invenciu, splnil mu všetko, čo mu videl na očiach. Aj desiatky kíl kapusty, ktoré vozil v zime zo Stupavy.

MRAČNOVE KOMPLIMENTY BINOVSKÉMU

Keby sa lekárov syn, futbalista a tiež medik, nebol v istom období zahľadel nadmieru na dno pohárika, možno by sa stal jeho nástupcom na Pasienkoch. Napokon sa však po Binovskom ďalšou pridanou hodnotou najslávnejšieho slovenského mítingu stal doc. MUDr. Jozef Mračna, ktorý 4. apríla oslávil osemdesiatku.

„Aj mňa na Pasienky dotlačil Paľo Glesk,“ tvrdí hlohovský rodák. „Pri Binovskom som zažil jedinečnú školu. Po prvé: bol perfektný diagnostik. Po druhé: bol nenapraviteľný optimista. Nepripúšťal možnosť, že by nezistil správnu diagnózu. Nedávno som si prečítal publikáciu pražského experta profesora Pavla Koláře, ktorý vystihol, že v období, keď iní pichali len kortikoidy, my sme už uplatňovali neuromuskulatúrnu liečbu.“

Alexander Binovský (vľavo) s ďalším chýrnym lekárom MUDr. Ivanom Chodákom v roku 1933 ako oštepári.
Foto: SOŠM

Chýrny lekár špičkových slovenských športovcov, atlétov nevynímajúc, MUDr. Alexander Binovský vo svojej ordinácii na bratislavských Pasienkoch.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

O vyše tri desaťročia mladší Mračna vyrástol na Pasienkoch po Binovského boku na jeho následníka a na štadióne Slávie SVŠT na Mladej garde vybudoval neskôr ešte lepšiu ambulanciu so špičkovou rehabilitáciou. Aj vďaka nemu vznikla tradícia sústredení silných atletických reprezentácií napríklad Kuby či Etiópie pred P-T-S.

Ak si legendárny kubánsky strednotratiar Alberto Juantorena v dôsledku poldruhametrového kroku prezývaný El Caballo (kôň) v júni 1976 v Bratislave vyskúšal víťaznú kombináciu behov na 400 a 800 m (45,89 a 1:46,76), ktorou o pol druha mesiaca šokoval olympijský svet v Montreale nezopakovaným zlatým olympijským double, tak to bola zásluha oboch. Trápila ho achilovka, no tú mu nasledujúci týždeň vyliečili. O rok Alberto na Slovensku bežal len štvorstovku a v závere sa zranil, ale naporúdzi bol Mračna – aj v tej sezóne ho vyhlásili za svetového atléta roka… Poďakovaním je spoločná fotografia s Kubáncovým venovaním.

A JUANTORENOVE I LENDELOVE MRAČNOVI

Hlohovský rodák začal behať stredné trate na gymnáziu v Komárne a v maturitnom ročníku 1959 pod vedením Jána Baňára reprezentoval v oblastnej súťaži novozaložený Slovan Nové Zámky. Ako študent Lekárskej fakulty UK trénoval vo výškárskej skupine renomovaného kouča Slávie Jaromíra Šimoneka, ale občas aj s Róbertom Molnárom či Viliamom Nedeljakom. Na jeseň 1964 po promócii dostal umiestenku na post sekundárneho lekára OÚNZ v Komárne, ale o tri roky sa vrátil do Bratislavy ako asistent Katedry všeobecnej a ortopedickej stomatológie LF UK a po atestáciách a kandidatúre bol roky docent i primár maxilofaciálnej chirurgie Onkologického ústavu sv. Alžbety.

V apríli 1969 si v Košiciach vzal za manželku tamojšiu rodáčku Máriu Faithovú, vtedy už našu najlepšiu výškárku, štvrtú na ME v Budapešti 1966 (171 cm), šiestu na OH v Mexiku 1968 (178), ktorá pod jeho menom a Šimonekovým vedením získala bronz na aténskych ME 1969 (183). Po prvej materskej pauze splnila limit na OH 1972, ale Šimonek ju nepresadil do mníchovskej nominácie a po následnej stagnácii (v r. 1973 len 178 cm) a dohode s manželom oslovila Viliama Lendela, ktorý ju pred OH 1976 nahovoril na oblúkovitý flopový rozbeh a v Montreale skákala v životnej forme. Žiaľ, Lendela s ňou neposlali a nemal jej kto poradiť, aby o stopu posunula začiatok rozbehu, inak by sa v prvej sérii na 191 cm „líznutá“ latka udržala na stojanoch a mala by striebro (so 189 cm skončila štvrtá) – po návrate získala na čs. šampionáte v Třinci šiesty titul slovenským rekordom číslo 18 – 192 cm!

„Keď som ju trénoval, fungovala stopercentná symbióza, lebo to, čo som neovplyvnil ja, ovplyvnil on. V ich vzťahu vládol veľký vzájomný rešpekt. Mračna vyrástol pri Binovskom, ktorý bol mimoriadny zjav, vďaka čomu ho športovci akceptovali už ako mladého lekára. Faji v kariére nežičilo šťastie, ale mala úžasnú výhodu, že po jej boku stál Jozef, ktorý nebol len manžel, lekár či masér, ale aj psychológ,“ rozšíril poznatky o jeho schopnostiach Lendel.

MARIÁN ŠIMO

Jozef Mračna (vpravo) s rodinou – manželkou, bývalou výbornou výškarkou a niekdajšou predsedníčkou SAZ Máriou, synom, tiež lekárom Petrom, dcérou, špičkovou slovenskou basketbalistkou Zuzanou (druhá sprava).
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

NA EYOF 2022 BY MALO ŠTARTOVAŤ 28 SLOVENSKÝCH NÁDEJÍ, O ÚČASŤ BOJUJÚ DO 3. JÚLA

Miestenku na EYOF by mal mať už istú nádejný chodec Lukáš Rosenbaum, na tradičných pretekoch v apríli v Poděbradoch zvíťazil na 5 km výborným časom 22:37 min.
Foto: PETER MACKO

PRÍPRAVY NA UDALOSŤ ROKA VRCHOLIA

Banskú Bystricu už onedlho čaká týždeň plný špičkového mládežníckeho športu. Kľúčovým športom Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) 2022 od 24. do 30. júla bude atletika s najväčším počtom pretekárov, trénerov, rozhodcov i dobrovoľníkov.

Spolupodieľať sa na organizovaní podujatia európskeho rangu a zabezpečiť jeho bezproblémový chod je veľký záväzok aj pre Slovenský atletický zväz. „Vďaka nadobudnutým skúsenostiam z organizovania významných európskych súťaží, ako boli ME 2017 v krose, Európsky pohár 2019 vo vrhoch či každoročný míting P-T-S, je tím ľudí pripravujúcich atletickú časť EYOF zohratý a dbá aj na najmenšie detaily dôležité pre dobrý výsledný dojem," poznamenal na margo procesu príprav Vladimír Gubrický, generálny sekretár SAZ.

Zrejme najdôležitejšiu úlohu priamo na ploche vynoveného štadióna na Štiavničkách zohrajú slovenskí rozhodcovia, ktorých v uplynulých mesiacoch pribudlo niekoľko desiatok. Snaha prispieť k úspešnému priebehu EYOF motivovala absolventov školení rozhodcov, ktoré SAZ organizoval naprieč Slovenskom. Skúsenejší využili príležitosť zvýšiť si svoju kvalifikáciu, čo im umožňuje uchádzať sa o ešte vyššie rozhodcovské pozície na banskobystrickom EYOF 2022.

Rozhodcovia uplatnia nadobudnuté vedomosti a zručnosti na viacerých podujatiach, na ktorých môžu testovať najmä svoju súhru – napríklad 9. júna na mítingu P-T-S v Šamoríne či 11. – 12. júna na majstrovstvách SR dorastu v Banskej Bystrici.

„Nominácia rozhodcov na spomenuté podujatia bude vychádzať z predbežného zloženia tímu pripraveného pre šesť júlových súťažných dní na EYOF. Najmä na šampionáte dorastu v Banskej Bystrici, ktorý bude akousi generálkou na mládežnícky festival, budú mať možnosť vyskúšať si spoločné fungovanie na štadióne. Takto dostanú priestor, aby sa lepšie spoznali a zohrali sa. Aj preto sa na dorasteneckých majstrovstvách SR budú diať mnohé veci, s ktorými sa na klasických šampionátoch nestretávame," vysvetlil Ján Dömény, koordinátor príprav EYOF za SAZ.

Dôkaz, že sa športový sviatok už nezadržateľne blíži, bude druhá návšteva technického delegáta Európskej atletiky (EA) Thomasa Eckela, počas ktorej sa budú konzultovať posledné detaily organizovania podujatia.

„Od jeho poslednej návštevy pribudlo napríklad detailné zakreslenie plôch hlavného a tréningového štadióna, časový harmonogram pobytu v zvolávateľni, plán mítingov rozhodcov a mnohé ďalšie administratívne úkony dôležité pre plynulý priebeh pretekov. Človek si často uvedomí rozsah príprav takéhoto podujatia až vtedy, keď je jeho priamou súčasťou," podotkol Ján Dömény.

Nielen personálne, ale aj po technickej stránke je EYOF 2022 už takmer pripravený. Nové pravidlá Svetovej atletiky (možnosti vykročiť z dráhy, stúpiť na čiaru, nové posudzovanie prešľapu) si vyžadovali dodatkové technické riešenia – bolo nevyhnutné zabezpečiť kamerové systémy. Regulárnosť výkonov a bezproblémový chod súťaže je primárny cieľ slovenských organizátorov.

Slovenskú atletiku by malo v Banskej Bystrici reprezentovať 28 nádejí vo veku 15 a 16 rokov (ročníky 2006 a 2007). Limity na EYOF môže plniť naša mlaď od 1. januára do 3. júla 2022. „Ak sa počet 28 nenaplní limitármi, ďalších donominujeme podľa toho, kto sa čo najviac k limitu priblíži. Definitívnu nomináciu uzavrie Slovenský olympijský a športový výbor 4. júla. Dva týždne pred EYOF, od 11. do 17. júla, plánujeme pre nominovaných sústredenie v Banskej Bystrici v hoteli Dixon," informoval šéftréner mládeže SAZ do 18 rokov Milan Laurenčík. **(JDO, GB)**

LIMITY SAZ NA EYOF 2022

100 m: 11,10/11,20 – 12,35/12,50
200 m: 22,55/22,90 – 25,25/25,70
400 m: 49,75/51,20 – 57,50/59,80
800 m: 1:56,00/2:00,00 – 2:15,00/2:20,00
1500 m: 4:02,00/4:12,00 – 4:43,00/4:55,00
3000 m: 8:35,00/9:12,00 – 9:50,00/10:35,00
2000 m prek.: 6:10,00/6:30,00 – 7:20,00/7:50,00
110/100 m prek.: 14,60/14,90 – 14,40/14,90
400 m prek.: 56,20/57,20 – 1:03,50/1:05,00
výška: 200/190 – 173/165
žrď: 455/390 – 360/315
diaľka: 690/640 – 580/540
trojskok: 14,20/13,70 – 12,00/11,40
guľa: 17,00/15,80 – 14,00/12,80
disk: 53,00/47,00 – 40,00/35,00
kladivo: 61,50/55,00 – 55,00/45,00
oštep: 62,00/54,00 – 45,00/38,00
desaťboj/sedemboj: 6000/5600 – 4300/4000
5 km chôdza: 24:00/24:30 – 25:30/26:00
štafeta: bez limitu – bez limitu
Poznámka: Za disciplínou sú uvedené limity pre chlapcov (A-limit/B-limit) a limity pre dievčatá (A-limit/B-limit).

ZAŽITE EYOF AKO DOBROVOĽNÍK

Chcete aj vy priložiť ruku k dielu a stať sa dobrovoľníkom na EYOF 2022? Je ten najvyšší čas! Všetko potrebné nájdete na tomto odkaze: **http://eyof2021.com/dobrovolnici-registracia/**

NOVÁ SEZÓNA V DETSKEJ ATLETIKE UŽ FIČÍ NAPLNO, HITOM JE OPÄŤ DETSKÁ P-T-S

V populárnom projekte Detská atletika (DA) sa s príchodom jari naplno rozbehli tradičné aktivity na športoviskách po celom Slovensku. Už 26. marca boli naše súťažné disciplíny súčasťou zóny Detskej atletiky na 48. ročníku Behu oslobodenia Topoľčianok, na ktorom sa zúčastnilo viac ako 150 detí. Hlavného organizátora podujatia Jozefa Baráta potešilo, že DA v tomto roku obohatila toto podujatie a umožnila detičkám zašportovať si v krásnom parku v Topoľčiankach. Šéf pretekov vyzdvihol najmä iniciatívu krajskej koordinátorky DA Dariny Kozolkovej, vďaka ktorej získali deti zaujímavé spestrenie a mnohé aj nové zážitky zo súťaženia v zóne Detskej atletiky.

Deti strávili príjemný deň s Detskou atletikou aj vďaka Darine Kozolkovej.

DETSKÁ P-T-S SA ZAČALA V PREŠOVE

Začiatkom apríla sa naplno rozbehla naša hlavná postupová súťaž Detská P-T-S úvodným krajským kolom v Prešove. Prvýkrát v histórii sme vyskúšali možnosť spojiť na jednom mieste postupové súťaže pre dva susedné kraje. V Prešove si tak navzájom zasúťažili a zmerali sily deti z Prešovského aj Košického samosprávneho kraja. Zaznamenali sme – celkom nečakane – rekordný počet 48 družstiev s takmer 250 deťmi.

„Záujem o prvé preteky v tomto roku nás veľmi potešil a takisto milo prekvapil. Krajskej koordinátorke Daniele Falat Leütterovej sa na štadióne Základnej školy na Šmeralovej 25 v Prešove podarilo pripraviť pre deti krásnu súťaž v príjemnom jarnom počasí. V najbližšom čase nás čakajú postupové kolá v ďalších krajoch Slovenska. Veľmi si želáme, aby o ne bol podobný záujem ako v Prešove. Veríme, že štadióny budú plné detskej radosti z pohybu a súťaženia," nádejali sa hlavní koordinátori Detskej atletiky Jaroslav Dobrovodský a Radovan Tomeček.

Účastníci krajského kola Detskej P-T-S v Nitre.

Dva dni po spojenom východoslovenskom krajskom kole Detskej P-T-S pokračoval seriál krajských kôl v Nitre. Najmenší adepti kráľovnej športov z Nitrianskeho samosprávneho kraja vstúpili do atletickej sezóny s veľkým odhodlaním a entuziazmom. Celkom prirodzene, veď sa bojovalo o miestenky do celoslovenského finále. Súťaž ovládli atletické nádeje z AC Stavbár Nitra, ktoré zvíťazili vo vekovej kategórii mladších aj starších detí.

PRÍPRAVY NA VEĽKOLEPÉ FINÁLE

Prvé postupové kolo Detskej P-T-S sa uskutoční postupne aj v ďalších krajoch, vzápätí naň nadviaže druhé a aj z nich víťazné družstvá postúpia do finále. Účasť si tak zabezpečí 16 najlepších družstiev.

„V tomto roku sme sa rozhodli dať možnosť ešte aj štyrom ďalším klubom, ktoré dostanú voľnú kartu. Vyžrebujeme ich zo všetkých účastníkov krajských kôl. Vo veľkom finále Detskej P-T-S sa 9. júna v Šamoríne v predprograme 57. ročníka P-T-S stretne 20 družstiev vo vyššej vekovej kategórii," objasnili Radovan Tomeček a Jaroslav Dobrovodský. „Prípravy na júnové vyvrcholenie medzi deťmi najobľúbenejšej súťaže sa už začali. Vyberáme súťažné balíčky, darčeky a trofeje pre víťazov. Pre všetky deti vymýšľame zaujímavý program. Už teraz sa na veľké finále tešíme a dúfame, že deti sa tešia ešte viac. Urobíme všetko pre to, aby súťaženie v Šamoríne bolo pre ne jedno veľké dobrodružstvo a celoživotný zážitok, na ktorý tak skoro nezabudnú."

PRIBUDLI NOVÍ TRÉNERI

V závere marca sa podarilo zorganizovať školenie pre trénerov Detskej atletiky. Vďaka výbornej spolupráci so Strednou športovou školou v Košiciach sme spolu s lektorom profesorom Ivanom Čillíkom vyškolili takmer 50 nových trénerov. Všetci absolvovali „výživnú" teoretickú i zábavnú praktickú časť, v ktorej si na vlastnej koži vyskúšali disciplíny DA.

„V oblasti vzdelávania trénerov sa snažíme pravidelne organizovať školenia na celom Slovensku. V tomto roku sme vydali už aj novú publikáciu *Detská atletika II*. Tréneri si v nej nájdu všetko, čo potrebujú na zostavenie pestrého tréningu – od ukážok úvodnej rozcvičky, zábavných pohybových hier až po kompenzačné či strečingové cvičenia. Veríme, že trénerom táto kniha s množstvom fotografií a ilustrácií pomôže pri organizácii hravých tréningov pre ich malkáčov," dúfajú hlavní koordinátori projektu DA Radovan Tomeček a Jaroslav Dobrovodský. **(JD, RT)**

Foto: DETSKÁ ATLETIKA

O spojené kolo Detskej P-T-S pre Košický a Prešovský samosprávny kraj bol obrovský záujem.

OSLAVUJÚ

80 JOZEF MRAČNA: narodený 4. apríla 1942 v Hlohovci; strednotratiar a renomovaný lekár. Viac o ňom ste si mohli prečítať v rubrike Včera a dnes na stranách 22 – 25.

75 JAN BARTEK: narodený 16. júla 1947 v Šumvalde (okres Olomouc, ČR); čs. oštepársky rekordér; moravský rodák začal s atletikou v Šumperku ako zverenec Bohumila Kyselého, pokračoval v Olomouci, ale najlepšie oštepárske roky zažil pod vedením Andreja Hunčíka v banskobystrickej Dukle (1968 – 1975): v jej drese získal štyri slovenské tituly (1969: 71,76, 1970: 73,90, 1972: 79,24, 1975: 72,95) a prvý z dvoch československých: 1972: 75,58 (druhý v drese TŽ Třinec 1978: 76,76); v sezóne 1969 v Prahe dvakrát (20. júna a 17. októbra) hodil navlas rovnaký čs. rekord starým modelom 79,78 m, životné maximum); slovenská jednotka: 1969 (79,78), 1972 (79,24), 1973 (79,34).

70 JOZEF KLINK: narodený 7. apríla 1952 v Trebišove; funkcionár a spolutvorca mestskej trate Medzinárodného maratónu mieru v Košiciach; dopravný inžinier, absolvent VŠD v Žiline, riaditeľ Útvaru dopravného inžinierstva mesta Košice, neskôr súkromný podnikateľ v doprave a v stavebníctve; v organizačnom výbore MMM pôsobí od r. 1979 ako technicko-bezpečnostný, technický riaditeľ, resp. hlavný usporiadateľ, v r. 1989 po nástupe Štefana Daňa na čelo OV prispel k výberu mestského okruhu namiesto dovtedajšej obrátkovej trate do Sene a späť, o rok bol spoluzakladateľ Maratónskeho klubu Košice (dodnes je člen jeho správnej rady).

60 JÁN GIGAC: narodený 22. mája 1962 v Pohorelej (okres Brezno); bežec, tréner a všestranný funkcionár; v Šumiaci na úpätí Kráľovej hole, kde vyrastal, si vyskúšal kolektívne hry, lyžovanie, zápasenie a stolný tenis, ale na učilišti v Brezne vďaka triednemu učiteľovi Milutínovi Černákovi zakotvil v jeho bežeckej skupine (na M-SR dorastu na 3000 m tretí) a atletike sa venoval do zranenia aj počas štúdia na košickej VŠT; ako inžinier nastúpil v Mostárňach Brezno a po absolvovaní trénerského kurzu viedol mládež (v začiatkoch o. i. Zuzanu Šaríkovú, ktorá pod menom Tomasová reprezentovala v maratóne na OH 2008) i športové stredisko na sídlisku Mazorníkovo; v roku 2001 sa presťahoval do Martina, odkiaľ je jeho manželka a kde pokračuje v trénerstve a pôsobí aj ako organizátor Turčianskych hier mládeže, žiackej ligy, riaditeľ Martinského polmaratónu, člen VV a od apríla 2021 tiež predseda Stredoslovenského atletického zväzu, zároveň je člen ŠTK a komisie mládeže SAZ.

EVA MURKOVÁ: narodená 29. mája 1962 v Bojniciach; prvá čs. diaľkárka, ktorá skočila za 7 m, jediná slovenská európska halová šampiónka v histórii, prezidentka Slovenskej asociácie športu na školách; detstvo prežila v rodine, ktorú napriek otcovmu alkoholizmu udržala pokope mama, povolaním farmaceutická laborantka; s dvoma bratmi a ich kamarátmi prešla uličnými športovými hrami na prievidzskom sídlisku; na atletiku ju navigovala telocvikárka Mária Miškovičová: 531 cm skočila už 13-ročná na telocviku na betónovom rozbežisku v trampkách, za 6 m ako 18-ročná študentka banskobystrického spojárskeho učilišťa v drese Slávie PF pod vedením trénera Štefana Dobáka – prvý ženský slovenský titul však získala už o rok skôr (1979) v šprinte na 100 m; od neho sa dostala k maximalistickému, silovú prípravu forsírujúcemu Ivanovi Eibnerovi – dokázala trpieť a jej výkony rapídne rástli: debut v dvadsiatke na aténskych ME 1982 jej ešte nevyšiel (18. miesto, 625 cm), na MS 1983 v Helsinkách však už skončila siedma (680 cm), navyše čs. šprintérske kvarteto aj bez Kratochvílovej a Kocembovej (Nygrýnová, Sokolová a Šoborová) doviedla do finále (8. miesto, 43,78); to už bola halovou majsterkou Európy – premiérovo v Budapešti 1983 (677 cm); vrcholnú formu dosiahla v olympijskom roku 1984, žiaľ, východný blok bojkotoval OH v Los Angeles: historický skok, rovných 7 m, jej vyšiel 23. mája 1984 na Zlatej tretre v Ostrave a o tri dni na P-T-S v Bratislave pridala ďalší centimeter – výkon 701 cm je stále slovenský rekord; v hale, hoci v B. Bystrici trénovala len v pivničnom tuneli kratšom ako jej bežný rozbeh (35 m), sa jej darilo viac ako vonku, na HME k zlatu pridala striebra v Göteborgu 1984 (655) a v Aténach 1985, kde najlepším čs. halovým výkonom 699 o 3 cm prehrala s neskoršou svetovou rekordérkou Čisťjakovou, ale o dva zdolala svetovú šampiónku Drechslerovú (NDR), navyše sa na 60 m prebojovala do semifinále (7,23 s); po návrate z Atén s kyticou frézií v dôsledku pomerov v tréningovej skupine nečakane poďakovala Eibnerovi a oznámila mu, že s ním aj s atletikou končí – z odchodu bol napokon len rozchod, prešla do partie Ivana Čillíka, dnes profesora, vtedy začínajúceho trénera: zrýchlila sa, v r. 1987 zabehla 100 m za 11,32 (po Gleskovej 11,29 stále druhý slovenský výkon histórie) a do diaľky skočila 699, štartovala ešte na ME 1986 (14., 640 cm) a na halových ME 1988 (bez platného pokusu); mala aj na MS 1987, ale v rozcvičke si natrhla väzivo; v kariére získala 12 čs. titulov (vonku na 100 m 1983, 1986, v diaľke 1983, 1985, 1986, 1987, na 4 × 100 m 1982, v hale na 60 m 1985 a v diaľke 1983, 1985, 1987 a 1988) a 10 slovenských (na 100 m 1979 a 1986, v diaľke 1981 a 1982, v hale na 50 m 1985 a 1987, v diaľke 1981, 1982, 1985 a 1987); po nej bola športovou inštruktorkou na banskobystrickom spojárskom učilišti, no po roku prijala ponuku z Centra voľného času – JUNIOR, kde organizuje športové aktivity pre mládež dodnes; ako šéfka krajskej rady bola členka predsedníctva Slovenskej asociácie športu na školách a od snemu 26. júna 2021 je prezidentka SAŠŠ; pôsobila aj ako trénerka – viedla Annu Záhumenskú, najlepšiu slovenskú šprintérku 2000, keď zo Slávie Trenčín prestúpila do ŠK HI-TEC Banská Bystrica; ocenenia: Cena mesta Prievidza (1983), Majsterka športu (1985), Sieň slávy slovenskej atletiky (2014).

EVA DRAHOVSKÁ-EIBNEROVÁ-ŠULEKOVÁ: narodená 1. júna 1962 v Lučenci; popredná prekážkárka, pedagogička a podnikateľka; Novohradčanky Šulekovej so športovými základmi z prvého stupňa ZDŠ v Mučíne (Ivan Kovačovič) a z druhého na lučeneckej ZDŠ (Ján Grendel, Ladislav Gajdoš) sa na Strednej pedagogickej škole (1978 – 1981) ujal krajan Ivan Eibner, absolvent banskobystrickej PF a externý študent FTVŠ, a v drese TJ Spojené závody Lučenec sa stala slovenskou dorasteneckou rekordérkou i čs. juniorskou majsterkou na 400 m prek.; ešte pred maturitou sa vydala za trénera, ktorý už pôsobil na banskobystrickom športovom gymnáziu, a od r. 1982 behala za Sláviu PF pod menom Eibnerová: v lete 1984 ako dvojnásobná mamička a druhá Slovenka po Jozefíne Čerchlanovej zvládla 400 m prek. pod minútu (58,06), na pražskej Družbe (náhrade za bojkotované OH v Los Angeles) skončila desiata a v júni 1985 zabehla slovenský rekord 57,70, ktorý prekonala až o 15 rokov Miriam Karperová-Hrdličková (57,26); na 400 m prek. získala aj jediný čs. seniorský titul (1985 58,85) a tri zo 7 slovenských (1984 – 1986: 59,16, 58,91, 1:01,47, ďalšie 400 m 1984 55,80, 1985 56,02, 4 × 100 m 1984 Slávia PF 48,06, hala 800 m 1986 2:13,92); po kariére nadobudla na FTVŠ trénerskú kvalifikáciu (1990), bola vedúcou trénerkou športových tried v Lučenci a rok učiteľkou na fiľakovskom gymnáziu; po rozvode (1992) prežila autonehodu, znova sa vydala, porodila ďalšie dve deti a vrátila sa k atletike ako učiteľka v Rapovciach a spoluzakladateľka Hier základných škôl Poiplia (2006).

GALINA ČISŤJAKOVÁ: narodená 26. júla 1962 v Izmajili (ZSSR, dnes Ukrajina); legendárna skokanka, aktuálna svetová rekordérka v skoku do diaľky; v pionierskom tábore vyhrala preteky olympijských nádejí v skoku do diaľky (340 cm) a mamu, ktorá sa zamlada venovala atletike, požiadala, aby ju mohla nasledovať; po 5-ročnej všestrannej príprave u Tatiany Mardašovovej v Izmajili sa sústredila na diaľku (580), o rok bola juniorskou rekordérkou ZSSR, do nominácie na OH 1980 sa však nedostala; padli si do oka s moskovským trojskokanom Alexandrom Beskrovným a 20-ročná priviedla na svet dcéru Irinu; po pôrode dostala krídla: pod vedením moskovského trénera Viačeslava Sokolova v lete 1984 prvý raz skočila za 7 m a v nasledujúcej zime ako prvá na svete aj v hale (725) – vzápätí v Aténach získala prvú z troch diaľkárskych zlatých na halových ME (ďalšie 1989 a 1990); v období 1986 – 1990 v Postupime (NDR), kde manžel slúžil ako dôstojník sovietskej armády, využívali skvelé tréningové podmienky (videotechniku oznamujúcu rýchlosť rozbehu, laboratórium na vyhodnocovanie testov, rehabilitáciu); jej hviezdne chvíle prišli 11. júna 1988 na Memoriáli Znamenskovcov v Petrohrade, nominačnom mítingu na OH v Soule: vo 4. sérii vyrovnala svetový rekord Nemky Heike Drechslerovej a Američanky Jackie Joynerovej-Kerseeovej 745 cm, hoci sa odrazila 10 cm pred doskou, v nasledujúcej už z jej stredu a namerali jej dodnes

Jediná Slovenka, ktorá v diaľke prekonala sedemmetrovú hranicu, Eva Murková. Na snímke na MS 1983 v Helsinkách, kde skončila siedma.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

Martinský tréner, funkcionár a v súčasnosti predseda Stredoslovenského atletického zväzu Ján Gigac v spoločnosti dvoch úspešných martinských atlétov olympionikov Lucie Hrivnák Klocovej a Štefana Balošáka.
Foto: MARTIN FERENČÍK

OSLAVUJÚ

neprekonaných 752 cm, ale skutočná dĺžka bola minimálne 760 (!); na OH v Soule štartovala len vďaka tomu, že zatajila zranenie bedrového kĺbu na záverečnom sústredení pri nakrúcaní kinogramov (vedenie výpravy bolo už v Kórei), v kvalifikácii prvým pokusom skočila 697 (postupový limit bol 665) a vo finále už v úvode 711, čo stačilo na bronz (1. Joynerová-Kerseeová 740, 2. Drechslerová 722); Galina bola i pionierka ženského trojskoku: v lete 1989 skočila 14,52 m a na bratislavský míting P-T-S 1990 prišla nielen ako svetová rekordérka v diaľke, ale i ako prvá európska halová šampiónka (Glasgow 1990) a posledná neoficiálna svetová rekordérka v trojskoku – stal sa jej osudový, prvým pokusom utvorila rekord P-T-S a svetový výkon roka 735, posledným si v pravom kolene roztrhla, čo sa dalo, a podstúpila 4-hodinovú operáciu u rakúskeho traumatológa, špecialistu na kĺby prof. Rudolfa Schabusa; sadru jej sňali až po dvoch mesiacoch a nasledovala dlhá rehabilitácia vyžadujúca kontroly na jeho klinike, keďže žiť vo Viedni by bolo drahšie ako dochádzať, manželia sa usadili v Bratislave; lekári Galine odporučili skákať už len trojskok, aj to z druhej nohy, ale trénerom zbornej Ruska, ktorého občianstvo dostala, sa jej osobný rekord 14,76 málil, tak kariéru zavŕšila v reprezentácii Slovenska: na OH 1996 (23. v diaľke 633 a 15. v trojskoku 13,46), MS 1997 (17. v trojskoku 14,02), halových MS 1997 (15. v trojskoku 13,46) a HME 1996 (17. v trojskoku 13,39); získala tri slovenské tituly: diaľka 1996 (647 vietor), trojskok 1996 (14,36) a 1998 (12,84 vietor), líderka SR diaľky 1996 – 1998 (643, 626, 613), trojskoku 1996 (14,41) a 1997 (14,11).

Pripravil MARIÁN ŠIMO

Stále svetová rekordérka v dialke Galina Čisťjaková, ktorá od roku 1996 reprezentovala Slovensko, v spoločnosti bývalého prezidenta Európskej atletiky Sveina Arneho Hansena (v strede) a legendárneho ukrajinského žrdkára Sergeja Bubku na mítingu P-T-S v roku 2017 v Šamoríne.

Foto: JÁN LUKY

OPUSTILI NÁS

Libor Charfreitag st., ktorý má veľkú zásluhu na tom, že jeho syn Libor ml. (vpravo) sa v prvej dekáde druhého milénia zaradil k najlepším svetovým kladivárom. Na snímke aj Eva Charfreitagová, manželka, resp. mama úspešných Liborov staršieho a mladšieho.

Foto: DUŠAN KOUTNÝ

LIBOR CHARFREITAG st.: narodil sa 27. apríla 1947 v Ústí nad Orlicí (ČR), zomrel 5. januára 2022 v Trnave; všestranný vrhač, úspešný tréner a funkcionár; vyrastal vo východočeskom Žamberku so vzťahom k športu zdedenom po otcovi, podľa ktorého vzoru hral v detstve tenis, ale i futbal a hokej; ako stredoškolák dostal v Jiskre Ústí nad Orlicí od pardubického viacbojárskeho kouča Jiřího Čecháka základy atletiky a vzhľadom na fyzické parametre sa začal venovať vrhom – najlepšie mu šiel hod diskom, na čs. šampionáte mladšieho dorastu 1963 získal bronz (1,5 kg 42,93) a bol člen zlatých tímov Ústí n. O. (mladší dorast 1963, starší 1964); ku koncu vojenčiny v Novom Meste nad Váhom (1968 – 1970) sa na sústredení v Nitre zblížil so slovenskou rekordérkou aj majsterkou vo vrhu guľou Evou Duchoňovou; v elitnom klube LIAZ Jablonec nad Nisou potom strávil len rok (1970 – 1971) a od svadby v r. 1971 žil v Trnave, kde pôsobil ako vrhač (osobné rekordy: guľa 13,49, disk 47,50, kladivo 52,04) i tréner Slávie; okrem manželky viedol v začiatkoch dodnes slovenskú rekordérku vo vrhu guľou i v hode diskom Gabrielu Hanulákovú, 21-násobnú diskársku šampiónku Ivonu Holubovú-Tomanovú či ošteparského multišampióna a dvojnásobného olympionika Mariána Bokora; jeho a manželkinou zásluhou sú aj úspechy ich troch detí: prostredný Libor (11. 9. 1977) prvý z kladivárov prehodil 70 i 80 m (dodnes slovenský rekordér 81,81), šesťkrát vyhral anketu slovenský Atlét roka, získal premiérový titul majstra Európy (2010), bol bronzový na MS 2007 a účastník troch OH, najstaršia Radka (19. 11. 1974 – 9. 3. 1996) veľký talent naznačila 7. miestom v disku na juniorských ME 1993 aj tromi ženskými titulmi SR v guli v tínedžerskom veku, žiaľ, neskoré diagnostikovanie zákernej choroby spôsobilo, že sa nedožila ani 22 rokov, najmladšia Eva (9. 9. 1979) získala 5 ženských titulov SR (4 kladivo, 1 disk), podobne ako brat vyštudovala Dallaskú univerzitu, ale pod vedením rovnakého trénera Dava Wollmana sa nedočkala totožných úspechov; otec post technika atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach v r. 2002 vymenil za rolu správcu štadióna na Rybníku, v r. 1996 – 2010 bol šéf atletického klubu AŠK Slávia Trnava, 1995 – 2010 aj hlavný tréner vrhov SAZ; ocenenia: Vzorný tréner (1987), slovenský Tréner roka 2004, 2007, 2008 a 2010, strieborná medaila EAA za celoživotnú trénerskú činnosť (2012).

RUDOLF ČILLÍK: narodil sa 7. novembra 1931 v Kremnici, kde 9. januára 2022 aj zomrel; legenda bežeckého lyžovania, prvý tréner olympijského chodeckého šampióna Jozefa Pribilinca; lyžoval už ako 10-ročný žiak kremnickej meštianky, po skončení Vojenského učilišťa leteckých mechanikov v Olomouci a dvoch rokoch v leteckom pluku sa v r. 1954 v hodnosti nadporučíka vrátil do civilu a v r. 1957 – 1967 ako zverenec Jána Terezčáka a člen Baníka Kremnica získal 11 čs. titulov v behu na lyžiach (3 na 15, 5 na 30, 1 na 50 km a 2 v štafete); bol kapitán čs. lyžiarskej reprezentácie (1959 – 1968) a štartoval ako jediný čs. bežec na ZOH 1960 (30 km 30., 15 km 36.), neskôr tiež na MS 1962 (15 km 30., 30 km 31., štafeta 11.) a 1966 (50 km 23.); popritom od r. 1954 až do r. 2006 trénoval mládež v kremnickej lyžiarskej základni, ktorá začínala pod názvom Športová škola dorastu – prvý slovenský titul z jeho zverencov či zverenkýň získala Ľudmila Slosiariková, neskôr jeho manželka; v lyžiarskych začiatkoch viedol aj budúceho šéfa československej i slovenskej atletiky Petra Berčíka a v 70. rokoch učňa kremnického Elektrovodu, neskôr olympijského a európskeho chodeckého šampióna Jozefa Pribilinca, z popredných lyžiarov o. i. medailistku ZOH a MS Gabrielu Soukalovú-Svobodovú-Sekajovú, Ľudovíta Fuska a Ondreja Páričku; po kariére bol predseda bežeckého úseku (1972 – 2002) a člen predsedníctva SLZ, s Fuskom inicioval zrod Bielej stopy SNP (1975 – 2001 šéf organizačného výboru i riaditeľ) – z úcty k zásluhám dostal bežecký areál na Skalke v r. 2011 názov Lyžiarsky štadión Rudolfa Čillíka; pôsobil aj ako člen etickej rady SOŠV, podpredseda Olympijského klubu Banská Bystrica a zaslúžil sa o zrod Lyžiarskeho múzea v Kremnici; ocenenia: Majster športu (1966), Zaslúžilý majster športu (1969), Za zásluhy o rozvoj čs. telesnej výchovy I. stupňa (1981), Strieborné kruhy SOŠV (2002), Zlatý odznak SOŠV (2013).

JAN NETOPILÍK: narodil sa 24. novembra 1936 v Tvrdoniciach (okres Břeclav, ČR), zomrel 2. februára 2022 v Bratislave; diaľkár olympionik a úspešný tréner; gymnastické základy získal v rodnej obci, ani nie 12-ročný cvičil na všesokolskom zlete v Prahe 1948, na učilišti brnianskej Zbrojovky hral hokej, futbal a Pracovné zálohy Brno reprezentoval v atletike: v čs. finále Športových hier mládeže 1954 v Partizánskom (majstrovstvá dorastu) bol prvý v diaľke a tretí na 100 m; šprintérsky tréning mu nesadol, trpel srdcovým a svalovým reumatizmom, zbavil sa ho až po prechode na diaľkársky: prvý raz za 7 m (702 cm) skočil ako člen Spartaka Hradec Králové na jeseň 1956, ale výrazne sa zlepšil až po príchode na štúdiá do Prahy; na čs. majstrovstvách 1958 v drese Spartaka Sokolovo bol druhý a ďalšie dva šampionáty ako zverenec Leopolda Lázničku a člen Dukly vyhral (741 a 756), pričom v r. 1960 bol aj finišman majstrovskej štafety Dukly na 4 × 100 m (42,4, Václav Janeček, Ján Solčáni, Vilém Mandlík, Jan Netopilík); životnú formu mal v olympijskom lete 1960: trikrát zlepšil čs. rekord (753, 756 a 766 – prekonal ho až o šesť rokov martinský rodák Miroslav Hutter 769) a nominovali ho na OH 1960 – v Ríme na finále stačilo 740 (v ňom 766 na 7. miesto), ale v oneskorene začatej kvalifikácii mu ani raz nevyšiel rozbeh a skočil len 726 (22. výkon), smoliarsky záver roka zavŕšil pred Vianocami zlomením nohy; od jari 1961 štartoval za bratislavský Slovan: na čs. šampionátoch skončil druhý (1961) a dvakrát tretí (1962 a 1963), majstrovstvá SR 1961 – 1965 boli zakázané, v belasom drese skočil do diaľky 742 cm (1962) a v trojskoku 14,54 m (slovenský výkon 1962); do Bratislavy ho s ponukou trénerskej kariéry zlákal najlepší povojnový šprintér Tibor Taský, znalý jeho rodinných pomerov: Netopilík bol manžel Slovenky z Rimavskej Soboty zamestnanej v Bratislave a 3. januára 1960 sa im v Hodoníne narodil syn Roman – neskôr sa pod otcovým vedením „potatil" a v r. 1983 v drese Slávie SVŠT skočil 717 cm (od r. 1992 žije v Kanade, mladší syn René v Hamburgu); jeho prvým chýrnym zverencom bol Dušan Šváby (1948 – 2018), už v osemnástich slovenský šprintér č. 1 (10,5) a rekordér na 220 y (22,3), ktorý v máji 1967 časom 10,3 zlepšil Mikluščákov slovenský seniorský i čs. juniorský rekord a zároveň vyrovnal európsky juniorský, v júni v medzičase stovky (10,4) utvoril rekord SR aj na 60 m (6,5), ďalší na 100 y 9,5 a olympijský rok 1968 začal senzačnou stovkou 10,1 (druhý európsky výkon histórie, lepší mal len Nemec Hary 10,0, zhodný Poliak Maniak), no chýbal tretí časomerač, takže ho neuznali za čs. rekord – potom Švábyho začalo zrádzať zdravie: na finále čs. šampionátu pre natrhnutý sval nenastúpil a ušla mu aj nominácia na OH 1968; vtedy už trénoval aj kežmarského rodáka Vladimíra Jančeka (Slávia SVŠT), ktorý v semifinále 100 m na mítingu Praga Academica 1968 vyrovnal 7-ročný Mandlíkov čs. rekord 10,2 – po prehre o prsia s Utěkalom na čs. majstrovstvách však neposlali na OH ani jeho a Janček oľutoval, že neprijal ponuku na prestup do pražského klubu s prísľubom nominácie do Mexika; Netopilíkove osobné rekordy: diaľka 766 (1960), trojskok 14,54 (slovenská jednotka 1962), ocenenia: Majster športu (1964), Vzorný tréner (1979).

Olympionik Jan Netopilík utvoril v skoku do diaľky až tri československé rekordy.

Foto: ARCHÍV SAZ

MARTIN ILLÉŠ: narodil sa 12. júna 1979 v Liptovskom Mikuláši, zomrel 17. marca 2022 v Nitre; v mladosti šprintér, neskôr úspešný mládežnícky šéftréner od klubu až po SAZ; vzťah k atletike získal po otcovi, zverencovi Jána Tótha (majiteľ ranča v Malom Lapáši), ktorý si po skončení Vysokej školy poľnohospodárskej založil rodinu na Liptove, odkiaľ pochádzala manželka, ale neskôr sa vrátili do Nitry, kde ich syn začal 10-ročný v atletickej triede ZŠ na Nábreží mládeže a pokračoval v TJ Stavbár PS – na seniorských šampionátoch SR v lete 1999 a v hale 2000 získal strieborné medaily na 400 m (osobný rekord 48,50 v r. 2001); na UKF vyštudoval kombináciu telesná výchova – trénerstvo atletiky, získal titul PaedDr. (2012), od r. 2003 bol šéftréner atletiky na Športovom gymnáziu v Nitre (v súčasnosti stredná športová škola), od r. 2007 šéftréner a v r. 2010 – 2013 aj predseda AK Stavbár ŠG – od r. 2007 bol predseda Západoslovenského atletického zväzu a člen výkonného výboru SAZ, pričom od r. 2013 viedol komisiu mládeže a od r. 2014 zastával

OPUSTILI NÁS

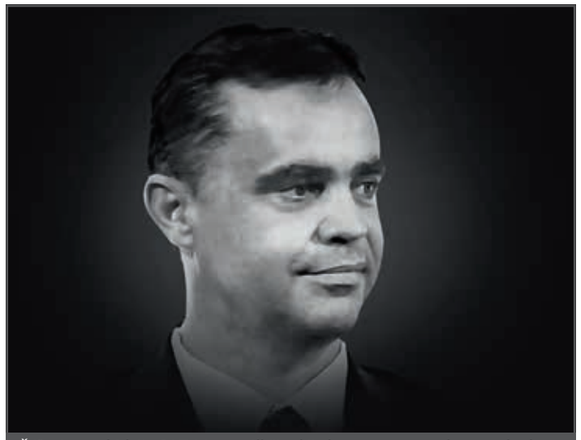

Šéftréner mládeže SAZ Martin Illéš odišiel zo sveta tragicky vo veku len 42 rokov v predvečer halových MS 2022 v Belehrade. Pre slovenskú atletiku je jeho úmrtie citeľná strata.

Foto: JÁN LUKY

post šéftrénera mládeže do 20 rokov, bol aj člen komisie Detskej atletiky a komisie pre podporu oblastí a klubov; jeho zverenci reprezentovali na veľkých šampionátoch: MS do 18 rokov Dušan Páleník (800 m), Matúš Krčmár (200 a 400 m), juniorské ME Dušan Páleník (800 m, 5. na 4 × 400 m), Juraj Mokráš (15. na 400 m, 5. na 4 × 400 m), ME do 23 rokov Simona Takácsová (100 m prek.), najúspešnejší bol Peter Žňava, účastník ME 2006 a 2010, halových ME 2009 a Svetovej univerziády, ktorého za 10 rokov spolupráce doviedol k 12 titulom majstra SR na 200 až 800 m, pričom ho príkladom inšpiroval aj k trénerskej kariére (slovenský Tréner roka 2020 a 2021), naposledy viedol (spolu s J. Broďánim) Petra Dávida, ktorý v halovej sezóne 2022 utvoril slovenský dorastenecký rekord na 60 m prekážok (7,87 – prvý Slovák pod 8 sekúnd).

JAROSLAV MAKOVEC: narodil sa 11. januára 1960 v Liberci (ČR), zomrel 5. apríla 2022 v Jablonci nad Nisou (ČR); chodecký reprezentant a šampión; začal pod vedením Jana Brandejského v LIAZ Jablonec (od r. 1975 s výnimkou vojenčiny vo VTJ Kutná Hora 1980 – 1981 až do 1987), v r. 1988 ho Juraj Benčík stiahol do Dukly Banská Bystrica, kde sa na 50 km stal majstrom SR 1989 (3:57:35), na ME 1990 50 km nedokončil a na MS 1991 došiel 20. (4:29:45) – pred nimi si v apríli 1990 v Békéscsabe zlepšil životné maximum na 3:51:44; neskôr pôsobil v USK Praha (1992 – 1993) a následne znova v Jablonci; 60-ročný sa prvý raz oženil, na stavbe domu po páde z rebríka upadol do kómy, z ktorej sa neprebral.

IVAN ČIERNY: narodil sa 9. apríla 1938 v Čadci, zomrel 6. apríla 2022 na Donovaloch (okres Banská Bystrica); popredný prekážkár, najdlhšie šéfujúci veliteľ armádneho strediska vrcholového športu Dukla Banská Bystrica, predseda a čestný predseda Slovenského zväzu kanoistiky na divokej vode, jediný športový funkcionár s titulom brigádny generál vo výslužbe; čestný člen a funkcionár Slovenského olympijského a športového výboru, predseda Združenia olympijských klubov; počas štúdia na dubnickej priemyslovke trénoval v Žiline skoky, ale kouč Ladislav Berger ho preorientoval a v dvadsiatich sa stal majstrom Slovenska 1958 na 110 m prek. (15,8); narukovať mal do Dukly Praha, no poslali ho do Dukly Lipník (1959 – 1960) a do poddôstojníckej školy v Hraniciach; v drese Dynama Žilina v r. 1962 ako zverenec Jozefa Franka zabehol slovenský rekord 14,3 (v Tatabányi s vetrom aj 14,2) a získal prvú z 5 strieborných medailí na čs. šampionátoch (110 a 200 m prek.) i nomináciu na ME do Belehradu (15., 14,6 s vetrom); v r. 1965 pomohol Třincu pod Frankovým vedením do I. ligy; v behu na 110 m prek. kraľovalo „trio Č": Čečman, Černošek a Čierny; Kysučan sa čs. titulu dočkal až v záverečnej tríneckej sezóne: na šampionáte 1969 v Považskej Bystrici ako 31-ročný vpadol do cieľa v „mŕtvych pretekoch" s Františkom Slavotínkom v čase 13,9 – pod 14 s bežal ako prvý Slovák, no v drese českého klubu, Veselského slovenský rekord 14,4 (1957) zlepšil oficiálne iba na 14,3 (1962), hoci reálne o pol sekundy; v roku 1969 začal študovať na FTVŠ UK a vyhral konkurz na trénera šprintov a prekážok v banskobystrickej Dukle – mal riadiaci talent, povýšili ho na šéftrénera (1971 – 1975), zástupcu veliteľa pre šport (1975 – 1980) a po anabáze s futbalovou Duklou, ktorú s trénerom Adamcom vrátili do I. ligy, prevzal v r. 1990 post veliteľa, na ktorom vydržal vyše 11 rokov; ministrovi obrany pred OH 1996 povedal, že zloží funkciu, ak nikto z Dukly nezíska medailu: Gönci vystrieľal bronz a keď Martikán v perejach Ocoee vypádloval zlato, vleteli si s Máriou Mračnovou, šéfkou výpravy, do náručia; vodní slalomári ho na obdobie medzi Atlantou 1996 a Sydney 2000 zvolili za šéfa zväzu, neskôr aj čestného prezidenta; SOV mu vzdal hold čestným členstvom: 15 rokov viedol banskobystrický Olympijský klub, od r. 2009 šéfoval Združeniu olympijských klubov SR, ktoré umiestňovalo pamätné tabule olympijských medailistov na školách (projekt kontroloval aj z chaty na Donovaloch, kde žil na penzii) a významne sa zaslúžil tiež o zrod Pamätníka olympionikov na Národnom cintoríne v Martine; v období 1975 – 1983 bol tiež člen predsedníctva Čs. atletického zväzu; trénoval desiatky atlétov, jeho zverencami boli špičkoví šprintéri Vladimír Janček, Dušan Šváby, Ján Chebeň, Zdeněk Kojan, Martin Pelach, Ladislav Latocha, Ján Tomko, Dušan Malovec, z prekážkárov Eduard Longauer, Július Ivan, Jan Tešitel či Eugen Laczo, spoluzakladal výškársky míting Banskobystrická latka (1991); ocenenia: Majster športu (1963), Zaslúžilý tréner (1980), Zlatá medaila SZTK (1998), Bronzové kruhy SOV (2003), Strieborné kruhy SOV (2007), člen Siene slávy slovenského vodného slalomu (2009), čestný člen SOV, Zlaté kruhy SOV (2009), Cena Klubu fair play Jána Popluhára (2015), Sieň slávy armádneho športu (2016), Čestný občan Čadce a Sieň slávy kysuckého športu (2019), Sieň slávy SFZ (2020), Sieň slávy slovenskej atletiky (2021).

Vždy vitálny a nesmierne húževnatý športový funkcionár, bývalý prekážkár a neskôr dlhoročný veliteľ armádneho športového strediska Dukla v Banskej Bystrici Ivan Čierny zomrel náhle 6. apríla. Na snímke (druhý zľava) pri Pamätníku olympionikov na Národnom cintoríne v Martine, o ktorého zrod sa významne zaslúžil. **Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP**

MILAN SEMAN: narodil sa 23. októbra 1957 v Prešove, zomrel 8. apríla 2022 vo Veľkom Šariši; popredný vytrvalec, v drese Interu Bratislava (behal aj za Sláviu SVŠT) majster Slovenska na 10 000 m 1986 (31:07,09), v rokoch 1982 a 1989 bral striebro, v rokoch 1981, 1984 a 1987 bronz, osobný rekord 29:57,92 (1984). **(MO)**

LÚČIACI SA BUBENÍK:
VERIL SOM, ŽE ASPOŇ JEDEN REKORD UKORISTÍM!

„Bola to skvelá jazda, ďakujem za ňu všetkým, ktorí boli jej súčasťou!" napísal 30. decembra na svojom facebookovom profile výškar Matúš Bubeník. Tridsaťdvaročný Holíčan žijúci v Prahe – podobne ako pred ním Iveta Putalová, Lucia Vadlejch a Matej Tóth – ukončil v roku 2021 vrcholovú atletickú kariéru. Dlhé roky bol aj slovenská jednotka, získal striebro na Svetovej univerziáde 2015, na halových ME sa trikrát dostal do elitnej desiatky a je jeden z iba pätice slovenských rodákov, ktorí pokorili hranicu svetovej extratriedy 230 cm.

Takto Bubeník 4. 2. 2015 skočil na Banskobystrickej latke 231 cm, vo výreze so striebrom zo Svetovej univerziády 2015. **Foto: SITA – JÁN VIAZANIČKA**

Matúš sa s myšlienkou zavesiť tretry na klinec pohrával už dlhšie. V roku 2021 ho držala v atletickom dianí predovšetkým myšlienka účasti na olympiáde v Tokiu.

„Žiaľ, moja snaha kvalifikovať sa na hry nedopadla dobre a nastal čas posunúť sa niekam ďalej. Myšlienka skončiť vo mne dozrievala postupne počas celého roka, ktorý pre mňa z pohľadu atletiky vôbec nebol dobrý. Trápili ma rôzne zdravotné problémy a s nimi sa spojilo viacero faktorov, prečo som už nemohol pokračovať v kariére."

Bubeník ukončil kariéru s osobákom 231 cm z halovej sezóny 2015. Hoci na ne viackrát útočil, ani jeden z Ruffíniho slovenských rekordov – 232 cm v hale a 234 cm vonku – napokon neprekonal.

„Veril som, že by som mohol skočiť aj viac a ukoristiť Robovi Ruffínimu aspoň jeden rekord. Nevyšlo to, škoda, ale aj tak som rád, že som sa niekoľkokrát dostal až k tomu, že som ich mohol atakovať," zdôraznil.

Vstupenkou do absolútnej svetovej výškarskej špičky je méta 230 cm. Obdivovateľovi basketbalových hviezd NBA Michaela Jordana a LeBrona Jamesa sa tento medzník podarilo prekonať prvý raz v živote 27. januára 2015 na pretekoch v Ostrave.

„Pamätám si na tú chvíľu celkom presne. Mám všetko pred očami, ako keby sa to udialo dnes. Bol len začiatok halovej sezóny, do Ostravy som cestoval so sezónnym maximom 222 cm a po nevydarenom vystúpení na mítingu v Hustopečiach, kde som prekonal iba 218 cm. No a o tri dni neskôr padlo dvestotridsať! Ak ma pamäť neklame, vtedy som prvý raz v kariére zdolal olympijského medailistu Jardu Bábu… V tom čase som vôbec nebol mentálne presvedčený, že taký výkon vo mne je. O to väčšie emócie som prežil. Jednoducho to, čo sa udialo v Ostrave, bola fantázia," nadchýnal sa Matúš aj s odstupom času.

Pod holým nebom sa však Bubeníkovi, hoci ponad 230 cm sa dostal dovedna až štyri razy, nepodarilo zdolať magickú métu ani v najlepších rokoch kariéry. Dostal sa maximálne na 229 cm.

„Skočiť 230 cm vonku bol jeden z mála cieľov, ktoré sa mi v kariére nepodarilo splniť," povzdychne si rodák z Hodonína, ktorý vyrastal a žil v Holíči. „Viackrát som s rezervou skočil 228 – 229 cm, no keď už bolo na stojanoch o centimetrík či dva viac, taký dobrý skok som, žiaľ, nepredviedol."

K jeho najväčším úspechom patrí striebro na Svetovej univerziáde 2015 v juhokórejskom Kwangdžu, piata priečka na halových ME 2017 v Belehrade či štart na olympijských hrách v Riu de Janeiro.

„Vo svojej kariére nemôžem vypichnúť len jediný úspech, hlavou sa mi preháňajú skvelé zážitky z mnohých pretekov. Napríklad také, v ktorých som sa cez tretie pokusy na nižších výškach preskákal až k osobáku, alebo už spomenutých premiérových 230 cm či strieborná univerziáda v Kwangdžu a belehradské halové ME. Samozrejme, vyskytlo sa viacero pretekov, na ktoré by som najradšej zabudol, ale človek by si mal v živote pamätať dobré aj zlé. Preto mi v pamäti ostanú i súťaže, ktoré mi nevyšli tak, ako som si želal."

Matúš Bubeník na Masarykovej univerzite v Brne vyštudoval športový manažment. Práve v tejto oblasti – aspoň čiastočne – bude pôsobiť po skončení kariéry. Trénerská práca v atletike ho zatiaľ neláka. „Myšlienku, že by som vo voľnom čase mohol v budúcnosti niekomu pomáhať, však nezatracujem," doplnil Matúš, ktorý sa po dlhých rokoch pôsobenia v Brne presunul viac na západ a s rodinou sa usadil v Prahe.

GABRIEL BOGDÁNYI

BUBENÍK PONAD 230 CM

27. 1. 2015	OSTRAVA	230
4. 2. 2015	BANSKÁ BYSTRICA	231
4. 2. 2016	BANSKÁ BYSTRICA	230
27. 1. 2018	KUSTOPEČE	230

MATÚŠ BUBENÍK

DÁTUM NARODENIA 14. 11. 1989
MIESTO NARODENIA Hodonín (ČR)
KLUBY AK Junior Holíč, AC Stavbár Nitra, ŠK Dukla o. z. Banská Bystrica
VRCHOLOVÉ STREDISKO VŠC Dukla Banská Bystrica
TRÉNERI (postupne) Dušan Chanečka, Stanislav Joukal, Svatoslav Ton, Zuzana Hlavoňová – Jan Cacek, Josef Karas – Jaroslav Bába
OSOBNÝ REKORD 229 cm vonku (2. 8. 2015 Banská Bystrica), 231 cm v hale (4. 2. 2015 Banská Bystrica)
NAJVÄČŠIE ÚSPECHY 2. na Svetovej univerziáde 2015, 5. na HME 2017, 8. na ME 2011 do 23 rokov, 9. na HME 2015, 10. na HME 2019, 15. na ME 2016, 18. na HME 2013, 18. na ME 2014, 20. na ME 2018, 35. na OH 2016, 37. na MS 2015

MLADÝCH A PERSPEKTÍVNYCH ROZHODCOV, KTORÍ DOSTANÚ ŠANCU ROZHODOVAŤ NA EYOF, JE NA SLOVENSKU DOSTATOK

S NOVÝMI ŠTADIÓNMI PRIBÚDAJÚ AJ ROZHODCOVIA

Keď vedenie Slovenského atletického zväzu koncom roku 2019 rozdelilo 5-miliónovú štátnu dotáciu na rekonštrukciu 23 štadiónov, nastala doslova revolúcia v budovaní atletickej infraštruktúry na Slovensku.

Neľahká situácia žiadateľov najmä v samosprávach, ktoré sa na projekte museli podieľať minimálne 40 percentami nákladov, napokon zastavila plánovanú výstavbu iba v troch prípadoch. Žiaľ, Malacky, Zvolen a Svit zostanú zatiaľ bez nového atletického tartanového oválu.

Maximálnu 400-tisícovú dotáciu získali areály s ôsmimi dráhami (UMB Banská Bystrica, Martin, Košice, Žilina), o 50-tisíc menej sa ušlo Novým Zámkom. Štvrť milióna dostali šesťdráhy v Banskej Štiavnici, Čadci, Dubnici nad Váhom, Humennom, Nitre, Piešťanoch, Považskej Bystrici a Spišskej Novej Vsi, podpora 200-tisíc eur išla na štvordráhy v Dolnom Kubíne a Krupine, 20-tisíc dostalo Kysucké Nové Mesto na doplnenie oválu o stípliarsku vodnú priekopu a okolo 100-tisíc sa vyčlenilo na trojstovky v Lučenci, Moldave nad Bodvou, Liptovskom Mikuláši a Žiari nad Hronom. Okrem toho sa z prostriedkov Ministerstva obrany SR vybudoval Národný atletický štadión na banskobystrických Štiavničkách, kde sa uskutoční Európsky olympijský festival mládeže 2022.

Po doterajšej tartanovej nadvláde na západnom Slovensku (Pasienky a Mladá garda v Bratislave, Nitra, Trnava, Nové Zámky, Nové Mesto nad Váhom, Skalica, Šamorín) sa väčšina štadiónov teraz buduje v stredoslovenskej oblasti (dosiaľ tam boli tartany iba na Štiavničkách, v Dubnici nad Váhom a v Kysuckom Novom Meste), a to najmä v Žilinskom samosprávnom kraji. Žiaľ, naďalej bude zaostávať východ, kde by k jedinému tartanu Slávie TU v Košiciach mal pribudnúť druhý pri Strednej športovej škole a potom už iba v Humennom a Spišskej Novej Vsi. Neradostná je takisto situácia v Bratislave, kde sa však črtá šanca, že vyjde projekt Bratislavského samosprávneho kraja v spolupráci so SAZ a nový štadión bude v Petržalke. Vyzerá to tak, že v horizonte jedného roka by malo mať Slovensko asi dve desiatky tartanových štadiónov so 400-metrovým oválom. Porovnateľný stav vykazovalo Česko asi tak pred štvrťstoročím…

Z dokončených štadiónov majú certifikát Svetovej atletiky areály v Šamoríne, Martine, Banskej Bystrici (Štiavničky ho počas rekonštrukcie najskôr stratili, ale vlani ho znova získali) a najnovšie aj v Čadci. Takéto certifikáty by mali získať aj všetky nové osemdráhy, ale napríklad aj 4-dráhový ovál v Dolnom Kubíne. Ďalšie areály by mali získať osvedčenie SAZ, že bežecký ovál a atletické sektory vyhovujú pravidlám atletiky.

Ruka v ruke s novými štadiónmi sa predpokladá aj zvýšenie záujmu o atletiku, oživenie činnosti klubov v „tartanových" mestách a tým aj zvýšené nároky na počty trénerov a rozhodcov. Je potešiteľné, že SAZ nezaspal a v posledných mesiacoch zorganizoval mnohé školenia na nadobudnutie 1. (najnižšieho) a 2. stupňa rozhodcovskej kvalifikácie. Pod patronátom Petra Fila a oblastných zväzov sa postupne uskutočnili školenia 4. 12. 2021 v Bratislave (elektronicky! – 42 nových rozhodcov, ďalších 6 neuspelo), v tomto roku 19. 3. v Dolnom Kubíne (36), 24. 3. v Liptovskom Mikuláši (17), 26. 3. v Žiline (36), 2. 4. v Košiciach (38), 3. 4. v Žiari nad Hronom (30), 9. 4. v Bratislave (24) a v Banskej Bystrici (36).

Všetky školenia boli ukončené záverečným testom, ktorý vypracoval Ján Koštial a pripomienkovali ho aj ďalší členovia komisie rozhodcov. Ako lektori pôsobili na školeniach Dag Bělák (1-krát), Ivan Čillík (2), Branislav Droščák (2), Peter Filo (2), Silvia Hanusová (1), Marián Kalabus (3), Ján Koštial (2) a Vladimír Prokša (4).

Spolu bolo vyškolených 221 (!) rozhodcov 1. stupňa, 38 rozhodcov 2. stupňa a 7 rozhodcov sa zúčastnilo na školení vo forme seminára, teda bez zvýšenia svojej kvalifikácie. Sú to pozoruhodné počty, aké na Slovensku zrejme nikdy doteraz neboli, a to o zorganizovanie školenia požiadala ešte aj Čadca. Na jeseň je ešte predbežne plánované školenie najvyššieho 3. stupňa. Okrem toho sa v súvislosti s rozhodovaním na EYOF 2022 v Banskej Bystrici pripravujú semináre špecializovaných skupín rozhodcov, ktoré by sa mali uskutočniť v júni.

Pri predbežnom obsadzovaní rozhodcovských funkcií na EYOF sa potvrdilo, že až na zopár výnimiek je pre starších skúsených rozhodcov hendikepom neznalosť angličtiny, ktorá na medzinárodných súťažiach hrá dôležitú úlohu pri zabezpečení komunikácie s technickými delegátmi, medzinárodnými technickými funkcionármi (ITO), atlétmi a ich zástupcami. Naopak, mladí rozhodcovia angličtinu (ale aj iné cudzie jazyky) ovládajú, no chýbajú im rozhodcovské skúsenosti i vyššia kvalifikácia. Preto bolo v niektorých prípadoch potrebné zvoliť kompromis, keď pri skúsených vedúcich rozhodcoch bude pôsobiť aj mladší rozhodca s potrebným jazykovým vybavením. Pri delegovaní do jednotlivých funkcií sú vo veľkej miere splnené aj požiadavky Európskej atletiky, aby rozhodcovský zbor bol omladený a aby bolo vyvážené zastúpenie mužov a žien. Našťastie, mladých a perspektívnych rozhodcov, ktorí majú záujem rozhodovať, máme na Slovensku dosť. To je prísľub aj pre prípadnú organizáciu ME 2024 do 18 rokov, o ktorú sa Slovensko uchádza. **MARIÁN KALABUS**

TAK, AKO JU PRÍRODA STVORILA

s nízkym obsahom sodíka

Sodík IBA 1,9 mg/l

#VYVÁŽENÉMINERÁLY

#ĽAHKOSŤ

OCHRANNÉ PÁSMO II. STUPŇA SVETOZNÁMYCH KÚPEĽOV PIEŠŤANY

VÁPENCE A DOLOMITY

KRASOVÉ ÚTVARY

KALCITY

ZDROJ LUCKA V HĹBKE AŽ 250 m

NEPRIEPUSTNÁ HORNINA

ZOPÁR FAKTOV OD HYDROGEOLÓGA

Lucka je mikrobiologicky bezchybná podzemná voda s prírodným zložením a čistotou. Pôvod tejto podzemnej vody je viazaný na dolomitické vápence Považského Inovca. Zdroj je v čistom horskom prostredí a všetka infiltrovaná voda je v styku len s horninovým prostredím, vďaka čomu je zabezpečená dlhodobá kvalita a fyzikálno-chemická stabilita podzemnej vody.

Citácie z hydrogeologickej štúdie, viac na www.lucka.sk/pramen.

ANGELUS AQUATICUS®

Tvoj vodný anjel
www.lucka.sk

polanik

we help to win

We fully equip athletics arenas

www.polanik.com

Polanik
the partner
and supplier of the Polish
Athletic Association

Polanik
the official supplier
of the Czech
Athletic Federation

Polanik
the official supplier
of the Slovak
Athletic Federation

Polanik
the sponsor
of the Association of Balkan
Athletic Federations